

HP 128 340

สาเหตุด้านกฎหมายที่ส่งผลต่อปริมาณนักท่องเที่ยว

พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ที่เพิ่มขึ้น

นายกัณฑ์คุปต์ พุ่มทอง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

พ.ศ. 2563

สงวนลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ใบอนุญาตวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

เรื่อง : สาเหตุด้านกฎหมายที่ส่งผลกระทบต่อปริมาณนักโทษคดี พ.ร.บ. ยาเสพติดฯ ที่เพิ่มขึ้น

ผู้วิจัย : นายกัณฑ์คุปต์ พุ่มทอง

ได้รับอนุมัติเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ โกศลกิตติอัมพร)
คณบดีคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรรค้ำ)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิทยา เจริญศิริ)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ โกศลกิตติอัมพร)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สัญญา เคนาภูมิ)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.บุภาพร บุภาพ)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ภักดี โพธิ์สิงห์)

ชื่อเรื่อง : สาเหตุด้านกฎหมายที่ส่งผลต่อปริมาณนักโทษคดีพ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ที่เพิ่มขึ้น
ผู้วิจัย : นายกัณฑ์คุปต์ พุ่มทอง
ปริญญา : รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐประศาสนศาสตร์)
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อาจารย์ที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์ ดร.ยุภาพร ยุภาศ
รองศาสตราจารย์ ดร.ภักดี โพธิ์สิงห์
ปีการศึกษา : 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสาเหตุด้านกฎหมายที่ส่งผลต่อปริมาณนักโทษคดีพ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ที่เพิ่มขึ้น และศึกษาการแก้ไขปัญหาด้านกฎหมายที่ส่งผลต่อปริมาณนักโทษที่เพิ่มขึ้น ประชากรที่ใช้ในการวิจัยมี 2 กลุ่ม ได้แก่ ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง จำนวน 12 คน และตัวแทนนักโทษคดีพ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ประเภทเมทแอมเฟตามีน จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ปลายเปิด วิเคราะห์ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย พบว่า (1) สาเหตุด้านกฎหมายยาเสพติด ประเภทเมทแอมเฟตามีน ไม่เหมาะสมกับการกระทำความผิด และไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบันทำให้มีปริมาณนักโทษเพิ่มขึ้น (2) สาเหตุด้านการได้รับพระราชทานอภัยโทษ นักโทษเด็ดขาดคดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ประเภทเมทแอมเฟตามีน ได้รับพระราชทานอภัยโทษน้อยที่สุด บางกรณีไม่ได้เลยส่งผลต่อปริมาณนักโทษที่เพิ่มขึ้น ควรพิจารณาในการแก้ไขกฎหมาย การพักการลงโทษกรณีปกติมีเงื่อนไขประกอบพิจารณาอย่างเคร่งครัด ส่งผลต่อปริมาณนักโทษคดีพ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ที่เพิ่มขึ้น และมีนักโทษใหม่เพิ่มขึ้นทุกวัน

คำสำคัญ : กฎหมาย, นักโทษ

Title : The Legal Causes Affecting the Increase of Prisoner Drug Act Methamphetamine
Author : Mr. Gunkoop Phumthong
Degree : Master of Public Administration (Public Administration)
Rajabhat Maha SaraKham University
Advisor : Associate Professor Dr. Yupaporn Yupas
Associate Professor Dr. Phakdee Phosing
Year : 2020

ABSTRACT

The objectives of this research were to study the legal causes that affect the amount of prisoners of in the case. The increased drug addiction. To study of the legal solutions that increase the number of prisoners. The population used 2 groups, which are 12 government agencies involved and 20 prisoners of drug amphetamine act law. The instrument used open - ended questionnaire. Analyzed with content analysis.

The results of research were as follow : (1) Causes of drug laws methamphetamine type not suitable for the offense and not in line with current conditions resulting in an increase in the number of prisoners. (2) The reasons for receiving the royal pardon Prisoner drug act methamphetamine type received the smallest royal pardon In some cases not affecting the increased prisoners volume, should consider the amendment of the law. The suspension of punishments under normal circumstances is strictly under consideration, affecting the increase of prisoners of drug enforcement Act and new prisoners are added every day.

Keywords : Laws, Prisoner

Major Advisor

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จเสร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างยิ่ง จากรองศาสตราจารย์ ดร.ยุภาพร ยุภาส อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก รองศาสตราจารย์ ดร.ภักดี โพธิ์สิงห์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิทยา เจริญศิริ ประธานสอบวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ โกศลกิตติอัมพร กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.สัญญา เคนาภูมิ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และน.ส.หงษ์ยาหยา จำริญพัฒน์ เจ้าหน้าที่ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ คำปรึกษา และแก้ไขข้อบกพร่อง ตลอดจนมาตั้งแต่ต้นจนสำเร็จเรียบร้อย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณ กลุ่มเป้าหมายที่กรุณาให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จนทำให้งานวิจัยนี้ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อวีระพล พุ่มทอง คุณแม่สุภาพร ซากะไซ และครอบครัวทุกคน ที่คอยเป็นกำลังใจ ช่วยเหลือ และเป็นแรงสนับสนุนที่สำคัญยิ่งต่อการวิจัย ให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี คุณค่า และประโยชน์จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบคุณความดีแก่ พระคุณบิดา - มารดา บวรอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่มีส่วนช่วยสนับสนุนให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในงานวิจัยครั้งนี้ หากมีข้อผิดพลาดประการใด ผู้วิจัยขอน้อมรับไว้แต่เพียงผู้เดียว

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

นายกัณฑ์คุปต์ พุ่มทอง

สารบัญ

หัวเรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	ก
ABSTRACT	ง
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	3
1.3 ขอบเขตการวิจัย	3
1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ	3
1.5 ประโยชน์ที่ได้รับ	4
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม	5
2.1 สาเหตุการเพิ่มขึ้นของนักโทษคดี พ.ร.บ. ยาเสพติดฯ	5
2.2 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด	11
2.3 บริบททั่วไปของกรมราชทัณฑ์	22
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	36
2.5 กรอบแนวคิดการวิจัย	40
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	41
3.1 ประชากร	41
3.2 เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการวิจัย	44
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	44
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	45
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย	45

หัวเรื่อง	หน้า
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล	46
4.1 ผลการตอบแบบสอบถาม ประชากรกลุ่มที่ 1 และ ประชากรกลุ่มที่ 2	46
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ประชากรกลุ่มที่ 1 และประชากรกลุ่มที่ 2	51
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	60
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	69
5.1 สรุปผล	69
5.2 อภิปรายผล	76
5.3 ข้อเสนอแนะ	83
บรรณานุกรม	84
ภาคผนวก	87
ภาคผนวก ก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย ประชากรกลุ่มที่ 1 และประชากรกลุ่มที่ 2	88
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์	97
การเผยแพร่ผลงานวิจัย	100
ประวัติการวิจัย	101

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
2.1	สถิตินักโทษเด็ดขาด แยกตามประเภทคดีในช่วง 5 ปี (พ.ศ. 2542 - 2546) Comparison of Type of Offense Prisoners Between 1999 - 2003	26
2.2	เปรียบเทียบงบประมาณรายจ่ายปี พ.ศ. 2545 - 2546 Annual Expenditure (Comparison to the Previous Year)	27
2.3	สถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ทั่วประเทศ แยกตามประเภท	29
2.4	สถิตินักโทษเด็ดขาด แยกตามลักษณะความผิด	29
2.5	สรุปผลการคำนวณต้นทุนต่อหน่วยผลผลิต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 ค่าใช้จ่ายประกอบการคำนวณต้นทุน งบประมาณ พ.ศ. 2559 มีการนำค่าใช้จ่าย ที่ได้มาจากระบบการบริหารการเงินการคลัง ภาครัฐแบบอิเล็กทรอนิกส์ (GFMS) มาคำนวณต้นทุน	30
2.6	ต้นทุนกิจกรรมย่อยของหน่วยงานหลัก (เรือนจำ / ทัณฑสถาน) สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 ได้กำหนดกิจกรรมย่อยของหน่วยงานหลัก จำนวน 5 กิจกรรม สรุปผลการคำนวณต้นทุนกิจกรรมย่อย	31
2.7	ต้นทุนต่อหน่วยผลผลิตหลัก ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 กรมราชทัณฑ์ ได้กำหนดผลผลิตหลักในการดำเนินงาน จำนวน 3 ผลผลิต สรุปผลการคำนวณต้นทุน / หน่วยผลผลิตหลัก	32
2.8	เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการคำนวณต้นทุนต่อหน่วยผลผลิต ระหว่าง ปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 และปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 (ที่เพิ่มขึ้น)	32
2.9	เปรียบเทียบต้นทุนกิจกรรมย่อยของหน่วยงานหลัก ระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 กับปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 (ที่เพิ่มขึ้น)	33

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 กรอบแนวคิดการวิจัย	40

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

กระบวนการยุติธรรมทางอาญา หมายถึง แบบแผนของการดำเนินงานเพื่อให้เกิดความยุติธรรมแก่ผู้กระทำผิดกฎหมาย และให้ความยุติธรรมแก่สังคม อันประกอบด้วย หน่วยงานที่สำคัญ ได้แก่ ตำรวจ, อัยการ, ศาล, คุมประพฤติ และราชทัณฑ์ ร่วมกันทำหน้าที่ภายใต้กรอบข้อบังคับแห่งกฎหมาย (สารคดีพาท, 2545, น. 9)

กรมราชทัณฑ์เป็นหน่วยงานหนึ่งในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาทำหน้าที่บังคับโทษให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาลเมื่อคดีถึงที่สุด จากข้อมูลปี 2541 นักโทษมีประมาณ 200,000 คน ในขณะที่เรือนจำรับผู้ต้องขังได้เพียง 90,000 คน โดยแต่ละปีมีผู้ต้องขังเพิ่มขึ้นโดยตลอด ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความบกพร่องในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาในแต่ละขั้นตอนได้อย่างชัดเจน (นัทธิจิตสว่าง, 2541, น. 10) ปัจจุบันเกิดปรากฏการณ์ปริมาณนักโทษที่เพิ่มขึ้นติดต่อกันนานนับ 2 ทศวรรษ จากสถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ทั่วประเทศ ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2559 เป็นชาย 259,333 คน เป็นหญิง 41,535 คน รวมผู้ต้องราชทัณฑ์ทั้งสิ้น 300,868 คน (รายงานการดำเนินงานของรัฐต่อสาธารณะรายปี ประจำปีงบประมาณ, 2559 น. 127) หากเลือกใช้ประเภทของโทษที่ไม่เหมาะสมกับผู้กระทำผิดแล้วก็จะส่งผลให้มีอาชญากรรมเพิ่มมากยิ่งขึ้นต่อไป โดยจะใช้วิธีการลงโทษอย่างไรหรือนำโทษประเภทใด (ประหารชีวิต จำคุก กักขัง ปรับ หรือริบทรัพย์สิน รอกการลงโทษ รอกการกำหนดโทษ หรือการคุมความประพฤติ) มาใช้ให้เหมาะสมกับความผิดและตัวผู้กระทำผิดเป็นราย ๆ ไป จึงจะทำให้ผู้กระทำผิดเหล่านั้น ไม่กลับไปกระทำผิดซ้ำอีก และให้มีผลต่อบุคคลอื่น ไม่กล้ากระทำความผิดด้วย (คดีพาท, 2545, น. 18 - 19) สำหรับการกำหนดจำนวนโทษให้มีความเหมาะสม โดยกำหนดโทษไม่หนักหรือเบาเกินไปนั้น จะทำให้มีผลต่อการข่มขู่และยับยั้งไม่ให้ผู้กระทำผิดกลับไปกระทำความผิดซ้ำขึ้นอีกได้ และยังเป็นผลให้บุคคลอื่น ไม่กล้าเอาเยี่ยงอย่างอีกด้วย แต่ถ้าหากการกำหนดจำนวนโทษไม่มีความเหมาะสม คือ หนัก หรือเบาเกินไปแล้วย่อมไม่ก่อให้เกิดประโยชน์แต่อย่างใด และยังทำให้เกิดผลเสียตามมาอีกมากมายด้วย เช่น ทำให้ผู้กระทำผิดเล็กน้อยมีรอยมลทิน (Stigma) และอาจทำให้ผู้กระทำผิดกลายเป็นอาชญากรมืออาชีพไปได้ตามหลักของทฤษฎีการตราหน้า (Labeling Theory) ดังกรณีผู้กระทำผิดโดยบังเอิญ โทษ และกระทำความผิดครั้งแรก หากกำหนดโทษจำคุกเป็นเวลานานเกินความจำเป็นแล้วก็จะทำให้ผู้กระทำผิดเสียคุณลักษณะประจำตัวไป อันจะทำให้มีการปรับตัวเข้ากับสังคม

ได้ยากขึ้น นอกจากนี้ยังทำให้มีการเรียนรู้สิ่งที่ไม่ดีต่าง ๆ จากผู้กระทำผิดด้วยกัน หรือจากผู้กระทำผิดที่เป็นมืออาชีพอีกด้วยตามหลักของทฤษฎีการคบหาสมาคมกับกลุ่มที่แตกต่างกัน (Differential Association Theory) อันเป็นเหตุทำให้การปรับปรุงแก้ไขได้ยากขึ้นและไม่ได้ผลเท่าที่ควรด้วย ซึ่งอาจเป็นผลให้ผู้กระทำผิดกลายเป็นอาชญากร โดยอาชีพต่อไปได้ ทั้งที่ผู้กระทำผิดประเภทดังกล่าวอาจปรับปรุงแก้ไขได้โดยไม่จำเป็นต้องจำคุกเป็นเวลานาน หรืออาจจะใช้โทษอื่นแทนโทษจำคุกก็เป็นผลให้ผู้กระทำผิดประเภทนี้มีความเกรงกลัวและมีความเข็ดหลาบได้แล้ว นอกจากนี้การจำคุกเป็นเวลานานเกินความจำเป็นต่อการปรับปรุงแก้ไขผู้กระทำผิดยังก่อให้เกิดผลเสียในด้านงบประมาณค่าใช้จ่ายของรัฐอีกจำนวนมากด้วย เป็นต้น (หยุด แสงอุทัย, 2520, น. 403) นอกจากนี้ผลกระทบบังกล่าวยังมีผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อระบบงานของศาลยุติธรรมอีกด้วย กล่าวคือ ปัจจุบันมีการเพิ่มจำนวนคดีในศาลอุทธรณ์และศาลฎีกาเป็นจำนวนมาก จากสถิติศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร พ.ศ. 2558 มีคดีที่เข้าสู่ศาลชั้นต้นประมาณ 1 ล้านคดี (ยุติธรรม, 2560, น. 42) ปัญหาเสพติดมีปัญหทั้งระบบตั้งแต่การประกาศนโยบายยาเสพติดที่ไม่มีความยืดหยุ่น ซึ่งนโยบายนี้เราเอามาจากสหรัฐอเมริกาที่ประกาศสงครามยาเสพติดและเรียกร้องให้ประเทศต่าง ๆ ที่ตนเองมีอิทธิพลให้ใช้นโยบายแบบเดียวกัน แต่เมื่อสหรัฐอเมริกาได้นำนโยบายนี้มาใช้สักระยะได้พบว่านโยบายไม่ถูกต้องส่งผลให้คนเข้าเรือนจำมากขึ้น และได้ประกาศยกเลิกนโยบายดังกล่าวแต่ประเทศไทยที่นำนโยบายจากสหรัฐอเมริกามาใช้ยังไม่ได้ยกเลิกนโยบายดังกล่าว (คดีสันศาล นักโทษล้นคุก ปัญหาคุกอกระบวนกรยุติธรรมไทย, 2558, น. 7) การเสนอร่างพระราชกฤษฎีกาทูลเกล้าฯ เพื่อพระราชทานอภัยโทษเป็นการทั่วกันตามวาระนั้น นักโทษเด็ดขาดคดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ไม่ได้ได้รับความสำคัญมาโดยตลอด อีกทั้งการคุมประพฤติแทนการจำคุก (การพักการลงโทษกรณีปกติ) มีเงื่อนไขประกอบการพิจารณาอย่างเคร่งครัด และนับแต่อดีตประเทศไทยมีการสร้างเรือนจำเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก ก็ยังไม่เพียงพอกับจำนวนนักโทษ และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นอีก ซึ่งสวนทางกับต่างประเทศ เช่น เนเธอร์แลนด์ ซึ่งได้เคยไม่มีนักโทษเลยถึงกับให้ต่างประเทศเช่าเรือนจำเกิดอะไรขึ้นกับประเทศไทย ผู้วิจัยเห็นว่าควรจะต้องทำการวิจัยเพื่อหาแนวทางที่เหมาะสมและมีความเป็นไปได้ เพื่อนำผลที่ได้มาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการแก้ไขปัญหาให้ถูกจุด และตรงกับปัญหาต้นเหตุที่เกิดขึ้นจากการศึกษาความคิดเห็นของตัวแทนกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของประเทศไทย และส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกับตัวแทนนักโทษประกอบกัน โดยอาศัยสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้นมาเป็นตัวกำหนดปัญหาของการวิจัยเป็นประเด็น ๆ ไป

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาสาเหตุด้านกฎหมายที่ส่งผลต่อปริมาณนักโทษคดีพ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ที่เพิ่มขึ้น

1.2.2 เพื่อศึกษาการแก้ไขปัญหาด้านกฎหมายที่ส่งผลต่อปริมาณนักโทษคดีพ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ที่เพิ่มขึ้น

1.3 ขอบเขตการวิจัย

1.3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

1.3.1.1 ตัวแปรอิสระ คือ กฎหมายยาเสพติด

1.3.1.2 ตัวแปรตาม คือ ปริมาณนักโทษที่เพิ่มขึ้น

1.3.2 ขอบเขตด้านระยะเวลา

การวิจัยครั้งนี้ อยู่ระหว่างเดือนเมษายน - สิงหาคม พ.ศ. 2562

1.3.3 ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

ประชากรที่ใช้ในการศึกษามี 2 กลุ่ม คือ

1.3.3.1 ประชากรกลุ่มที่ 1 คือ ตัวแทนจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง 12 แห่ง ในประเทศไทย แห่งละ 1 คน รวมจำนวน 12 คน

1.3.3.2 ประชากรกลุ่มที่ 2 คือ ตัวแทนจากนักโทษในประเทศไทย จำนวน 20 คน

1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ

“สาเหตุด้านกฎหมายยาเสพติด” หมายถึง ตัวยาประเภทเมทแอมเฟตามีน ที่กฎหมายบัญญัติ เป็นความผิดไว้

“นักโทษคดี พ.ร.บ. ยาเสพติดฯ” หมายถึง บุคคลซึ่งกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ประเภท เมทแอมเฟตามีน

“ปริมาณนักโทษที่เพิ่มขึ้น” หมายถึง ปริมาณนักโทษที่เพิ่มขึ้นทุกเรือนจำทั่วประเทศไทย

“ประชากรกลุ่มที่ 1” หมายถึง ตัวแทนกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของประเทศไทย และ ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง 12 แห่ง แห่งละ 1 คน รวมจำนวน 12 คน

“ประชากรกลุ่มที่ 2” หมายถึง ตัวแทนนักโทษคดี พ.ร.บ. ยาเสพติดฯ ประเภทเมทแอมเฟตามีน เฉพาะผู้กระทำความผิดซ้ำ จำนวน 20 คน

1.5 ประโยชน์ที่ได้รับ

ผลการวิจัยที่ได้รับสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลทางเลือกในการแก้ไขปัญหาด้านกฎหมายที่ส่งผลต่อปริมาณนักโทษคดี พ.ร.บ. ยาเสพติดฯ ที่เพิ่มขึ้น ดังนี้

- 1.5.1 ยกเลิกความผิดบางประเภท
- 1.5.2 แก้ไขกฎหมายให้เหมาะสมกับความผิด
- 1.5.3 ปรับเปลี่ยนวิธีการลงโทษให้เหมาะสมกับความผิด
- 1.5.4 นำวิธีการใหม่ ๆ ในการบังคับโทษ มาประยุกต์ใช้กับผู้ต้องขังให้เกิดผลสัมฤทธิ์มีประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อแก้ไขปัญหาปริมาณนักโทษคดี พ.ร.บ. ยาเสพติดฯ ที่เพิ่มขึ้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยเรื่อง สาเหตุด้านกฎหมายที่ส่งผลต่อปริมาณนักโทษคดี พ.ร.บ. ยาเสพติดฯ ที่เพิ่มขึ้น ผู้วิจัย ได้ทำการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ไว้ดังต่อไปนี้

1. สาเหตุการเพิ่มขึ้นของนักโทษคดี พ.ร.บ. ยาเสพติดฯ
2. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด
3. บริบททั่วไปของกรมราชทัณฑ์
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
5. กรอบแนวคิดการวิจัย

2.1 สาเหตุการเพิ่มขึ้นของนักโทษคดี พ.ร.บ. ยาเสพติดฯ

2.1.1 สาเหตุของปัญหา

เรือนจำ เกิดภาวะแออัดของผู้ต้องอาท้วงไว้ในอำนาจรัฐ ไม่ว่าจะเป็นนักโทษเด็ดขาด หรือผู้ต้องขังอาท้วงไว้ในระหว่างพิจารณาคดีเป็นปัญหาที่ร้ายแรงมาก ปัญหานี้มีตัวบ่งชี้มาเป็นระยะเวลานานแล้ว ไม่ว่าจะเป็นระดับชาติและนานาชาติต่อเนื่องมาเป็นระยะเวลานานหลายทศวรรษ สภาพของความแออัดยัดเยียดดูเหมือนจะเป็นตัวแทนของภาพการลงโทษจำคุกแม้ว่าจะเป็ในยุคที่ทันสมัยในศตวรรษที่ 19 มีการอภิปรายวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับวิธีการที่จะจัดการแกัปัญหาความแออัดยัดเยียดของประชากรในคุก ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการที่ต้องเผชิญกับปัญหาเรือนจำมีความแออัดอย่างจริงจัง อันเป็นปัญหาที่ผู้บริหารประเทศต้องเผชิญภายใต้ข้อจำกัดของงบประมาณและการคำนึงถึงความยุติธรรม ซึ่งหมายถึงการใช้วิธีที่มีประสิทธิภาพในการลดประชากรคุกปัญหาที่เกิดขึ้นนี้มาจากนโยบายของฝ่ายนิติบัญญัติเป็นข้อสำคัญข้อหนึ่งในการกำหนดความผิดอาญาที่ต้องระวางโทษจำคุก การให้บทบาทสำคัญกับการบังคับโทษจำคุกมากไปที่สำคัญอีกประการ คือ เกี่ยวข้องกับการพิจารณาคดี ระบบ และการบังคับใช้ของกระบวนการยุติธรรมทางอาญา อีกประการหนึ่ง คือ การให้การดูแลสุขภาพและการให้บริการฟื้นฟูที่เพียงพอและมีคุณภาพ และการพัฒนาของอาชญากรรมในการก่ออาชญากรรมที่เกิดขึ้นในยุคนี้มีผลดึงดูดให้ใช้โทษจำคุก จึงมีผลต่อการใช้งบประมาณในการก่อสร้างเรือนจำ ซึ่งมีส่วนสัมพันธ์กับสภาพทางเศรษฐกิจและนโยบายทางอาญาของรัฐในที่สุด

ผู้กำหนดนโยบายภายใต้ความกดดันของทิศทางของสิทธิมนุษยชน หรือการตัดสินใจของศาล การละเมิดต่อหลักสิทธิตามรัฐธรรมนูญ จึงเป็นภาระของผู้ดูแลกลไกและระบบยุติธรรมทางอาญา สะท้อนให้เห็นถึงระดับความมั่นคงของนโยบายความยุติธรรมทางอาญาและการบังคับใช้โทษทางอาญาที่ตั้งวัตถุประสงค์เพื่อลดปริมาณผู้ต้องขัง ลดความแออัดยัดเยียดในเรือนจำที่ต้องเผชิญกับปัญหาของการหาวิธีการแนะนำและอธิบายการเปลี่ยนแปลงในทางปฏิบัติกับประชาชนและสังคมที่เรียกร้องมากถึงการรักษาความปลอดภัยและมักจะถือเอาการรักษาความปลอดภัยที่มีโทษจำคุกเป็นเวลานานและการพักการลงโทษที่เข้มงวดบนสถานะที่หลากหลาย ๆ ประเทศกำลังเผชิญกับความยากลำบากทางเศรษฐกิจและการเงินที่บ่งชี้ว่าจะนำมาใช้ในงานด้านนี้ การไหลของนักโทษมาจากระบบย่อยในกระบวนการยุติธรรมทางอาญามีความเป็นอิสระจากการดำเนินงานของระบบย่อย เช่น ศาลอาญา ในแง่ของการตัดสินใจการพิจารณาคดีมิได้พิจารณาผลกระทบความเพียงพอของพื้นที่ในการจำคุก ผู้กระทำความผิด การตัดสินใจดังกล่าวยังมีผลต่อระบบเรือนจำในการบังคับโทษจำคุกอย่างมีประสิทธิภาพและถูกต้อง แม้ว่าจะมีการกระตุ้นที่จะพัฒนามาตรการหรือแนวทางในการให้ข้อมูลต่าง ๆ ในหลายประเทศบ้างแล้วก็ตาม เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างกัน

2.1.2 ผลกระทบกับปริมาณนักโทษที่เพิ่มขึ้น

ปริมาณนักโทษที่เพิ่มขึ้นส่งผลกระทบ คือ นักโทษล้นเรือนจำ มีความแออัดยัดเยียดมาเป็นเวลานานอย่างต่อเนื่อง ทำให้จำนวนนักโทษที่เข้าสู่การพัฒนาวัฒนธรรมของ “ความหนาแน่นเรื้อรัง” ส่งผลต่อการเกิดความรุนแรงในหลาย ๆ ด้าน หลายคนต้องทนทุกข์ทรมานจากความแออัดยัดเยียด การบังคับโทษจำคุกไม่สามารถทำได้อย่างบรรลุเป้าหมายที่แท้จริง

2.1.2.1 การเกิดสภาพนักโทษล้นเรือนจำ จึงจำเป็นต้องอยู่ภายใต้การติดตามประเมินผลอย่างละเอียดและชัดเจน เพื่อแสวงหาผลกระทบอย่างต่อเนื่องที่เที่ยงตรงและเชื่อถือได้เพื่อนำไปสู่การแก้ไข การปฏิรูปและการวิจัย ค้นหาสาเหตุของความแออัดยัดเยียด ซึ่งขึ้นอยู่กับผลผสมผสานของกฎเกณฑ์กฎหมายและข้อเท็จจริงองค์ประกอบของความเชื่อมโยงในการดำรงชีวิตในเรือนจำของผู้ต้องขังที่รัฐจัดให้บนพื้นฐานของหลักสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศและระดับภูมิภาค ซึ่งห้ามมิให้กระทำอันเป็นการโหดร้าย ไร้มนุษยธรรมและย่ำยีและการลงโทษ และรับรองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ นอกจากนี้อนุสัญญาต่อต้านการทรมานและโหดร้ายในมนุษย์ หรือย่ำยี หรือการลงโทษ กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมืองมีบทบัญญัติที่ห้ามกระทำโหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือเป็นการย่ำยีและการลงโทษ โดยให้มีเงื่อนไขในการตรวจสอบเรือนจำผ่านการเข้าเยี่ยมและรายงานของผู้รายงานพิเศษ

2.1.2.2 พื้นที่นอนพื้นที่คุ้มขังของนักโทษต่อคนเป็นประเด็นที่มีการวิพากษ์วิจารณ์ และมีการนำขึ้นสู่ศาลสิทธิมนุษยชนยุโรป โดยคิดต่อผู้ต้องขังหนึ่งคนเป็นเงื่อนไขของการคุ้มขัง ในความจำเป็นของมนุษย์ที่จะต้องนอนของผู้ต้องขัง เช่นเดียวกับความเสี่ยงในการแพร่ระบาดและ ติดโรคติดต่อต่าง ๆ กับการขาดความเป็นส่วนตัวของนักโทษ (Privacy Right) และสิทธิอื่น ๆ การบริหารเรือนจำที่ดีมีประสิทธิภาพ ความเพียงพอสำหรับการดูแลทางการแพทย์ โปรแกรมการฟื้นฟู ความปลอดภัยส่วนบุคคลของนักโทษและเจ้าหน้าที่เรือนจำ

ความจุเป็นสิ่งที่กำหนดความสามารถในการดำเนินงานของเรือนจำ หมายถึง จำนวนของนักโทษที่อาศัยอยู่โดยไม่มีพื้นฐานความเสี่ยง เช่น ในเรื่องสุขภาพ ความปลอดภัย และการรักษาความปลอดภัยนักโทษ ซึ่งสามารถอาศัยอยู่ในสถานที่คุ้มขัง จำนวนสูงสุดจะต้องกำหนดขึ้นบนพื้นฐานของเกณฑ์ที่สอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชนและมาตรฐานขั้นต่ำในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังตามแนวทางของสหประชาชาติประเทศส่วนใหญ่ในยุโรปตะวันตก นักโทษแต่ละคนจะต้องขังแยกห้องนอนเป็นส่วนตัวแต่ละคน ความแออัดยัดเยียด (Over Crowding) จึงหมายถึง การที่มีสอง หรือสามนักโทษอาศัยอยู่ในห้องเดียวกัน

2.1.2.3 ภาวะนักโทษล้นเรือนจำในมิติของศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์จึงเกี่ยวข้องกับการโหดร้ายทารุณอยู่ภายในสภาพนั้น ได้มีการพยายามเรียกร้องให้มีการพิจารณาในการบริหารเรือนจำ จากภาคการเมือง การบัญญัติกฎหมายอาญาและการตัดสินใจของศาลในการลงโทษทางอาญาที่มีความยืดหยุ่นได้น้อยและมีการใช้มาตรการเลี้ยงโทษจำคุกหรือใช้โทษประเภทอื่น หรือมาตรการแทนต่าง ๆ ซึ่งใช้ได้ได้น้อยมาก ระยะเวลาจำคุกตามคำพิพากษาก็มีความสำคัญ การจำคุกระยะยาวมาก ๆ มีผลทำให้เกิดความหนาแน่นสะสมได้ การประเมินและให้ข้อมูลอัตราการเข้าสู่เรือนจำเป็นสิ่งสำคัญที่มีผลต่อการใช้โทษจำคุกเกินความจุที่รับได้ ซึ่งในหลายประเทศไม่มีการสำแดงข้อมูลอัตราการจำคุกและความจุนี้ เพื่อการบริหารจัดการโทษจำคุกการสำแดงข้อมูลความสามารถในการใช้คุกได้

สาเหตุของนักโทษล้นเรือนจำและภาวะความแออัดยัดเยียดของผู้ต้องขัง สาเหตุที่พบในหลายพื้นที่ในโลกนี้มาจากความนิยม หรือยึดติดอยู่กับการใช้งานโทษจำคุกมากเกินไปทำให้ประชากรโดยรวมของคนต้องโทษในเรือนจำเติบโตเพิ่มมากขึ้นเกินความจุที่จะรับได้ มีงานวิจัยค้นพบว่า (สันนิษฐาน) นักโทษล้นเรือนจำมีความสัมพันธ์กับการใช้งานโทษจำคุกตัวอย่างที่เห็นชัดมาก ๆ จากข้อมูลที่ California สหรัฐอเมริกา ข้อเท็จจริงอย่างหนึ่งมาจากพื้นฐานทางเศรษฐกิจของประเทศและรายได้ / หัวต่อคน การได้รับโอกาสในการพัฒนามนุษย์อย่างเท่าเทียมกันในสังคมหรือไม่ของประเทศนั้น ๆ ระดับความแตกต่างกันทางเศรษฐกิจของประชากรในประเทศมีผลต่ออัตราการกระทำ ความผิดอาญา ระดับความไม่เท่าเทียมกันของสมาชิกในทางสังคม รวมทั้งเหตุการณ์ความรุนแรงต่าง ๆ และบนพื้นฐานของการกระจายตัวของรายได้ของครอบครัวในประเทศ การทุจริตคอร์รัปชัน และ

รวมทั้งบนพื้นฐานของประสิทธิภาพของกระบวนการยุติธรรมทางอาญาและสุขภาพอนามัยความมั่นคงของมนุษย์ อายุ อัตราการอ่านออกเขียนได้ เศรษฐกิจ และการศึกษาเป็นตัวชี้วัดที่แสดงผลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง สุดท้ายเป็นเรื่องของประสิทธิภาพของการบังคับใช้กฎหมาย ด้วบทบัญญัติของกฎหมาย การรักษาความปลอดภัยในมิติทางเศรษฐกิจการเมืองและสังคม

2.1.3 แนวทางการแก้ไขความแออัดของประชากรผู้ต้องขัง

แนวทางการแก้ไขความแออัดของประชากรผู้ต้องขัง ได้แก่ แนวนโยบายของทางนิติบัญญัติ ในการกำหนดอะไรเป็นความผิดอาญาที่เหมาะสม การเปลี่ยนแปลงกฎหมายที่ใช้โทษจำคุกมากขึ้น การมีส่วนร่วมของทุกองค์กรในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่ร่วมมือกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งพนักงานอัยการและผู้พิพากษาเพื่อความเชื่อมั่นของประชาชน และสื่อถึงประชาชนถึงการเปลี่ยนแปลงในระบบเรือนจำที่จะไม่เป็นภัยคุกคามต่อความปลอดภัยของประชาชน ระหว่างปี ค.ศ. 1973 ถึงปี ค.ศ. 2008 ในประเทศสหรัฐอเมริกา อัตราการเติบโตของประชากรคุกชะลอตัวลง และในปี ค.ศ. 2009 มีอัตราลดลงแม้ว่าจะไม่มากนักและสหรัฐอเมริกามีการขยายเรือนจำแต่ก็ประสบปัญหาการเพิ่มมากขึ้นอย่างสม่ำเสมอประเทศต่าง ๆ ในแอฟริกาประสบปัญหาผู้ต้องขังแออัดยัดเยียดของปริมาณผู้ต้องขังในอัตราสูงอย่างต่อเนื่อง จากปี ค.ศ. 1970 ถึง ค.ศ. 1980 เป็นผลมาจากข้อบกพร่องของระบบยุติธรรมทางอาญา และความผิดพลาดจากกฎหมายยาเสพติด ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้การเติบโตของประชากรคุกเพิ่มขึ้น เช่น ประเทศอินโดนีเซีย ส่วนใหญ่เป็นผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดซึ่งมีผลกระทบในทางลบต่อความพยายามในการควบคุมวัณโรค เอชไอวี

ในปี ค.ศ. 2009 สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีมีข้อมูลแสดงอัตราการลดลงของผู้ต้องขังอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นผลมาจากกระบวนการยุติธรรมที่มีประสิทธิภาพ และมีการใช้มาตรการทัณฑ์บน โดยมีการกำหนดเงื่อนไขคุมประพฤติและการรอลงอาญา มาตรการวิธีการเพื่อความปลอดภัยถึงขนาดมีการสั่งปิดเรือนจำถึง 8 แห่ง ความสัมพันธ์ของความจุเรือนจำกับปริมาณประชากรผู้ต้องโทษจำคุก เป็นสิ่งที่ต้องการการบริหารจัดการกระบวนการยุติธรรมที่เหมาะสมและสอดคล้องกัน ปัจจัยหนึ่ง ที่พบและเป็นส่วนสำคัญ คือ การจำคุกเป็นระยะเวลานานในช่วงทศวรรษที่ผ่านมาเป็นมูลเหตุสำคัญที่ทำให้ผู้ต้องโทษจำคุกเข้าเรือนจำแล้วต้องค้างอยู่ภายในเป็นระยะเวลานานมาก เมื่อรายใหม่เข้ามาเพิ่ม จึงเกิดการสะสมของจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นมาก กรณีจึงต้องกลับมาพิจารณาโยบายทางอาญา ในการให้โทษจำคุกในความผิดต่าง ๆ มีระยะเวลารับโทษจำคุกนานเกินไป หรือเหมาะสมถูกต้อง เป็นธรรมชาติหรือไม่ คดียาเสพติดเป็นตัวอย่งที่เด่นมากของหลาย ๆ ประเทศที่เป็นความผิดพลาดของนโยบายการกำหนดความผิดทางอาญาทำให้คนต้องเข้ามาติดคุกเป็นระยะเวลายาวนานและมีจำนวนมาก ๆ เป็นการให้เรือนจำเกินเหมาะสมจำเป็น ซึ่งเป็นผลการเจริญเติบโตบนพื้นฐานของความกังวล ในยาเสพติดพวกกัญชา โคเคน เฮโรอีน ฯลฯ รัฐไปประกาศสงครามกับยาเสพติด โดยไปจับมือกับ

โทษจำคุกในทุกรูปแบบของคดีอาญาเสพติด รวมไปถึงผู้ขายยาเสพติด ผู้ติดยาเสพติด ประชากรคุกก็เพิ่มมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัดตอบสนองต่อการพัฒนาและการขยายตลาดยาเสพติดที่ชัดเจนส่งผลให้เกิดการหลั่งไหลเข้าสู่เรือนจำ ดังนั้น โครงสร้างของรัฐที่อ่อนแอและระบบของกระบวนการยุติธรรมที่ขาดการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพเป็นตัวอย่างที่ส่งผลกระทบต่อเรือนจำข้อค้นพบอย่างหนึ่ง คือ บทบาทเก่าของกฎหมายอาญา คือ การส่งผู้กระทำความผิดไปรับโทษจำคุกเรือนจำสร้างความแออัดยัดเยียดในเรือนจำที่มีความต้องการเพิ่มขึ้นสำหรับการลงโทษจำคุกและการพึ่งพาคุกเป็นหลักในการบังคับการเพิ่มระยะเวลาการลงโทษจำคุกก็เช่นกัน

2.1.3.1 บทบาทของกฎหมายอาญาในยุคใหม่ต้องมุ่งเน้นการสนับสนุนการฟื้นฟูสมรรถภาพและความต้องการสำหรับตอบสนองต่อการลดการลงโทษที่รุนแรงสร้างผลเสียต่อความเป็น “มนุษย์” ซึ่งเป็นพลเมืองของรัฐ อัตราการลงโทษจำคุกขั้นต่ำและบทลงโทษขั้นสูงที่ลงโทษมีส่วนที่ต้องนำมาวิเคราะห์ในการที่จะพิพากษาลงโทษคนคนหนึ่ง โทษจำคุกตลอดชีวิต ระยะเวลาที่ต้องถูกจำคุกเป็นประเด็นที่ต้องพิจารณา จึงไปสัมพันธ์กับนโยบายการลงโทษผู้กระทำความผิดคุณประโยชน์ของศาลในการใช้โทษทางเลือกอื่น ๆ เพื่อเลี่ยงโทษจำคุก สำหรับกรณีข้อเท็จจริงเปิดโอกาสให้สามารถกระทำได้

นอกจากนั้น ผลกระทบของการจำคุกระยะสั้น เกี่ยวกับปัญหาความจุที่มากเกินไป และการจำคุกผู้กระทำความผิดถาวรหรือซ้ำซ้อนก่อให้เกิดปัญหาพิเศษตามมาหลายเรื่อง และส่งผลให้มีภาระหนักสำหรับระบบงานราชทัณฑ์ ทางเลือกในการจำคุกการรอกการลงอาญา และการพักการลงโทษยังมีความเสี่ยงที่จะกลับมาใช้โทษจำคุกในกรณีของความล้มเหลวในการปฏิบัติตามเงื่อนไข โดยเฉพาะอย่างยิ่งค่าปรับ มีแนวโน้มที่จะถูกแปลงเป็นจำคุกแทนค่าปรับภายใต้เหตุผลความยากจนแต่กระนั้นก็ดี ความรุนแรงของอาชญากรรมกับการลงโทษเพื่อขยับยั้งที่รุนแรงตามหลัก “การลงโทษให้ได้สัดส่วน” ก็ยังไม่เปลี่ยนแปลงไป ยังคงคำนึงถึงเหยื่อผู้เสียหายและการคุ้มครองสังคม ซึ่งจะมีผลกับกลุ่มผู้ที่มีความคิด “ประชานิยมอาญา” ที่มักพยายามผลักดันให้การใช้โทษจำคุกมาก ๆ

2.1.3.2 นโยบายความยุติธรรมทางอาญาของฝ่ายบริหารและช่องว่างของผู้ปฏิบัติงานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาส่งผลกระทบต่อความแออัดยัดเยียดของเรือนจำอย่างเห็นได้ชัดเจน

ผู้ต้องขังที่ถูกขังระหว่างพิจารณาเป็นผู้ที่ได้รับข้อสันนิษฐานว่าเป็นผู้บริสุทธิ์อยู่ จึงควรได้รับการพิจารณาพิพากษาคดีด้วยความรวดเร็วและเป็นธรรม เพื่อการอยู่ในสถานะนี้ให้สั้นและในเวลาน้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพและความสามารถในการแสวงหาพยานหลักฐานของชั้นสืบสวนสอบสวน ปัญหาความล่าช้าในการสืบสวนสอบสวนเพื่อประมวลผลข้อมูลให้เป็นที่ยุติเป็นเงื่อนไขที่ส่งผลกระทบต่อผู้ถูกควบคุมขังก่อนการพิจารณาคดี ความล่าช้าดังกล่าวอาจเป็นผลมาจากตัวกฎหมายและปัญหาในขั้นตอนของการดำเนินการ

2.1.3.3 การขังระหว่างพิจารณาอาจเป็นผลมาจากการที่หน่วยงานในภาครัฐ ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาไม่ได้ใช้ทางเลือก หรือช่องทางของกฎหมายอย่างสมบูรณ์ตาม บทบัญญัติของกฎหมายทำให้อัตราการขังระหว่างพิจารณามีมากขึ้น เป็นความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ ทำให้มีผลต่อความแออัดยัดเยียด ถ้าผลกระทบดังกล่าวได้มีการจัดการได้อย่างรวดเร็วและเป็นไปตาม เงื่อนไขของกฎหมาย “ปล่อยตัวเป็นหลัก เอาตัวควบคุมไว้เป็นข้อยกเว้น” ก็จะทำให้มีการเอาตัวบุคคลไว้ในอำนาจรัฐเท่าที่จำเป็นและไม่ขังคนไว้ให้ได้รับความเสียหายกับทั้งยังเป็นการลดความแออัด ในเรือนจำลงได้

ข้อสรุปหนึ่งของงานวิจัยต่าง ๆ อธิบายว่า การเพิ่มขึ้น หรือลดลงของประชากร อัตราการเพิ่มขึ้น มักจะเชื่อมโยงกับการเจริญเติบโตในความต้องการใช้โทษจำคุกในการลงโทษของสังคมนั้น ๆ ส่งผล ต่อการพัฒนาประชากรคุกของแต่ละประเทศและภูมิภาคที่แตกต่างกัน ซึ่งส่งผลต่ออาคารสถานที่ เรือนจำ และบุคลากรภาครัฐที่จะใช้ดูแลผู้ต้องขังและที่สำคัญ คือ งบประมาณที่จะขยายตัวตามไปด้วย อัตราการเจริญเติบโตนี้ส่งผลสัมพันธ์กันกับการเพิ่มความแออัดยัดเยียดของเรือนจำ เมื่อความจุเรือนจำ มิได้ถูกสร้างให้เพียงพอต่อปริมาณการเข้าพักของผู้ต้องโทษจำคุก

2.1.4 หลักการที่ดีที่สุด

ต้องใช้โทษจำคุกกับอาชญากรอาชีพเท่านั้นที่ต้องถูกจำเนกออกต่างหาก เพื่อการใช้มาตรการ แทนหรือเล็งโทษจำคุก กลุ่มกระทำคามผิดครั้งแรก ประมาทพลาดพลั้ง หรือพลั้งเผลอ แม้อาจปรับ เข้าเป็นความผิดที่ร้ายแรงแต่หากพิจารณาความชั่วและปัจจัยต่าง ๆ ของแต่ละบุคคลแล้วอาจใช้มาตรการ เล็งโทษจำคุกได้ การจำเนกกลุ่มผู้กระทำคามผิด จึงเป็นสิ่งที่ต้องกระทำโดยเฉพาะในชั้นสอบสวน ผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการจำเนกและนำไปสู่มาตรการเล็งโทษจำคุกที่สำคัญ คือ ตำรวจและพนักงาน อัยการที่ต้องร่วมมือกันทำงานอย่างละเอียดและถูกต้องสมบูรณ์

สาเหตุแรก ๆ ที่ใกล้เคียงกันของทุกภูมิภาคมักเกิดจากนโยบายการกำหนดความผิดอาญา ในความคิดแบบดั้งเดิม การให้โทษจำคุกเป็นเวลานาน โดยเฉพาะการจัดการกับปัญหาเสพติด โดยใช้โทษจำคุกส่งผลอย่างมากต่อความแออัดในเรือนจำในหลายประเทศ อย่างไรก็ตามโทษทางเลือก ในโปรแกรมการฟื้นฟูสมรรถภาพที่ดีกับผู้เสพยาเสพติดและผู้ป่วยโรคจิตที่อยู่ในการจำคุกก็ยังมีอยู่ ในท้ายที่สุดจึงอยู่กับผู้กำหนดนโยบายในการนำการขับเคลื่อนระบบกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ที่มองลึกไปถึงสัดส่วนของความจุเรือนจำ หรือความสามารถในการรองรับมาตรการบังคับโทษจำคุก ซึ่งจะทำให้ผู้กำหนดนโยบายกระบวนการยุติธรรมมองเห็นถึงผลกระทบในด้านค่าใช้จ่ายที่มาก แต่ผลตอบแทนน้อยในรูปแบบเดิม ๆ ที่บริหารจัดการกันมา หรืออาจส่งผลร้ายต่อสังคมในระยะยาวได้ เนื่องจากมาตรการบังคับโทษจำคุกไม่สามารถแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำคามผิดได้ และได้ส่งผู้กระทำ

ความผิดที่ยังไม่พร้อมที่จะกลับคืนสู่สังคมออกมาต่ออาชญากรรมในสังคมซ้ำอีกครั้งที่คาดว่าจะรุนแรงมากขึ้น

ดังนั้น การกำหนดความผิดอาญาใหม่ และให้โทษจำคุกนาน ๆ โดยเฉพาะในคดีอาญาเสพติด ส่งผลต่อการเข้าพักของผู้ต้องขังในเรือนจำ ซึ่งเขาเหล่านั้นจะได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เท่าที่รัฐจัดให้ได้บนค่าใช้จ่ายในงบประมาณที่มาจากภาษีของคนในประเทศทั้งหมด

2.2 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด

2.2.1 แนวคิดทางกฎหมาย

ระดมสมองปฏิรูปกฎหมาย ยกเครื่อง “นิติธรรม” ชำรุด การบังคับใช้ “กฎหมาย” ในสังคมบ้านเราในขณะนี้ “ผู้มีอำนาจ” ใช้กฎหมายบังคับกับทุกคนในสังคมได้ถูกตั้งคำถามถึงเรื่อง “ความเป็นธรรม” ว่าถูกบังคับใช้อย่างเสมอภาคหรือไม่ และกฎหมายที่มีอยู่ “ความทันสมัย” เท่าทันกับอาชญากรรมที่คิดซับซ้อนในการก่อเหตุ และสามารถหาทางหลบเลี่ยงกฎหมายลอยนวลไปได้มากขึ้นทุกวันหรือไม่ คดีล้นศาล นักโทษล้นคุกจะแก้กันอย่างไรด้วยเหตุนี้ “การปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม” จึงเป็นประเด็นที่สังคมไทยให้ความสนใจอย่างกว้างขวางทุกครั้งที่มีการพูดถึงที่ผ่านมาเคยมีการศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาของกระบวนการยุติธรรม พบว่า นับตั้งแต่ มีการเปลี่ยนแปลงกฎหมายเมื่อปี พ.ศ. 2434 กระบวนการยุติธรรมบ้านเราต้องประสบปัญหานานัปการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปฏิบัติต่อเหยื่ออาชญากรรม ผู้กระทำผิด และชุมชน ส่งผลทำให้ความสมานฉันท์ในท้องถิ่นอันเป็นธรรมชาติและคุณลักษณะของสังคมไทยถูกคุกคาม

นอกจากนี้ยังพบว่า ปัญหาการควบคุมอาชญากรรมในสังคมโดยใช้หลักการ “ลงโทษ” และการ “แก้แค้น” ทดแทน ทำให้สถานการณ์คดีความเข้าขั้นวิกฤต ยิ่งประเทศไทยมีการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมตามกระแสโลกาภิวัตน์ คดีความและข้อพิพาทก็เกิดขึ้นเป็นจำนวนมากและเกิดข้อกังขาตามมาเกี่ยวกับเรื่องการรักษาความยุติธรรมต่าง ๆ เหล่านั้น ว่าได้ยุติลงอย่างเป็นธรรมจริง ๆ หรือไม่

2.2.1.1 “หลักนิติธรรม” ที่เราเรียกว่า Rule of Law นั้น เป็นหลักการปกครองโดยกฎหมาย เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมต่อปัจเจกบุคคลและต่อประโยชน์ส่วนรวมของรัฐ ฉะนั้นรัฐจึงมีหน้าที่ปกป้องทั้งประโยชน์ของปัจเจกชนและประโยชน์ของมหาชน เพื่อให้เกิดดุลยภาพที่เป็นธรรม (ยุติธรรม, 2551, น. 25 - 27)

การที่จะนำพาประเทศไทยให้ผ่านพ้นภาวะวิกฤตในปัจจุบันและฟื้นฟูประเทศ จากความอ่อนแอสู่ความแข็งแกร่งให้ยืนหยัดในเวทีโลกอย่างสง่างามได้ จึงไม่เพียงจะต้องใช้เวลา เท่านั้น แต่ยังต้องอาศัยการ “ปฏิรูป” เพื่อแก้ไขปัญหาของประเทศในทุกด้านอย่าง “ครบวงจร” ซึ่งการจะปฏิรูปประเทศไทยอย่างครบวงจรให้ประสบความสำเร็จได้นั้นจำเป็นต้องอาศัยเครื่องมือ สนับสนุนที่สำคัญ คือ “การปฏิรูปกฎหมาย” และสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้การปฏิรูปกฎหมายประสบความสำเร็จ ก็คือ การดำเนินการปฏิรูปโดยอาศัยความรู้ในหลักวิชาการเป็นพื้นฐาน ซึ่งการ “การวิจัย” คือ มรรควิธีในการได้มาซึ่งความรู้ที่น่าเชื่อถือผ่านการศึกษาดัวยระเบียบวิธีที่แน่นอน

1) ปฏิรูปกฎหมายเพื่อเสริมสร้างการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี ความไม่พร้อมทำให้ขาดภูมิคุ้มกันที่ดี สาเหตุสำคัญที่สุด ได้แก่ ความไม่พร้อมของประเทศไทยเอง ในหลาย ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นระบบการเมืองอ่อนแอและขาดเสถียรภาพ การทุจริต และประพฤติ มิชอบของผู้ใช้อำนาจรัฐ การขาดความโปร่งใส และระบบการตรวจสอบที่ดีทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน ความไม่พร้อมเหล่านี้ ทำให้ประเทศไทยเสมือนกับขาดภูมิคุ้มกันที่ดี

2) กฎหมายช่วยจัดระเบียบของสังคมน่าจะถึงเวลาที่จะสำรวจตนเองว่าเราต้อง มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอย่างไร จึงจะสามารถทำให้สังคมไทยมีความเข้มแข็ง มีความพร้อม ที่จะแข่งขันกับนานาชาติในยุคโลกาภิวัตน์ได้อย่างเท่าเทียม ขณะเดียวกันสามารถรักษาสิ่งที่ดีงาม อันเป็นเอกลักษณ์ของสังคมไทยให้คงอยู่ การนำสังคมไทยก้าวไปในกระแสของความเปลี่ยนแปลง เช่นนี้ กฎหมายมีบทบาทที่สำคัญอย่างยิ่ง เพราะกฎหมายเป็นมาตรการในการจัดระเบียบบริหารกิจการ บ้านเมืองและสังคม การออกกฎหมายมีข้อจำกัดหลายอย่าง อาทิ ทัศนคติของบุคคลในสังคมมีความ แตกต่างกันเกี่ยวกับทิศทางการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น องค์กรและกระบวนการซึ่งตามปกติสมควร จะต้องเป็นหลักในการนำการเปลี่ยนแปลงกลับต้องถูกเปลี่ยนแปลงด้วย และข้อจำกัดเกี่ยวกับระยะเวลา ตลอดจนความพร้อมของบุคลากรและงบประมาณ เป็นต้น

2.2.1.2 “หลักนิติธรรม” หลักพื้นฐานของการสร้างชาติ การปกครองในระบอบ ประชาธิปไตยนั้น หลักสำคัญประการแรกที่จะต้องยึดถือไว้ให้มั่นคง คือ หลักนิติธรรม ซึ่งได้แก่ หลักที่ว่าสังคมต้องปกครองด้วยกฎหมาย คือ ประชาชนทุกคนในสังคมจะต้องอยู่ภายใต้กฎหมาย อย่างเสมอภาคกัน หลักนิติธรรมนี้เป็นหลักใหญ่ที่สำคัญที่สุด และเป็นพื้นฐานของการสร้างระบบ การบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดีด้วยความเสมอภาคกันภายใต้กฎหมายนี้มีเงื่อนไขสำคัญว่า กฎหมายต้องมีความเป็นธรรม และมีให้มีการนำกฎหมายไปใช้ในทางที่ไม่ถูกต้องเพื่อเป็นเครื่องมือ ในการรักษาสถานภาพหรืออำนาจของบุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง กฎหมายบ้านเมืองเราถูกมองว่าเป็นกฎ แห่งอำนาจที่รัฐออกบังคับใช้แก่ประชาชนมากกว่าจะเป็นกลไกนำไปสู่สังคมที่มีความเป็นธรรม นักกฎหมายบางคนมักจะมองกฎหมายลักษณะดังกล่าว ทำให้ห่างเหินกับความจริงและห่างจากประชาชน

จึงเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งที่นักกฎหมายจะต้องตระหนักอยู่เสมอว่ากฎหมายนอกจากจะต้องยุติธรรมแล้วยังต้องเป็นหนทาง หรือเป็นเครื่องมือในการนำสังคมไปสู่ความยุติธรรมด้วย กฎหมายจึงต้องเปลี่ยนแปลงเพื่อให้เหมาะสมกับสภาวะของเหตุการณ์ในแต่ละยุคสมัยมุ่งไปสู่ผลประโยชน์สูงสุดของประชาชนส่วนใหญ่ในสังคมและเอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนสมบูรณ์ ต้องมีกระบวนการจัดทำที่ดีและมีการบังคับใช้ที่ดี การพัฒนากฎหมายที่ดีและเป็นธรรมนั้น กระบวนการนิติบัญญัติเป็นกลไกที่สำคัญที่สุด จำเป็นต้องมีระบบการออกกฎหมายที่รวดเร็วและสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างเหมาะสม การที่จะสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว จำเป็นต้องมีข้อมูลทั้งด้านวิชาการและผลกระทบต่าง ๆ ที่ถูกต้อง ตลอดจนระบบบริหารจัดการที่ดีด้วย นอกจากนี้จะต้องมีกระบวนการจัดทำกฎหมายที่ดีแล้วจำเป็นต้องมีการบังคับใช้กฎหมายที่ดีด้วย เพื่อที่จะสามารถบังคับใช้กฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ กระบวนการยุติธรรมจึงมีบทบาทสำคัญในการดำเนินการให้การบังคับใช้กฎหมายสัมฤทธิ์ผลต้องพัฒนาคนและองค์กรในท่ามกลางกระแสที่เปลี่ยนแปลงไป เช่นนี้ การพัฒนาศักยภาพและปรับทัศนคติของบุคคลในวงการเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อให้สามารถสร้างผู้ประกอบการวิชาชีพกฎหมายที่มีความรอบรู้เท่าทันกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกและมีคุณธรรมที่จะนำวิชาชีพมาช่วยจรรโลงสังคม และกระบวนการยุติธรรมเองก็ต้องได้รับการปรับปรุงพัฒนาซึ่งหมายความว่า การปรับปรุงองค์กรที่ทะมัดมิด ค่อนข้างตัว โปร่งใส และตรวจสอบได้ รวมทั้งมีการจัดระบบบริหารที่ดี เพื่อให้เกิดความร่วมมือประสานงานและเป็นเอกภาพในด้านนโยบาย เป็นต้น (บทบัญญัติ, 2543, น. 1 - 2)

ปัจจุบันปัญหาของกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของไทย คือ ความแออัดของนักโทษในเรือนจำทำให้เกิดปัญหาในการดูแล และปัญหาเรื่องงบประมาณ การสร้างเรือนจำก็ไม่ได้เป็นไปในทางสร้างสรรค์ ยังมีเรือนจำมีนักโทษมากเท่าไร แสดงว่าประเทศนั้นแย่ง และสภาวะหลังเรือนจำสังคมนักโทษเป็นอดีตนักโทษ (กระบวนการยุติธรรม, 2552, น. 144)

1) การนำปรัชญาอาชญาวิทยามาใช้ในการกำหนดโทษ

การกำหนดโทษตามหลักทฤษฎีการลงโทษประกอบด้วยมาตรการหลักและมาตรการเสริม โดยอาศัยประเภทของโทษและวิธีการลงโทษรวมทั้งมาตรการเสริมมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประสิทธิภาพและมีความเหมาะสมยิ่งขึ้น แต่วัตถุประสงค์ของการลงโทษสำหรับในบางกรณีนั้น อาจจะต้องนำทฤษฎีการลงโทษเพื่อปรับปรุงแก้ไขฟื้นฟูมาเป็นหลัก เพื่อนำวิธีการลงโทษมาใช้ให้มีความเหมาะสมโดยผู้กระทำผิดไม่เสียคุณลักษณะประจำตัวไป ซึ่งจะทำให้การปรับปรุงแก้ไขได้ง่ายขึ้น และเป็นประโยชน์มากกว่านำทฤษฎีการลงโทษเพื่อทดแทนมาใช้เป็นหลัก ซึ่งกรณีดังกล่าวนี้แสดงให้เห็นว่า การกำหนดโทษจะต้องพิจารณาให้ได้ความเหมาะสมทั้งความคิดและตัวผู้กระทำความผิดประกอบกันไปด้วย (ดุลพาห, 2545, น. 43)

2.2.2 นโยบายและทิศทางการแก้ไขปัญหาสุขภาพจิตของประเทศไทย

การแก้ไขปัญหาสุขภาพจิต โดยวิธีการปราบปรามด้วยความรุนแรง การลงโทษจำคุกนั้น เป็นที่ทราบดีว่าไม่สามารถทำให้ยาเสพติดหมดไปได้อย่างยั่งยืนที่ผ่านมามีการปราบปรามเพียงอย่างเดียว ไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างยั่งยืน หมู่บ้าน / ชุมชนยังมีการซื้อขายยาเสพติด จากการที่ประเทศไทย ได้เข้าร่วมการประชุมสมัชชาสหประชาชาติสมัยพิเศษว่าด้วยปัญหาสุขภาพจิตโลก (United Nations General Assembly Special Session 2016 - UNGASS2016) ณ นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา โดยประเทศสมาชิกสหประชาชาติส่วนใหญ่มองว่าการแก้ปัญหาสุขภาพจิตโดยการปราบปรามด้วยความรุนแรง การลงโทษจำคุก หรือประหารชีวิตเป็นวิธีที่ไม่สามารถแก้ปัญหาได้ ฉะนั้นจึงต้องตระหนักถึงการทำให้ จำนวนผู้เสพลดลงด้วยวิธีการสาธารณสุข โดยคุณแลร์เรื่องสุขภาพอนามัยของผู้เสพลองผู้เสพลเป็นผู้ป่วย ที่จะต้องได้รับการดูแลจากแพทย์ และเมื่อลดจำนวนผู้เสพลองได้ความต้องการยาเสพติดในหมู่บ้าน / ชุมชนย่อมน้อยลง (ยุติธรรม, 2560, น. 32 - 33)

ประเทศไทย มีผู้ต้องขังมากกว่า 3000,000 คน 70% เป็นผู้ต้องขังคดียาเสพติดประเทศไทย ใช้พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษฯ มาตั้งแต่ปี 2522 ถึงปัจจุบันเป็นเวลา 38 ปี แก้ไขมาแล้ว 5 ครั้ง โดยการแก้ไขเมื่อปี 2545 มีผลกระทบทำให้มีผู้ต้องขังอยู่ในเรือนจำจำนวนมาก เพราะมีการแก้ไข ให้มีการสันนิษฐานเด็ดขาดในผู้ที่มียาเสพติดตั้งแต่ 15 เม็ดขึ้นไป ให้ถือว่ามิไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย จึงทำให้ผู้ต้องขังเพิ่มมากขึ้น เพราะเกินครึ่งของผู้ต้องขัง 300,000 คน ถูกลงโทษฐานมียาเสพติดไว้ใน ครอบครองเพื่อจำหน่าย ปัจจุบันมีการแก้ไขพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษฯ (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2560 (กำลังใจ, 2560, น. 69)

2.2.2.1 ในสมัยรัชกาลที่ 4 รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงเห็นว่าการปราบปรามไม่สามารถขจัดปัญหาการสูบและขายฝิ่นได้ และก่อให้เกิดความยุ่งยาก จึงทรงเปลี่ยนนโยบาย ยอมให้คนจีนเสพลและขายฝิ่นได้ตามกฎหมาย แต่ต้องเสียภาษีให้แก่ประเทศไทย ปราบกฏว่า ภาษีฝิ่นทำรายได้ให้แก่ประเทศไทยเป็นจำนวนมาก (ยอดชาย ภูพานไร่, 2559, น. 11)

1) วิจัยผู้มีส่วนได้เสียในธุรกิจยาเสพติด

กระทรวงยุติธรรม เป็นหน่วยงานที่จ้างให้วิจัยศึกษาในประเด็นเรื่องส่วน ได้เสียของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับนโยบายยาเสพติดของประเทศว่าด้วยนโยบาย มาตรการ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด โดยเฉพาะอย่างยิ่งยาเสพติดในกลุ่มเมทแอมเฟตามีนซึ่งเป็น ยาเสพติดที่มีการระบาดแพร่หลายที่สุดในประเทศไทยในปัจจุบันนั้น มีการเอื้อประโยชน์ หรือก่อให้เกิด การมีส่วนได้ส่วนเสียกับภาคส่วนใด โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับหน่วยงานที่เป็นภาครัฐหน่วยงานใดบ้าง ซึ่งประเด็นดังกล่าวเป็นที่เคลือบแคลงกับสาธารณชนบางกลุ่มว่า การจัดการกับปัญหาเมทแอมเฟตามีน ของประเทศไทยที่ไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรนั้น เป็นเพราะนโยบายและมาตรการบางประการ

มีส่วนเอื้อประโยชน์ให้กับหน่วยงานของรัฐจนทำให้เกิดแรงจูงใจที่บิดเบือนของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องที่ไม่ต้องการแก้ปัญหาให้หมดไปอย่างแท้จริงหรือไม่

ภาษีฝิ่นทำรายได้ให้แก่ประเทศไทยเป็นจำนวนมาก (ยอดชาย ภูพานไรร, 2559, น. 11)

2) มาตรการ ผลจากงานวิจัยในครั้งนี้ สามารถสรุปได้เป็น 4 ข้อหลัก ดังนี้

2.1) ผลกระทบจากการประกาศให้เมทแอมเฟตามีนเป็นสิ่งผิดกฎหมายจากการวิเคราะห์ในเชิงเศรษฐศาสตร์ การประกาศให้เมทแอมเฟตามีนเป็นสิ่งผิดกฎหมายโดยการกำหนดโทษทั้งกับผู้เสพและผู้ค้ำนั้น บทลงโทษผู้ค้ำที่มีความรุนแรงกว่าผู้เสภจะส่งผลให้เกิดการหดตัวของอุปสงค์และอุปทานของเมทแอมเฟตามีนเมื่อเทียบกับสถานการณ์ในตลาดเสรี โดยมีระดับปริมาณดุลยภาพที่ลดลง และระดับราคาดุลยภาพที่เพิ่มขึ้น

อย่างไรก็ตาม จากธรรมชาติของเมทแอมเฟตามีนซึ่งเป็นสินค้าที่มีการตอบสนองต่อราคา (Low - Price Elasticity) โดยจากการประมาณการระดับการตอบสนองต่อราคาจะอยู่ที่ระดับประมาณ - 0.4 การประกาศให้เมทแอมเฟตามีนเป็นสิ่งผิดกฎหมายจึงมีส่วนช่วยลดปริมาณผู้เสภลงได้ไม่มากนัก แต่กลับส่งผลให้ระดับราคาของเมทแอมเฟตามีนสูงซึ่งอย่างมากเมื่อเปรียบเทียบกับต้นทุน โดยเมื่อพิจารณาราคายาบ้าจะพบว่าในช่วงปี 2546 ที่ประเทศไทย มีการทำสงครามยาเสพติดนั้น ระดับราคายาบ้าได้พุ่งสูงขึ้นกว่า 500 บาท / เม็ด เปรียบเทียบกับต้นทุนที่อยู่เพียงประมาณ 50 สตางค์ / เม็ด ทั้งนี้จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ พบว่า ระดับราคาที่สูงกว่าต้นทุนหลายเท่าเป็นที่มาของปัญหาที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดหลายประการ

2.2) หน่วยงานของรัฐที่มีส่วนได้ส่วนเสียจากการประกาศให้เมทแอมเฟตามีนเป็นสิ่งผิดกฎหมายส่งผลให้มีหน่วยงานของรัฐส่วนหนึ่งมีส่วนได้ส่วนเสียจากนโยบายดังกล่าวโดยตรง สามารถจำแนกประเภทของส่วนได้ส่วนเสียที่เกิดขึ้นได้ออกเป็น 2 ประเภท คือ ส่วนได้เสียที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ และสามารถจำแนกประเภทของหน่วยงานตามยุทธศาสตร์หลักในการจัดการยาเสพติด คือ ยุทธศาสตร์ป้องกันปราบปราม และบำบัด

2.2.1) ส่วนได้ส่วนเสียที่เป็นทางการ ได้แก่ ผลประโยชน์อันสุจริตที่เกิดขึ้นกับหน่วยงาน หรือผู้ปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานโดยมีกฎหมายหรือนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการยาเสพติดรองรับ ประกอบด้วย เงินเดือนที่ได้จัดสรรให้กับหน่วยงาน งบประมาณที่จัดสรรสำหรับโครงการที่จัดทำตามหลักยุทธศาสตร์ ทั้ง 3 ด้าน เงินรางวัลจากการนำจับคดียาเสพติดและทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการกระทำความผิดที่ถูกริบเข้ากองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

จากการวิเคราะห์หน่วยงานจำแนกตามยุทธศาสตร์หลักในการจัดการปัญหาเสพติด พบว่า งบประมาณในรูปของเงินเดือนที่ได้จัดสรรให้กับบุคลากรของหน่วยงานเป็นส่วนได้ส่วนหลักที่เกี่ยวข้องกับทุกหน่วยงานในทั้ง 3 ยุทธศาสตร์ ส่วนงบประมาณที่ได้จัดสรรเพื่อโครงการต่าง ๆ เป็นการเฉพาะเป็นส่วนได้ส่วนเสียของหน่วยงานที่มีพันธกิจในยุทธศาสตร์การป้องกันและการบำบัด และงบประมาณที่ได้จัดสรรเพื่อเป็นรางวัลจูงใจแก่เจ้าหน้าที่ที่มีส่วนในการนำสืบในคดียาเสพติดจะเป็นส่วนได้เสียหลักของหน่วยงานที่มีพันธกิจในยุทธศาสตร์การปราบปราม นอกจากนี้ ระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินว่าด้วยกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2536 ยังได้ให้อำนาจในการยึดทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการกระทำความผิดในคดียาเสพติดเข้าสู่กองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ซึ่งนับเป็นส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญอีกประการหนึ่ง จากธุรกิจเมทแอมเฟตามีน

2.2.2) ส่วนได้ส่วนเสียที่ไม่เป็นทางการ ได้แก่ ผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับหน่วยงาน หรือบุคลากรของหน่วยงานที่มีพันธกิจในการจัดการปัญหาเสพติดที่เป็นไปโดยทุจริต เช่น เงินสินบนที่ผู้กระทำความผิดให้กับเจ้าพนักงานในกระบวนการยุติธรรมซึ่งอาจเกิดขึ้นได้ในหน่วยงานในยุทธศาสตร์ปราบปราม ตลอดจนผลประโยชน์จากการทุจริตการจัดซื้อจัดจ้างในโครงการต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ในหน่วยงานในยุทธศาสตร์ป้องกันและบำบัดซึ่งมีโครงการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการปัญหาเสพติดเป็นจำนวนมาก

2.3) การออกแบบกลไกของส่วนได้ส่วนเสียและผลกระทบต่อประสิทธิภาพและความเป็นธรรมของนโยบายด้านยาเสพติด จากการวิเคราะห์โครงสร้างการออกแบบกลไก (Mechanism Design) โดยใช้การจำลองค่าทางเศรษฐศาสตร์ และข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญซึ่งเป็นหรือเคยเป็นบุคลากรของหน่วยงานที่มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถจำแนกผลกระทบที่เกิดขึ้นทั้งในเชิงประสิทธิภาพ (Efficiency) ต่อการดำเนินนโยบายการจัดการปัญหาเสพติด และในเชิงความเป็นธรรม (Equity) ของสังคม

2.3.1) ผลกระทบต่อผู้เสพ

การจัดสรรงบประมาณทั้งที่ให้กับโครงการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์ด้านการป้องกันและการบำบัดมีส่วนสร้างผลกระทบในเชิงบวกทั้งในแง่การป้องกันไม่ให้ผู้ที่คิดกำลังจะเสพตัดสินใจเสพยา และการช่วยบำบัดให้ผู้เสพที่ต้องการเลิกเสพสามารถเลิกเสพยาได้ อย่างไรก็ตาม งบประมาณที่ได้จัดสรรให้กับยุทธศาสตร์ด้านการปราบปราม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในรูปแบบของเงินรางวัลนำจับที่ให้กับเจ้าพนักงานมีผลกระทบที่ไม่แน่นอนต่อผู้เสพ โดยมีผลกระทบในเชิงบวก คือ มีส่วนช่วยสร้างการป้องปราม (Deterrence Effect) ให้ผู้เสพ หรือผู้คิดจะเสพเกิดความเกรงกลัว จึงไม่กล้ากระทำความผิดแต่ในขณะเดียวกันก็มีผลกระทบในเชิงลบ เนื่องจากการให้แรงจูงใจ

กับเจ้าหน้าที่โดยการให้รางวัลนั้น อาจก่อให้เกิดพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ที่บิดเบือนหลายประการ

2.3.2) ผลกระทบต่อผู้ค้า

กลไกของการให้เงินรางวัลของเจ้าพนักงานที่ได้ถูกออกแบบให้มีเพดานเงินรางวัลซึ่งอาจก่อให้เกิดพฤติกรรมที่บิดเบือนของเจ้าหน้าที่บางราย เช่น การชวยแบ่งยาที่จับได้คราวละมาก ๆ เป็นส่วน ๆ เพื่อนำไปปรับเงินรางวัลให้ได้มากที่สุด ตลอดจนพฤติกรรมการทุจริตด้วยเหตุผลอันสูงส่ง (Corruption of the Noble Cause) ของเจ้าหน้าที่บางคนที่มีทัศนคติว่าผู้ที่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดเป็นคนชั่วร้ายที่สมควรลงโทษจึงควรทำทุกวิถีทางไม่ว่าจะโดยสุจริต หรือทุจริตให้คนกลุ่มนี้ถูกลงโทษโดยอาจใช้การปรักปรำผู้เสพให้เป็นผู้ค้า หรือผู้ค้ารายย่อยให้เป็นผู้ค้ารายใหญ่ โดยการนำยาที่ได้จากการยึดจากในคดีอื่นมาเป็นหลักฐานเท็จในขณะจับกุม อย่างไรก็ตาม ผู้ให้ข้อมูลสำคัญส่วนใหญ่เห็นว่าระบบการให้เงินรางวัลเพื่อเป็นแรงจูงใจแก่เจ้าหน้าที่ในการจับกุมผู้กระทำความผิดในคดียาเสพติดแม้จะมีปัญหาค่อนข้างมากและลดทอนประสิทธิภาพของนโยบายยาเสพติดหรือสร้างความไม่เป็นธรรมในสังคมให้เกิดขึ้นก็ตามแต่ระบบการให้เงินรางวัลดังกล่าวยังคงไม่น่าจะเป็นสาเหตุที่ทำให้เจ้าหน้าที่ หรือภาคส่วนของรัฐที่เกี่ยวข้องมีเจตนาหลอเลี้ยวธุรกิจเมทแอมเฟตามีนให้คงอยู่

2.3.3) ผลกระทบต่อกำไรจากการค้ายาเสพติด

จากการจำลองค่า พบว่า การให้เงินรางวัลจูงใจให้เจ้าพนักงานเพิ่มความพยายามในการปราบปรามยาเสพติด แม้ว่าจะมีข้อดีในการลดจำนวนผู้ค้าและกำไรของผู้ค้าลงจากความเป็นไปได้ในการถูกจับที่เพิ่มขึ้น แต่ก็มีส่วนช่วยลดกำไรได้เฉพาะแต่เพียงในระยะสั้นเท่านั้น โดยในระยะยาว เมื่อจำนวนผู้ค้าในตลาดเริ่มปรับตัวเข้าสู่จุดดุลยภาพ อุปทานที่หายไปจากจำนวนผู้ค้าบางส่วนที่ออกจากตลาดจะถูกแทนที่ด้วยอุปทานจากผู้ค้าที่เหลือส่งผลให้กำไรในดุลยภาพระยะยาวของผู้ค้าไม่ได้ลดลงแต่อย่างใด

2.3.4) ผลกระทบด้านความเป็นธรรมในสังคม

จากการวิเคราะห์ผลกระทบของโครงสร้างเงินรางวัลต่อความเป็นธรรมของสังคม เมื่อให้ความไม่เป็นธรรมเท่ากับผลรวมของต้นทุนของสังคมที่เกิดขึ้นจากความผิดพลาดในแบบที่ 1 (Type 1 Error) จากการละเลยไม่จับกุมผู้กระทำความผิด และความผิดพลาดในแบบที่ 2 (Type 2 Error) จากการจับกุมผู้บริสุทธิ์ พบว่า การให้เงินรางวัลแก่เจ้าหน้าที่ในการปราบปรามยาเสพติดแม้จะมีส่วนช่วยลดความผิดพลาดในแบบที่ 1 ได้ก็ตาม แต่ก็อาจนำมาซึ่งการเพิ่มขึ้นของความผิดพลาดในแบบที่ 2 ซึ่งเมื่อนำสุภาษิตทางกฎหมายของ Blackstone (Blackstone's Formulation) ที่ว่าการปล่อยคนผิดสืบดีกว่าการลงโทษผู้บริสุทธิ์หนึ่งคนมาประกอบแล้วผลจากการจำลองค่าแสดงให้เห็นว่า โครงสร้างการให้เงินรางวัลมีความเสี่ยงเป็นอย่างมากที่จะสร้างความไม่เป็นธรรม

ให้เกิดขึ้นกับสังคมจากการที่มีผู้เกี่ยวข้องทั้งผู้เสพ หรือผู้ค้ารายย่อยหลายรายที่อาจถูกลงโทษเกินกว่าระดับที่เหมาะสมจากมาตรการสร้างแรงจูงใจในการปราบปรามที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

2.4) ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากผลการศึกษาวิจัย มีข้อเสนอแนะเชิงนโยบายใน 2 แนวทางหลักในการจัดการกับปัญหาเมทแอมเฟตามีนในประเทศไทย คือ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในระยะยาว และข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในระยะสั้น ซึ่งจากการนำเสนอผลการศึกษาเบื้องต้นในการประชุมกลุ่มย่อย ผู้เข้าร่วมการสัมมนาส่วนใหญ่เห็นตรงกันในหลักการของข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในครั้งนี้

2.4.1) ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในระยะยาว

มาตรการในการแก้ไขปัญหายาเสพติดที่ยั่งยืนที่สุดที่ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้ปฏิบัติงานในทุกศาสตร์สาขาทั้งเศรษฐศาสตร์ นิติศาสตร์ และอาชีววิทยา เห็นต้องตรงกันคือ มาตรการที่ทำให้ราคาและกำไรของผู้ค้ายาเสพติดลดลง ได้แก่

2.4.1.1) การทำให้ถูกกฎหมาย (Legalization)

แนวคิดเรื่องการทำเมทแอมเฟตามีนให้ถูกกฎหมายเป็นแนวคิดที่เกิดประสิทธิผลที่สุดในการลดราคาและกำไรจากการค้ายาเสพติด อีกทั้งยังมีผลดีในการลดอันตรายจากการใช้ยา (Harm Reduction) ที่มักเกิดขึ้นจากการปลอมปนของยาที่ลักลอบขายกันในตลาดมืด ทั้งนี้จากผลการศึกษาเบื้องต้นบางส่วน พบว่า จำนวนผู้เสพที่จะเพิ่มมากขึ้นหากได้มีการประกาศให้เมทแอมเฟตามีนถูกกฎหมายนั้น ไม่ได้มีมากโดยธรรมชาติของเมทแอมเฟตามีน ซึ่งเป็นสินค้าที่มีความยืดหยุ่นต่ำ

2.4.1.2) การไม่เอาโทษทางอาญา (Decriminalization)

การไม่เอาโทษทางอาญามีข้อดีในเชิงความเป็นธรรม เนื่องจากการกำหนดโทษของผู้เสพที่สอดคล้องกับความผิดและเป็นรูปแบบการลงโทษที่มีผลในเชิงการป้องกันไม่ให้ผู้เสกลับไปเสพอีก อีกทั้งยังเป็นมาตรการที่ไม่ก่อให้เกิดตราบาปต่อผู้เสพยาเหมือนกับการใช้โทษทางอาญา ทั้งนี้มีข้อควรสังเกตว่ามาตรการการไม่เอาโทษทางอาญาในบางประเทศอาจทำให้อุปสงค์ของการใช้ยาเสพติดลดลงแทนที่จะเพิ่มขึ้นก็เป็นได้ ดังเช่นตัวอย่างในประเทศโปรตุเกส ที่การไม่เอาโทษทางอาญาช่วยลดตราบาปของการใช้ยา และช่วยให้ผู้เสพจำนวนมากเข้าสู่สถานบำบัด และสามารถเลิกใช้ยาเสพติดได้ในที่สุด

2.4.1.3) การใช้โทษปรับ (Fine Penalty)

การใช้โทษปรับกับผู้เสพยาเมื่อนำมาประกอบกับการไม่เอาโทษทางอาญากับผู้เสพยาเป็นมาตรการที่มีข้อดี คือ ทั้งมีประสิทธิภาพในการลดอุปสงค์ของยาเสพติด และไม่ก่อให้เกิดความรำคาญกับผู้เสพยาที่ถูกจับได้มากนัก จึงเป็นมาตรการที่เปิดโอกาสให้ผู้เสพยาสามารถกลับคืนเป็นทรัพยากรที่มีผลิตภาพในสังคมได้อย่างแท้จริง โดยค่าปรับจากการกระทำความผิดในการเสพยาเสพติด ควรสูงมากพอที่จะทำให้ต้นทุนที่คาดว่าจะเกิดขึ้น (Expected Cost) ของผู้เสพยาสูงขึ้นจนทำให้อุปสงค์ของการใช้ยาเสพติดลดลง อย่างไรก็ตามแนวคิดนี้อาจใช้ไม่ได้ผลในทางปฏิบัติกับผู้เสพยาเสพติดที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ ซึ่งรัฐไม่สามารถบังคับให้จ่ายค่าปรับได้ ซึ่งรัฐอาจต้องใช้แนวทางการให้ศาลสามารถใช้ดุลพินิจในการกำหนดโทษปรับให้เป็นไปในเชิงที่สัมพันธ์กับรายได้ เพื่อให้ภาระหรือต้นทุนของการกระทำความผิดสอดคล้องกับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้กระทำความผิดแต่ละคน

2.4.1.4) การพัฒนายาทดแทน (Drug Substitution)

แนวทางการพัฒนายาเสพติดเพื่อทดแทนยาเสพติด เดิมเป็นแนวทางใหม่ที่ใช้ในเชิงทฤษฎีแล้วเป็นแนวคิดที่เกิดประสิทธิผลที่สุดในการลดอุปสงค์ของเมทแอมเฟตามีน ซึ่งจะช่วยลดทั้งราคาและปริมาณการใช้ยาเสพติดในคุณภาพ การพัฒนาทดแทนเป็นรูปแบบหนึ่งของ การลดอันตรายจากยาเสพติด (Harm Reduction) ที่ตั้งอยู่บนหลักที่ว่าทั้งรัฐและผู้เสพยาต่างก็ไม่ต้องกรอันตรายจากยาเสพติด โดยจากมุมมองของรัฐอันตรายจากยาเสพติดเป็นโทษต่อทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ และในมุมมองของผู้เสพยาอันตรายจากยาเสพติดเป็นต้นทุนที่จะต้องแลกมา กับความสุขที่เกิดขึ้นจากการเสพยา การใช้แนวทางการห้ามใช้ยาโดยเด็ดขาดจึงเป็นนโยบายในเชิงปฏิโลมระหว่างรัฐและผู้เสพยาที่ผู้เสพยาซึ่งเห็นความสุขที่เกิดขึ้นจากการเสพยามากกว่าโทษจากการเสพยา ย่อมพยายามฝ่าฝืนในทางกลับกันหากรัฐใช้แนวทางการลดอันตรายจากการเสพยา เช่น การพัฒนา ยาทดแทนที่ยังคงผลต่อความสุขกับผู้เสพยาที่ไม่ได้น้อยไปกว่าเมทแอมเฟตามีน ย่อมเป็นแนวทางที่ก่อให้เกิดประโยชน์ร่วมกันของทั้งรัฐและผู้เสพยาที่สามารถบังคับใช้ได้โดยง่ายและมีต้นทุนต่ำในระยะยาว

2.4.2) ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในระยะสั้น

เป็นข้อเสนอที่มุ่งปรับปรุงประสิทธิภาพของนโยบายและมาตรการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแรงจูงใจของเจ้าหน้าที่ในการปราบปรามยาเสพติด ทั้งนี้ข้อเสนอเหล่านี้ไม่ใช่แนวทางการแก้ปัญหาที่เกิดประสิทธิผลแต่จะช่วยบรรเทาปัญหาของระบบการให้เงินรางวัลที่เกิดขึ้นในปัจจุบันบางส่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาจากการบิดเบือนระบบการให้เงินรางวัลเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัวของเจ้าหน้าที่บางคน

2.4.2.1) การเปลี่ยนระบบการให้เงินรางวัลแก่เจ้าหน้าที่จากระบบเดิมที่เพดานจำกัดรางวัลที่ได้รับต่อคดีให้ไม่เกินจำนวนที่กำหนดมาเป็นระบบที่ไม่มีเพดานจำกัด เพื่อป้องกันปัญหาการนำของกลางที่จับได้จากผู้ค้ารายใหญ่มาแบ่งเป็นคดีย่อยเพื่อให้สามารถรับรางวัลได้มากที่สุด ซึ่งบ่อยครั้งการแบ่งเป็นคดีย่อยอาจทำให้เกิดการสร้างหลักฐานเท็จ หรือการยักยอกซึ่งมีส่วนลดทอนทั้งประสิทธิภาพและความเป็นธรรมของนโยบาย ทั้งนี้รางวัลต่อหน่วยของยาเสพติด เช่น รางวัลต่อเม็ด หรือรางวัลต่อกรัมที่กำหนดจะต้องต่ำกว่าต้นทุนส่วนเพิ่ม (Marginal Cost) ของยาเสพติดนั้น ๆ เพื่อป้องกันปัญหาการผลิตยานำส่งให้รัฐเพื่อหวังเอารางวัลโดยตรง

2.4.2.2) การเพิ่มโทษของเจ้าหน้าที่ที่ใช้วิธีการล่อให้เสพติดโดยกำหนดบทลงโทษของเจ้าหน้าที่ที่ใช้วิธีการล่อให้เสพติดเพื่อจับกุมผู้เสพติดให้สูงขึ้นกว่าโทษจากการเสพยาของผู้เสพติด เพื่อให้สะท้อนปรัชญาของนโยบายด้านยาเสพติดในปัจจุบันที่ถือว่าผู้เสพติด คือ ผู้ป่วยอย่างแท้จริง และลดช่องว่างในการที่เจ้าหน้าที่จะถือเอาโทษ หรือตราบาปที่เกิดขึ้นจากการเสพยาของผู้เสพติดไปเรียกเอาผลประโยชน์ส่วนตัวจากผู้เสพติดโดยตรง (กำลังใจ, 2560, น. 72 - 78)

(1) แนวทางการพัฒนาโดยการหันเหผู้กระทำความผิดออกไปจากกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

(2) การดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรมที่เป็นทางการ ซึ่งเน้นการลงโทษได้ผลไม่ดีเท่าที่ควรในการลดอัตราอาชญากรรม

(3) การหันเห (Diversion) หมายถึงอะไร นักวิชาการและนักปฏิบัติได้ให้ความหมายและกระบวนการไว้หลายอย่างต่างกัน

Conklin (1984) กล่าวว่า นอกจากการใช้ระบบงานยุติธรรมทางอาญาดำเนินการกับผู้กระทำความผิด เพื่อยับยั้ง เพื่อป้องกัน เพื่อแก้ไขฟื้นฟู และเพื่อปราบปรามการกระทำความผิด ซึ่งมีจุดประสงค์เพื่อลดอาชญากรรมแล้วยังมีมาตรการอีก 2 มาตรการในการป้องกันอาชญากรรม คือ 1) การป้องกันโดยจัดการกับสาเหตุของอาชญากรรม และ 2) การป้องกันอาชญากรรมตามสถานการณ์

Johnson (1987) ให้ทรรศนะไว้ว่า ภารกิจข้อแรกของการหันเห ก็คือ การไม่ให้ผู้ประพฤตินิยมเบนเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมทางอาญา (ตำรวจ ศาล ราชทัณฑ์) ภารกิจข้อที่สอง ก็คือ การกั้นคนที่ประพฤตินิยมเบนที่ถูกกล่าวหาว่าเป็นอาชญากรออกจากกระบวนการยุติธรรมทางอาญาทุกขั้นตอนให้เร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ Johnson เสริมว่า โครงการหันเหส่วนมากที่สุด คือ 1) การคุมขังของชุมชน 2) การหันเหโดยตำรวจ และ 3) การหันเหโดยศาล ทั้ง 3

กระบวนการดังกล่าวมาจัดอยู่ในกระบวนการทำให้ระบบงานยุติธรรมแคลง แต่อีกกระบวนการหนึ่งคือ การกันผู้ประพฤติเบี่ยงเบนออกไปจากกระบวนการยุติธรรมคือ ให้อยู่นอกเขตอำนาจของตำรวจ ศาล หรือราชทัณฑ์ กระบวนการนี้ ก็คือ การป้องกันอาชญากรรม และการยกเลิกการกระทำบางอย่างไม่ให้เป็นการผิดทางอาญา (Decriminalization) การป้องกันอาชญากรรมนั้น เป็นการหันเหประชาชนจากการประกอบอาชญากรรมส่วนพฤติกรรมบางอย่าง เช่น การเสพ ถ้าทำให้ถูกกฎหมายได้ ผู้เสพก็จะไม่เข้าสู่กระบวนการยุติธรรม

(3) การหันเห (Diversion) หมายถึงอะไร นักวิชาการและนักปฏิบัติได้ให้ความหมายและกระบวนการไว้หลายอย่างต่างกัน

Gelsthorpe, et al. (2007) กล่าวถึง การหันเหในกระบวนการยุติธรรมสำหรับเด็กและเยาวชนในอังกฤษและเนเธอร์แลนด์ไว้ว่า มี 3 รูปแบบ คือ 1) การหันเหจากอาชญากรรม 2) การหันเหจากศาล และ 3) การหันเหจากเรือนจำ หรือสถานฝึกอบรม ใน 3 รูปแบบนี้ รูปแบบที่ใช้กันมากในอังกฤษและเนเธอร์แลนด์ ได้แก่ รูปแบบที่ 2 คือ การหันเหจากศาล

1. การหันเหจากศาล (Diversion From Court) ได้แก่ เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่จับกุมผู้กระทำผิดมาดำเนินคดีมีโอกาที่จะหยุด หรือหันเห ผู้กระทำความผิด ไม่ให้เข้าสู่กระบวนการฟ้องร้องและดำเนินคดีในชั้นศาลโดยสิ้นเชิง หรืออย่างมีเงื่อนไข

2.3 บริบททั่วไปของกรมราชทัณฑ์

พระราชดำริในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาจุฬาลงกรณ์ พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 “การคุกคามการตระวางเป็นการสำคัญของประเทศ สมควรจะได้ก่อสร้างสถานที่ให้มีระเบียบ เป็นปึกแผ่น”

พระราชดำริในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวพระมหาธีรราชเจ้า รัชกาลที่ 6 “เพื่อให้การจัดการแก้ไขการคุมขังนักโทษดียิ่งขึ้น จึงให้รวมคุกกองมหันตโทษและลหุโทษกับเรือนจำทั้งหลายไว้ด้วยกัน โดยให้ตั้งขึ้นเป็นกรมราชทัณฑ์ สังกัดกระทรวงนครบาล” เมื่อวันที่ 13 ตุลาคม 2458 ภายใต้อำนาจพระราชบัญญัติลักษณะเรือนจำ ร.ศ. 120 (กรมราชทัณฑ์, 2546, น. 6)

2.3.1 กระแสพระราชดำริในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ 9

“งานราชทัณฑ์ นับตั้งแต่อธิบดีกรมราชทัณฑ์ลงไปจนถึงเจ้าหน้าที่ทั้งหมดต้องรับภาระหน้าที่อันหนักและเหน็ดเหนื่อยมากในสายตาของคนทั่วไปก็มองงานราชทัณฑ์ไปในทางที่ไม่เป็นมงคลว่าเป็นงานต้อยต่ำเป็นงานคุกงานตระวาง ทรงเห็นใจผู้ที่ทำงานในกรมราชทัณฑ์ขอให้คิดว่าการราชทัณฑ์เป็นงานที่ทำประโยชน์ให้แก่สังคม หากอบรมผู้ต้องขังให้ประพฤติตนดีขึ้นมาได้พ้นโทษออกไปก็จะกลับไปเป็นอันพลานเป็นภัยแก่สังคมอีก ข้าราชการของกรมราชทัณฑ์ควรจะภาคภูมิใจถ้าสามารถฝึกอบรมผู้ต้องขังให้เป็นพลเมืองดีได้ขอให้ข้าราชการกรมราชทัณฑ์มีมานะอดทน พยายามอบรมแก้ไขให้ผู้ต้องขังเป็นคนดี ฝึกหัดงานอาชีพสำหรับเป็นเครื่องมือทำมาหากินโดยสุจริตได้ เมื่อพ้นโทษออกไปแล้วก็ควรคิดถึงผลดีด้วยว่าเขานำเอาวิชาชีพที่ฝึกอบรมให้ไปทำงานอะไรบ้าง” (กรมราชทัณฑ์, 2546, น. 8)

2.3.2 กระแสพระราชดำริในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ 9

“งานราชการนั้น คือ งานของแผ่นดิน มีผลเกี่ยวเนื่องถึงประโยชน์ของบ้านเมืองและประชาชนทุกคนงานทุกอย่างจึงต้องมีผู้ปฏิบัติและมีผู้รับช่วง เพื่อให้งานดำเนิน ไปไม่ขาดสาย ดังนั้นผู้ปฏิบัติบริหารงานราชการทุกฝ่ายทุกระดับ จึงไม่ควรยกเอาเรื่องใครเป็นผู้ทำมาก่อนหรือใครเป็นผู้รับช่วงงานขึ้นเป็นข้อสำคัญนักจะต้องถือประโยชน์ที่จะเกิดจากงานเป็นหลักใหญ่แล้วร่วมกันคิดร่วมกันทำด้วยความอุตสาหะเสียสละและด้วยความสุจริตจริงใจ งานทุกอย่างจึงจะดำเนิน ไปได้อย่างราบรื่นไม่ติดขัด และสำเร็จผลเป็นประโยชน์ได้แท้จริงและยั่งยืนตลอดไป” (กรมราชทัณฑ์, 2559, น. 2)

กรมราชทัณฑ์ เป็นหน่วยงานในลำดับสุดท้ายของกระบวนการยุติธรรม ซึ่งมีภารกิจในด้านการควบคุมดูแลผู้ต้องขังและการแก้ไขพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขังให้เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ (กรมราชทัณฑ์, 2546, น. 14)

กรมราชทัณฑ์ของไทย ได้มีวิวัฒนาการเปลี่ยนแปลงและสอดคล้องกับสังคมการเมือง และสภาพเศรษฐกิจตลอดยุคสมัยที่ผ่านมา รัชกาลที่ 5 ในยุคก่อนรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว กิจการเรือนจำได้สังกัดอยู่ตามส่วนราชการต่าง ๆ สอดคล้องกับการปกครองแบบจตุสดมภ์ คือ แบ่งเป็นเรือนจำกรุงเทพฯ และเรือนจำในหัวเมืองชั้นนอก เรือนจำกรุงเทพฯ มี 2 ประเภท คือ “คุก” เป็นที่คุมขังผู้ต้องขังที่มีโทษตั้งแต่ 6 เดือนขึ้นไป อยู่ในสังกัดกระทรวงนครบาล ส่วน “ตาราง” ไซ้เป็นที่คุมขังผู้ต้องขังที่มีโทษต่ำกว่า 6 เดือน หรือนักโทษที่มีไข้ผู้ร้าย สังกัดกระทรวง ทบวง กรม ที่บังคับกิจการนั้น ๆ ส่วนการเรือนจำในหัวเมืองชั้นนอก มีที่คุมขังผู้ต้องขังเรียกว่า “ตาราง” การคุมขัง อยู่ในความรับผิดชอบของผู้ว่าราชการเมือง หรืออาจส่งต่อให้กระทรวงมหาดไทย กระทรวงกลาโหม รับตัวไปคุมขังแล้วแต่กรณี รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้มีการปรับปรุงระเบียบราชการใหม่ โดยโปรดให้สร้างคุกใหม่ขึ้นเรียกว่า “กองมหันตโทษ” และให้สร้างตารางใหม่ขึ้นเรียกว่า “กองลหุโทษ” สังกัดกระทรวงนครบาล และในปี พ.ศ. 2444 (ร.ศ. 120) ได้มีพระกรุณาโปรดเกล้าให้ตรา “พระราชบัญญัติลักษณะเรือนจำ” ขึ้นเพื่อให้การจัดการเรือนจำเป็นไปอย่างเรียบร้อยยิ่งขึ้น พ.ศ. 2458 13 ตุลาคม 2458 พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าให้ตรา “พระราชบัญญัติจัดตั้งกรมราชทัณฑ์” โดยมีพระยาชัยวิชิตวิศิษฏ์ธรรมธาดา (ข้า ณ ป้อมเพชร) เป็นอธิบดีกรมราชทัณฑ์คนแรก ในปี พ.ศ. 2469 ได้เกิดภาวะตกต่ำทางเศรษฐกิจ งบประมาณรายได้รายจ่ายไม่ได้ดุลยภาพกัน พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงยุบกรมราชทัณฑ์และให้ไปสังกัดกระทรวงยุติธรรม และต่อมาได้โอนกรมราชทัณฑ์ไปเป็นแผนกหนึ่ง (แผนกราชทัณฑ์) สังกัดกระทรวงมหาดไทย พ.ศ. 2475 ภายหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 การราชทัณฑ์ได้ยกฐานะเป็น กรมราชทัณฑ์ และมีการตราพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2475 มีหน้าที่เกี่ยวข้องด้วยการเรือนจำการกักกัน ผู้มีสันดานเป็นโจรผู้ร้าย การฝึกและอบรมเด็ก ดัดสันดาน และในส่วนภูมิภาคได้มีการกำหนดเป็นเรือนจำจังหวัด และเรือนจำอำเภอ ในปี พ.ศ. 2545 ได้มีการปฏิรูประบบราชการ จึงได้โอนย้ายกรมราชทัณฑ์ กลับมาสังกัดกระทรวงยุติธรรม

2.3.3 ลักษณะงานพิเศษของงานราชทัณฑ์

2.3.3.1 เป็นงานที่ต้องปฏิบัติตลอด 24 ชั่วโมงอย่างต่อเนื่อง

กรมราชทัณฑ์ได้รับอนุมัติกรอบอัตรากำลังในการปฏิบัติงานเฉพาะเวลาราชการเพียงวันละ 8 ชั่วโมง ซึ่งเป็นกรอบอัตรากำลังขั้นต่ำสุดที่สามารถจะปฏิบัติงานได้ ส่วนการปฏิบัติงานอีกวันละ 16 ชั่วโมง และในวันหยุดราชการ กรมราชทัณฑ์ต้องสับเปลี่ยนหมุนเวียนข้าราชการที่ปฏิบัติหน้าที่ในเวลาราชการปกติทุกตำแหน่งมาเข้าเวรยามรักษาการณ์ ทำให้ข้าราชการเรือนจำ / ทัณฑสถานต้องปฏิบัติหน้าที่อย่างตรากตรำกว่าข้าราชการอื่น จึงก่อให้เกิดความเบื่อหน่ายเสียขวัญ ไม่มีเวลาให้กับครอบครัวอย่างเพียงพอ

2.3.3.2 เป็นงานที่ต้องปฏิบัติทันที ไม่สามารถปฏิเสธหรือผ่อนผันปฏิบัติในเวลาต่อมา

ภารกิจหลักที่สำคัญประการแรกของกรมราชทัณฑ์ คือ การควบคุมผู้ต้องขังไม่ให้หลบหนี กรมราชทัณฑ์ไม่อาจปฏิเสธการรับตัวผู้ต้องขังไว้ในความคุมได้ แม้เรือนจำจะมีอัตรากำลังหรือสถานที่ควบคุมไม่เพียงพอก็ตามประกอบกับการควบคุม หรือการปล่อยตัวผู้ต้องขังจะต้องทำในทันทีที่ได้รับหมายศาล หรือคำสั่งตามกฎหมายจะผ่อนผันไปดำเนินการในวันอื่นไม่ได้ ข้าราชการเรือนจำฯ จึงต้องปฏิบัติงานให้เสร็จสิ้นโดยพลันแม้ว่าจะเลยเวลาราชการ หรือขาดแคลนอัตรากำลังก็ตาม ทำให้ข้าราชการที่ปฏิบัติงานอยู่ในปัจจุบันต้องรับภาระหนัก และเกิดความกดดันสูง

2.3.3.3 เป็นงานที่ต้องปฏิบัติด้วยความรอบคอบ ระมัดระวัง และต้องอาศัยความละเอียดถี่ถ้วนและถูกต้องแม่นยำจะเกิดความผิดพลาดไม่ได้

การรับหมายศาล การรับ ปล่อย ตรวจค้นตัวผู้ต้องขัง การคำนวณวันพ้นโทษ / การลดวันต้องโทษ และการดำเนินงานด้านอื่น ๆ เช่น การประหารชีวิตนักโทษ เป็นงานที่ต้องปฏิบัติอย่างรอบคอบจะผิดพลาดไม่ได้ ซึ่งเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานต้องใช้ความชำนาญการและประสบการณ์เฉพาะทาง

2.3.3.4 เป็นงานที่มีความยากมาก โดยเฉพาะงานด้านการแก้ไขผู้ต้องขังให้กลับตัวเป็นพลเมืองดีของสังคม

การแก้ไขพัฒนาผู้ต้องขังที่ได้ชื่อว่าเป็นผู้ร้ายโดยสันดานเป็นงานที่ยากยิ่ง เนื่องจากผู้กระทำผิดส่วนใหญ่สะสมพฤติกรรมความคิดและจิตสำนึกในทางที่ไม่ถูกต้องเป็นระยะเวลายาวนาน เป็นบุคคลที่มีสภาพจิตผิดปกติ คือด้านพฤติกรรมเบี่ยงเบน ดังนั้นงานด้านการอบรมแก้ไขพัฒนาพฤตินิสัยเปลี่ยนแปลงความคิดและพฤติกรรมผู้ต้องขังให้เป็นปกติเหมือนบุคคลทั่วไป จึงเป็นงานที่ถือได้ว่ามีความยากมากเป็นพิเศษ

2.3.3.5 เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายหลายฉบับ

การปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของกรมราชทัณฑ์ เป็นงานที่ยุ่งยากซับซ้อนต้องเกี่ยวข้องกับกฎหมายหลายฉบับ เช่น พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2479 พระราชบัญญัติเกี่ยวกับการกักกันตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2510 พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักกันตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2506 ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2499 และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. 2478 รวมทั้งการปฏิบัติตามข้อกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำสำหรับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังและข้อเสนอแนะในส่วนที่เกี่ยวข้ององค์การสหประชาชาติตามความเหมาะสมและงบประมาณที่ได้รับ นอกจากนี้ ยังต้องติดต่อประสานงานกับองค์การระหว่างประเทศ หน่วยงานต่างประเทศ สถานทูต สถานกงสุล ตลอดจนองค์กรเอกชนและส่วนราชการอื่น ๆ

2.3.3.6 เป็นงานที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงและปลอดภัยของสังคม

ลักษณะงานของกรมราชทัณฑ์ หากการปฏิบัติหน้าที่เกิดความบกพร่อง หรือเกิดความผิดพลาดขึ้น เช่น ผู้ต้องขังแหกหัก หลบหนี ปล่อยผู้ต้องขังผิดตัว หรือระบบแก้ไขผู้ต้องขังไม่มีประสิทธิภาพ ผู้ต้องขังกลับไปกระทำผิดสร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อกระบวนการยุติธรรม ความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยของสังคม (กรมราชทัณฑ์, 2559, น. 8 - 9)

2.3.4 พระยมทรงสิงห์ เป็นตราสัญลักษณ์ของกรมราชทัณฑ์

พระยมทรงสิงห์ เป็นเทพเจ้าแห่งยมโลก ผู้ควบคุมผู้กระทำผิด พระหัตถ์ขวาถือพระขรรค์ พระหัตถ์ซ้ายถือองจักร ภายในวงกลมมีอักษรภาษาไทย “กรมราชทัณฑ์” ภาษาอังกฤษว่า “Department of Correction” พื้นภายในวงกลมสีดำ พระยม และสิงห์สีทอง ตัวอักษรดำ พื้นวงกลมรอบนอกสีขาว เส้นวงกลมรอบในและรอบนอกสีดำ

2.3.5 ภารกิจหลักตามที่กฎหมายกำหนด

กรมราชทัณฑ์ มีภารกิจเกี่ยวกับการควบคุมและแก้ไขพฤติกรรมผู้ต้องขัง โดยมุ่งพัฒนาเป็นองค์กรพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขังให้กลับตนเป็นพลเมืองดี มีสุขภาพกายและจิตที่ดี ไม่หวนกลับมากระทำผิดซ้ำ ได้รับการพัฒนาทักษะฝีมือในการประกอบอาชีพที่สุจริตและสามารถดำเนินชีวิตในสังคมภายนอกได้อย่างปกติโดยสังคมให้การยอมรับ โดยมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

2.3.5.1 ปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดให้เป็นไปตามคำพิพากษา หรือคำสั่งตามกฎหมาย โดยดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการราชทัณฑ์ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

2.3.5.2 กำหนดแนวทางปฏิบัติต่อผู้ต้องขังให้สอดคล้องกับกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ นโยบายของกระทรวง หลักราชาวิทยาลัย และหลักทัณฑ์วิทยา ตลอดจนข้อกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำสำหรับปฏิบัติต่อผู้ต้องขังและข้อเสนอแนะในเรื่องที่เกี่ยวข้องขององค์การสหประชาชาติ

2.3.5.3 ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการผู้ต้องขัง และการสงเคราะห์แก่ผู้ต้องขัง

2.3.5.4 ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรม หรือตามที่กระทรวง หรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย (กรมราชทัณฑ์, 2559, น. 27)

2.3.6 สถิติที่สำคัญ KEY STATISTICS

2.3.6.1 จำนวนผู้ต้องราชทัณฑ์

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2546 กรมราชทัณฑ์มีผู้ต้องราชทัณฑ์อยู่ในความรับผิดชอบควบคุมดูแล จำนวนทั้งสิ้น 211,475 คน โดยแยกเป็นผู้ต้องขัง 210,395 คน ผู้ต้องกักกัน 6 คน และผู้ต้องกักขัง 1,074 คน

2.3.6.2 จำนวนผู้ต้องขัง

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2546 กรมราชทัณฑ์มีผู้ต้องขังทั่วประเทศรวม 210,395 คน โดยแยกเป็นนักโทษเด็ดขาด 157,567 คน ผู้ต้องขังระหว่าง 52,667 คน และคนฝาก 161 คน

2.3.6.3 จำนวนนักโทษเด็ดขาด

ในปี พ.ศ. 2546 กรมราชทัณฑ์มีบุคคลซึ่งถูกขังไว้ตามหมายจำคุกภายหลังคำพิพากษาถึงที่สุด และบุคคลซึ่งถูกขังไว้ตามคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายให้ลงโทษ จำนวน 157,567 คน

ตารางที่ 2.1

สถิตินักโทษเด็ดขาด แยกตามประเภทคดีในช่วง 5 ปี (พ.ศ. 2542 - 2546) *Comparison of Type of Offense Prisoners Between 1999 - 2003*

ลักษณะความผิด Type of Offense	ปี / Year				
	2542	2543	2544	2545	2546
1. ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน / Offense Against Property	32,065	26,867	29,552	28,659	28,147
2. พ.ร.บ. ยาเสพติด / สารระเหย / Offense Against / Narcotic Law	67,437	83,017	97,564	110,778	104,999
3. ความผิดต่อชีวิต / Offense against Life	9,237	7,898	7,228	8,763	9,842
4. ความผิดต่อร่างกาย / Bodily Harm	2,822	2,508	3,907	2,909	3,041
5. ความผิดเกี่ยวกับเพศ / Sex Offense	5,130	4,568	4,833	4,927	5,520
6. ภัยอันตรายต่อประชาชน / Offense Against Social Security	362	284	396	393	413
7. อื่น ๆ (รวมหลายประเภท เช่น พ.ร.บ.ป่าไม้ / การพนัน / อาวุธปืน / บุกรุก ฯลฯ / Other	8,205	7,195	6,061	6,114	5,605
รวม / Total	125,258	132,337	149,604	162,543	157,567

หมายเหตุ. ปรับปรุงจาก สถิตินักโทษเด็ดขาด แยกตามประเภทคดีในช่วง 5 ปี (พ.ศ. 2542 - 2546) *Comparison of Type of Offense Prisoners Between 1999 - 2003*, (น. 75 - 77), โดย กรมราชทัณฑ์, 2546, กรุงเทพฯ : กระทรวงยุติธรรม.

1. งบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2546
2. จากการปฏิรูประบบราชการซึ่งมีผลตั้งแต่วันที่ 3 ตุลาคม 2545 กรมราชทัณฑ์ได้โอนภารกิจในส่วนของงานคุมประพฤติ งานควบคุมดูแล และสอดส่องผู้กระทำผิดให้กรมคุมประพฤติดำเนินการพร้อมตัดโอนงบประมาณจำนวน 15,893,000 บาท ประกอบด้วย
 - 2.1 งบบุคลากร 12,018,000 บาท
 - 2.2 งบดำเนินงาน 3,875,000 บาท
 - 2.3 งบเครื่องงบประมาณ ตามแผนงาน / งาน / โครงการ, ผลผลิต / กิจกรรมกรมราชทัณฑ์ จำนวน 6,250,030,600 บาท

ตารางที่ 2.2

เปรียบเทียบงบประมาณรายจ่ายปี พ.ศ. 2545 - 2546 Annual Expenditure (Comparison to the Previous Year)

ประเภท Type of Expenditure	งบประมาณ / Budget	
	ปี 2545 / 2002	ปี 2546 / 2003
1. งบประจำ / Regular Expenditure	5,029,480,500	-
1.1 เงินเดือนและค่าจ้างประจำ / Salaries and Wages	1,735,646,800	1,739,514,800
1.2 ค่าจ้างชั่วคราว / Temporary Wages	-	44,386,800
1.3 ค่าจ้างลูกจ้างสัญญาจ้าง / Employees	-	1,189,400
1.4 ค่าตอบแทนใช้สอยวัสดุ / Remuneration and Supplies	3,115,030,200	-
1.5 ค่าสาธารณูปโภค / Consumption	178,803,500	-
2. งบดำเนินงาน / Operational Budget	-	3,277,010,500
2.1 ค่าตอบแทนใช้สอยวัสดุ / Remuneration and Supplies	-	3,107,147,000
2.2 ค่าสาธารณูปโภค / Consumption	-	169,863,500
3. งบลงทุน / Investment Expenditure	941,180,000	1,186,428,300
3.1 ค่าครุภัณฑ์ / Durable objects	-	85,747,000
3.2 ผูกพันตามสัญญา / Under Contracts	-	54,364,400
3.3 ครุภัณฑ์ใหม่ / New Objects	-	31,382,600
3.4 ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง / Land and Construction	937,490,400	1,100,681,300
3.5 ผูกพันตามสัญญา / Under Contracts	-	1,090,681,300
3.6 สิ่งก่อสร้างอื่น ๆ / Other Construction	-	10,000,000

(ต่อ)

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

ประเภท Type of Expenditure	งบประมาณ / Budget	
	ปี 2545 / 2002	ปี 2546 / 2003
4. งบเงินอุดหนุน / Subsidized Fund	150,800	1,500,800
5. งบรายจ่ายอื่น ๆ	2,188,800	-
รวม	5,970,660,500	6,250,030,600

หมายเหตุ. ปรับปรุงจาก *เปรียบเทียบงบประมาณรายจ่ายปี พ.ศ. 2545 - 2546 Annual Expenditure (Comparison to the Previous Year)*, (น. 27), โดย กรมราชทัณฑ์, 2546, กรุงเทพฯ : กระทรวงยุติธรรม.

1. ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2546 กรมราชทัณฑ์ ได้รับงบประมาณในการก่อสร้างสถานที่ควบคุม ได้แก่

1.1 โครงการก่อสร้างศูนย์บำบัดผู้ติดยาเสพติดเขาพริก จำนวน 167,325,200 บาท

1.2 โครงการก่อสร้างระบบเสริมความมั่นคงศูนย์บำบัดผู้ติดยาเสพติดเขาพริก จำนวน 118,196,500 บาท

1.3 โครงการก่อสร้างทัณฑสถานบำบัดพิเศษพิษณุโลก จำนวน 179,795,000 บาท

1.4 โครงการก่อสร้างทัณฑสถานบำบัดพิเศษระยอง จำนวน 184,110,200 บาท

1.5 โครงการก่อสร้างทัณฑสถานบำบัดพิเศษราชบุรี จำนวน 247,945,500 บาท

1.6 โครงการปรับปรุงโรงพยาบาลราชทัณฑ์ กรุงเทพมหานคร จำนวน 111,794,450 บาท (กรมราชทัณฑ์, 2546, น. 31)

1.7 กรมราชทัณฑ์ยังอยู่ในภาวะผู้ต้องขังล้นเรือนจำ ซึ่งเป็นภาระในการเลี้ยงดู (กรมราชทัณฑ์, 2546, น. 36)

ตารางที่ 2.3

สถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ทั่วประเทศ แยกตามประเภท

ประเภท	ชาย	หญิง	รวม	ร้อยละ
1. นักโทษเด็ดขาด	206,390	33,644	240,034	79.785
2. ผู้ต้องขังระหว่าง	51,765	7,776	59,541	19.790
2.1 อุทธรณ์ - ฎีกา	22,686	3,181	25,867	8.597
2.2 ใต้สวน - พิจารณา	8,908	1,636	10,544	3.505
2.3 สอบสวน	20,171	2,959	23,130	7.688
3. เขาวชนที่ฝากขัง	171	3	174	0.058
4. ผู้ถูกกักกัน	10	3	13	0.004
5. ผู้ต้องกักกัน	997	104	1,106	0.368
รวมผู้ต้องราชทัณฑ์ทั้งสิ้น	259,333	41,535	300,868	100

หมายเหตุ. ปรับปรุงจาก สถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ทั่วประเทศ แยกตามประเภท, โดย กรมราชทัณฑ์, 2559, กรุงเทพฯ : กระทรวงยุติธรรม.

ตารางที่ 2.4

สถิตินักโทษเด็ดขาด แยกตามลักษณะความผิด

แยกตามลักษณะความผิด	ชาย	หญิง	รวม	ร้อยละ
1. ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	19,620	2,615	22,235	9.22
2. พ.ร.บ.ยาเสพติด / สารระเหย	148,416	28,361	176,777	73.65
3. ความผิดต่อชีวิต	15,458	595	16,053	6.69
4. ความผิดต่อร่างกาย	4,989	192	5,181	2.06
5. ความผิดเกี่ยวกับเพศ	8,445	341	8,786	3.66
6. ภัยอันตรายต่อประชาชน	419	51	470	0.20
7. อื่น ๆ (หลายประเภท เช่น พ.ร.บ.ป่าไม้, การพนัน,อาวุธปืน, พ.ร.บ. คนเข้าเมือง, ลหุโทษฯลฯ)	9,043	1,489	10,532	4.39
รวม	206,390	33,644	240,034	100

หมายเหตุ. ปรับปรุงจาก สถิตินักโทษเด็ดขาด แยกตามลักษณะความผิด, (น. 127) โดย กรมราชทัณฑ์, 2559, กรุงเทพฯ : กระทรวงยุติธรรม.

1. สถิตินักโทษเด็ดขาดคดี พ.ร.บ. ยาเสพติดฯ ประเภทตัวยา เมทแอมเฟตามีน ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2559
 - 1.1 เป็นชาย 120,291 คน
 - 1.2 เป็นหญิง 25,097 คน
 - 1.3 รวม 145,388 คน
2. กรมราชทัณฑ์ ได้กำหนดผลผลิตหลักประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 ไว้จำนวน 3 ผลผลิตจากการจัดทำต้นทุนต่อหน่วยผลผลิตประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 ประกอบด้วย
 - 2.1 ควบคุมผู้ต้องขัง
 - 2.2 พัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขัง โดยการจัดการศึกษาและพัฒนาจิตใจ
 - 2.3 บำบัดและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

ตารางที่ 2.5

สรุปผลการคำนวณต้นทุนต่อหน่วยผลผลิต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 ค่าใช้จ่ายประกอบการคำนวณต้นทุน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 มีการนำค่าใช้จ่ายที่ได้มาจากระบบการบริหารการเงินการคลังภาครัฐแบบอิเล็กทรอนิกส์ (GFMS) มาคำนวณต้นทุน

กลุ่มบัญชี/ประเภทค่าใช้จ่าย	เงินใน	เงินนอก	งบกลาง	รวม
1. ค่าใช้จ่ายบุคลากร	4,765,253,584.55	-	539,764,128.74	5,296,017,713.29
2. ค่าใช้จ่ายด้านการฝึกอบรม	80,881,216.67	933,875.00	-	81,815,091.67
3. ค่าใช้จ่ายด้านการเดินทาง	68,066,388.29	5,374,706.72	-	73,441,095.01
4. ค่าตอบแทนใช้สอยวัสดุและสาธารณูปโภค	4,569,600,056.45	2,149,936,202.88	887,944,726.04	7,607,480,985.37
5. ค่าเสื่อมราคาและตัดจำหน่าย	355,465,185.95	439,886,857.61	9,352,413.94	804,704,457.50
6. ค่าใช้จ่ายดำเนินงานรักษาความมั่นคงของประเทศ	5,000,000.00	-	-	5,000,000.00
7. ค่าใช้จ่ายเงินอุดหนุน	4,053,086.51	1,702,024.97	-	5,755,111.48
8. ค่าใช้จ่ายค่าจำหน่ายจากการขายสินทรัพย์	265,390.48	121,287.52	3.00	386,681.00

(ต่อ)

ตารางที่ 2.5 (ต่อ)

กลุ่มบัญชี/ประเภทค่าใช้จ่าย	เงินใน	เงินนอก	งบกลาง	รวม
9. ค่าใช้จ่ายอื่น	1,558,532.74	5,764,122.65	114,060.00	7,436,715.39
10. รวมต้นทุนผลผลิต	9,841,143,441.64	2,603,719,077.35	1,437,175,331.72	13,882,037,850.71

หมายเหตุ. ปรับปรุงจาก *สรุปผลการคำนวณต้นทุนต่อหน่วยผลผลิต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559* ค่าใช้จ่ายประกอบการ *คำนวณต้นทุน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2559* มีการนำค่าใช้จ่ายที่ได้มาจากระบบ *การบริหารการเงินการคลัง ภาครัฐแบบอิเล็กทรอนิกส์ (GFMS)* มาคำนวณต้นทุน มีผลการคำนวณ, โดย กรมราชทัณฑ์, 2559, กรุงเทพฯ : กระทรวงยุติธรรม.

ตารางที่ 2.6

ต้นทุนกิจกรรมย่อยของหน่วยงานหลัก (เรือนจำ / ทัณฑสถาน) สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 ได้กำหนดกิจกรรมย่อยของหน่วยงานหลัก จำนวน 5 กิจกรรม *สรุปผลการคำนวณต้นทุนกิจกรรมย่อย*

กิจกรรมย่อย	ต้นทุนรวม	ปริมาณ	หน่วยนับ	ต้นทุนต่อหน่วย
1. ควบคุมผู้ต้องขัง	10,403,419,274.10	317,528	จำนวนผู้ต้องขัง	32,763.79
2. ก่อสร้าง ปรับปรุงสถานที่ และเสริมความมั่นคงในการควบคุม	1,675,757,709.60	143	รายการ	11,718,585.38
3. พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสนับสนุนภารกิจด้านการควบคุม	31,721,137.97	1	รายการ	31,721,137.97
4. พัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขัง โดยการจัดการศึกษาและพัฒนาจิตใจ	194,610,695.33	317,528	จำนวนผู้ต้องขัง	612.89
5. บำบัดและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด	729,275,792.76	205,102	จำนวนผู้เข้ารับ การตรวจพิสูจน์ และผู้เข้ารับ การบำบัด	3,555.67
6. รวมต้นทุนกิจกรรมย่อยของหน่วยงานหลัก	13,034,784,609.77	-	-	-

หมายเหตุ. ปรับปรุงจาก *ต้นทุนกิจกรรมย่อยของหน่วยงานหลัก (เรือนจำ / ทัณฑสถาน) สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. 2559* ได้กำหนดกิจกรรมย่อยของหน่วยงานหลัก จำนวน 5 กิจกรรม *สรุปผลการคำนวณต้นทุนกิจกรรมย่อย*, โดย กรมราชทัณฑ์, 2559, กรุงเทพฯ : กระทรวงยุติธรรม.

ตารางที่ 2.7

ต้นทุนต่อหน่วยผลผลิตหลัก ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 กรมราชทัณฑ์ได้กำหนดผลผลิตหลักในการดำเนินงาน จำนวน 3 ผลผลิต สรุปผลการคำนวณต้นทุน / หน่วยผลผลิตหลัก

ผลผลิตหลัก	ต้นทุนรวม	ปริมาณ	หน่วยนับ	ต้นทุนต่อหน่วย
1. ควบคุมผู้ต้องขัง	12,776,052,696.54	317,528	จำนวนผู้ต้องขัง	40,235.99
2. พัฒนาพฤติกรรมนิสัยผู้ต้องขัง โดยการจัดการศึกษาและ พัฒนาจิตใจ	295,859,850.21	317,528	จำนวนผู้ต้องขัง	931.76
3. บำบัดและฟื้นฟูสมรรถภาพ ผู้ติดยาเสพติด	810,125,303.96	205,102	จำนวนผู้เข้ารับ การตรวจพิสูจน์ และผู้เข้ารับ การบำบัด	3,949.87
4. รวมต้นทุนผลผลิตหลัก	13,725,879,446.79	-	-	45,117.61

หมายเหตุ. ปรับปรุงจาก ต้นทุนต่อหน่วยผลผลิตหลัก ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 กรมราชทัณฑ์ได้กำหนดผลผลิตหลักในการดำเนินงาน จำนวน 3 ผลผลิต สรุปผลการคำนวณต้นทุน / หน่วยผลผลิตหลัก, โดย กรมราชทัณฑ์, 2559, กรุงเทพฯ : กระทรวงยุติธรรม.

ตารางที่ 2.8

เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการคำนวณต้นทุนต่อหน่วยผลผลิต ระหว่าง ปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 และปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 (ที่เพิ่มขึ้น)

ประเภทค่าใช้จ่าย	ปี 2558	ปี 2559	(เพิ่มขึ้น)
1. ค่าใช้จ่ายบุคลากร	4,480,861,554.81	5,296,017,713.29	301,638,720.16
2. ค่าใช้จ่ายด้านการฝึกอบรม	66,414,827.36	81,815,091.67	13,087,273.78
3. ค่าใช้จ่ายเดินทาง	60,875,125.96	73,441,095.01	12,370,087.38
4. ค่าเสื่อมราคา	785,814,451.61	804,704,457.50	18,890,005.85
5. ค่าใช้จ่ายดำเนินงานรักษาความมั่นคงของประเทศ	-	5,000,000.00	5,000,000.00

หมายเหตุ. ปรับปรุงจาก เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการคำนวณต้นทุนต่อหน่วยผลผลิต ระหว่าง ปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 และปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 (ที่เพิ่มขึ้น), โดย กรมราชทัณฑ์, 2559, กรุงเทพฯ : กระทรวงยุติธรรม.

ตารางที่ 2.9

เปรียบเทียบต้นทุนกิจกรรมย่อยของหน่วยงานหลัก ระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 กับปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 (ที่เพิ่มขึ้น)

กิจกรรมย่อย	ปี 2558	ปี 2559	(เพิ่มขึ้น)
ก่อสร้าง ปรับปรุงสถานที่และเสริมความมั่นคงในการควบคุม	498,006.48	11,718,585.38	11,220,578.90

หมายเหตุ. ปรับปรุงจาก เปรียบเทียบต้นทุนกิจกรรมย่อยของหน่วยงานหลัก ระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 กับปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 (ที่เพิ่มขึ้น), (น. 118 - 122) โดย กรมราชทัณฑ์, 2559, กรุงเทพฯ : กระทรวงยุติธรรม.

2.3.7 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม และศักยภาพ กรมราชทัณฑ์

2.3.7.1 จุดแข็ง

โครงสร้าง และระบบงานราชทัณฑ์เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง สอดคล้องกับหลักทฤษฎีวิชา ซึ่งทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีความเชื่อมั่นในการปฏิบัติงาน

- 1) มีการปรับปรุงโครงสร้างเรือนจำ ระบบงาน การบริหารงานราชทัณฑ์ ให้เหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์ และสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป
- 2) มีการปรับปรุงระบบค่าตอบแทนในรูปของเงินพิเศษต่าง ๆ เช่น เงินค่าเสี่ยงภัย เงินค่าตอบแทนล่วงเวลา เงินค่าเวรยาม
- 3) มีระบบการจัดเก็บความรู้ และถ่ายทอดภายในองค์กร และศึกษาวิจัย เพื่อสร้างองค์ความรู้ในงานราชทัณฑ์ เพื่อนำไปสู่การปรับและยกระดับประสิทธิภาพการบริหาร และพัฒนางานราชทัณฑ์
- 4) โครงสร้างและการบริหารงานราชทัณฑ์ให้อำนาจผู้บัญชาการเรือนจำ เพิ่มมากขึ้น ทำให้การบริหารงานในเรือนจำมีความเป็นอิสระพอสมควร ทำให้เกิดความคล่องตัวในการบริหารงาน
- 5) เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานมากกว่าหนึ่ง ด้านทำให้เกิดทักษะความรู้ ความชำนาญรอบ ด้านทำให้เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน
- 6) มีความเชี่ยวชาญด้านการควบคุมและพัฒนาผู้ต้องขัง

2.3.7.2 จุดอ่อน

การปฏิบัติการหลายด้านของเจ้าหน้าที่รวมทั้งความตระคร่ำในการอยู่เวรยาม ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานโดยรวม

- 1) อัตรากำลังเจ้าหน้าที่ที่ไม่เพียงพอ ขาดความสมดุล ไม่เหมาะสมกับภารกิจที่ได้รับเพิ่มขึ้นไม่เป็นไปตามหลักมาตรฐานสากล
- 2) เรือรบ / ทัศนสถานหลายแห่งมีสภาพทรุดโทรมคับแคบ ไม่ได้มาตรฐานในการควบคุมผู้ต้องขัง
- 3) นโยบาย และยุทธศาสตร์การบริหารและการพัฒนา ยังขาดกระบวนการแปลงนโยบายและยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจัง และไม่บังเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม ไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้
- 4) ระบบเทคโนโลยียังใช้งานได้ไม่เต็มประสิทธิภาพ
- 5) การประชาสัมพันธ์บทบาท ภารกิจ ตลอดจนผลสำเร็จของการแก้ไข ฟื้นฟู พัฒนาพฤตินิสัยไปสู่ประชาชนและรัฐบาล ซึ่งยังไม่เพียงพอ

2.3.7.3 โอกาส

กระแสสังคมเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนมีมากขึ้นทำให้สังคมและภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เข้ามามีส่วนร่วมในการอำนวยความสะดวกมากขึ้น

- 1) ภาคส่วนต่าง ๆ ในสังคมพร้อมที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาพฤตินิสัยของผู้ต้องขัง
- 2) การตรวจสอบจากฝ่ายการเมือง องค์กรอิสระตามกฎหมายต่าง ๆ หน่วยงานภาครัฐ NGO ส่งผลให้ต้องปรับรูปแบบการทำงานให้มีความโปร่งใสตรวจสอบได้ พร้อมทั้งเป็นการสร้างความเข้าใจของสังคมต่องานราชทัณฑ์ให้มากขึ้น
- 3) การพัฒนากฎหมายของรัฐ เช่น การปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ และวิธีการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลง ส่งผลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานให้ดียิ่งขึ้น
- 4) ผู้ต้องขังสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการศึกษาชีพออกไปประกอบอาชีพภายหลังพ้นโทษได้
- 5) เทคโนโลยีข้อมูลข่าวสารสมัยใหม่ทำให้ได้รับรู้วิทยาการใหม่ ๆ ได้กว้าง - ขวางมากขึ้น สามารถนำมาปรับใช้ในงานราชทัณฑ์ให้ดียิ่งขึ้น
- 6) กระแสสังคมและมาตรฐานคุณธรรม จริยธรรม ส่งผลต่อกระบวนการทำงานที่โปร่งใส ตรวจสอบได้

2.3.7.4 ภัยคุกคาม

การปฏิบัติงานตามนโยบายและแผนของกรมฯ อาจหยุดชะงัก หรือมีการเปลี่ยนแปลง ได้ตลอดเวลาตามนโยบายของฝ่ายการเมืองที่มีความเปลี่ยนแปลงบ่อยครั้ง รวมทั้งการที่ระดับนโยบาย ให้ความสำคัญรายละเอียดระดับปฏิบัติ

- 1) รัฐบาลเรียกร้อง และคาดหวังต่อ “การคืนคนดีสู่สังคม” แต่ก็ไม่ได้ให้ความสำคัญ และมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการทำงานของกรมฯ
- 2) ผู้ต้องขังเป็นบุคคลด้อยโอกาส รัฐบาลมองเป็นภาระ ไม่ได้ให้ความสำคัญ แต่ก็คาดหวังต่อกรมราชทัณฑ์ให้เปลี่ยนภาระเป็นพลังสร้างสรรค์สังคม
- 3) การบูรณาการการทำงานเพื่อแก้ไขปัญหาปริมาณนักโทษที่เพิ่มขึ้นของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเกิดขึ้นได้ยาก ปัจจัยสำคัญเกิดจากโครงสร้าง / สังกัด / กฎ / ระเบียบ / กระบวนการของแต่ละหน่วยงานและการไม่ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาาร่วมกัน “ปัญหาของกรมฯ ไม่ใช่ปัญหาของกระบวนการ”
- 4) สังคมไม่เชื่อมั่นกระบวนการแก้ไข ไม่ยอมรับ ไม่เปิดโอกาสให้กับผู้ต้องขังที่พ้นโทษส่งผลต่อการกลับมากระทำผิดซ้ำ และเป็นปัญหา / ภาระที่กรมฯ ต้องแบกรับ ต่อไป
- 5) ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี มีผลกระทบทำให้กรมราชทัณฑ์ ถูกมองว่าล้าหลังอีกทั้งทำให้การบริหารงานเรือนจำยากมากขึ้นต้องเพิ่มความรอบคอบและความระมัดระวังทุกกระบวนการ
- 6) ความเปลี่ยนแปลง และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทำให้เกิดกลุ่ม อาชญากร และกลุ่มผู้ต้องขังอาชญากรรูปแบบใหม่ๆ ขึ้น ทำให้กรมราชทัณฑ์ต้องปรับเปลี่ยนกระบวนการทำงานรองรับ
- 7) การพัฒนาและขยายเมืองทำให้กรมราชทัณฑ์ต้องย้ายสถานที่ปฏิบัติงาน และเรือนจำออกไปเรื่อยๆ ทำให้ต้องจัดหางบประมาณมาใช้จ่ายเพิ่มขึ้น (กรมราชทัณฑ์, 2559, น. 30 - 31)
- 8) ปัจจุบันกรมราชทัณฑ์ประสบปัญหาปริมาณนักโทษที่เพิ่มขึ้น ปัญหาสภาพเรือนจำเก่าชำรุดทรุดโทรมและแออัด ปัญหาการขาดแคลนกำลังเจ้าหน้าที่ รวมทั้งความคาดหวังของสังคมต่อการยกระดับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังในมิติต่าง ๆ ที่ให้เทียบเท่ากับมาตรฐานสากล (กรมราชทัณฑ์, 2559, น. 41)

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เสาวคนธ์ เจริญรักษ์ และบุษปราณี รอดอินทร์ (2538) ได้รายงานการสัมมนาทางวิชาการเรื่อง ทางออกในการแก้ปัญหาหนักโทษล้นคุกในมุมมองของนักสังคมวิทยาประยุกต์ ผลการสัมมนา พบว่า การปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดโดยใช้เรือนจำเป็นมาตรการในการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดอีกรูปแบบหนึ่ง โดยการหันมาปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดในชุมชนในรูปแบบต่าง ๆ มาตรการดังกล่าวได้ถูกนำมาใช้กับ ผู้กระทำผิดบางประเภท เช่น ผู้กระทำผิดในคดีเล็กน้อยหรือที่ได้กระทำไปเพราะพลังพลัดในขณะ ที่ผู้กระทำผิดในคดีที่กระทบกระเทือนความสงบสุขของสังคม หรือที่เป็นภัยต่อสังคมถูกควบคุม อยู่ในเรือนจำต่อไปตามเดิม การแยกผู้กระทำผิดในคดีเล็กน้อยออกมาก็เพื่อช่วยในการลดจำนวน ผู้ต้องขังในเรือนจำให้น้อยลงเป็นการป้องกันการแออัดในเรือนจำทำให้เรือนจำสามารถที่จะปฏิบัติ ต่อผู้กระทำผิดในเรือนจำได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ทั้งในด้านการแก้ไขอบรมและควบคุมผู้กระทำผิด ที่เป็นภัยต่อสังคมไว้ในเรือนจำในขณะเดียวกันก็เพื่อเป็นการหลีกเลี่ยงมิให้ผู้กระทำผิดที่มีได้มีสำนึก เป็นผู้ร้าย หรือผู้กระทำผิดในคดีเล็กน้อยได้รับผลกระทบในทางลบจากระบบเรือนจำ มาตรการดังกล่าวนี้ โดยหลักการแล้ว นับว่ามีผลดีหลายประการในการนำมาใช้กับผู้กระทำผิดบางประเภท แต่อย่างไรก็ตาม มาตรการดังกล่าวจะนำมาใช้ได้แค่ไหนเพียงใดนั้น ก็ขึ้นอยู่กับปัญหาสำคัญ คือ การยอมรับและสนับสนุน จากสาธารณชนทั่วไปหรือไม่นั่นเอง

ขวัญ พิศกรกานนท์ และคณะ (2541) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษามาตรการแทนการลงโทษ จำคุกเพื่อแก้ปัญหาผู้ต้องขังล้นเรือนจำ โดยศึกษาจากบุคคลที่เกี่ยวข้องในกระบวนการยุติธรรม ผลการวิจัย พบว่า บุคคลในกระบวนการยุติธรรมส่วนใหญ่เห็นด้วยกับมาตรการแทนการลงโทษจำคุก ซึ่งสามารถแก้ปัญหาหนักโทษล้นเรือนจำได้ตามลำดับ ได้แก่ มาตรการนำผู้กระทำผิดคดีอาชญากรรม ไปบำบัดรักษายังสถานที่ยื่นโดยเฉพาะ, มาตรการคุมประพฤติ, มาตรการรอกการลงโทษ, มาตรการ ประกันตัว, มาตรการส่งนักโทษเด็ดขาดไปทำงานสาธารณะ, มาตรการทำงานสาธารณะแทนการจำคุก, มาตรการพักการลงโทษ, มาตรการลดวันต้องโทษ, มาตรการรอกการกำหนดโทษ, มาตรการยกโทษจำคุก แต่ลงโทษปรับเพียงสถานเดียว และมาตรการชะลอการฟ้อง ซึ่งมาตรการดังกล่าวนี้จะสามารถช่วย ลดความแออัดของผู้ต้องขังในเรือนจำได้

ชนพัฒน์ จันทรรณิก (2542) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาผู้ต้องขังล้นเรือนจำ : ศึกษาเฉพาะกรณี เรือนจำพิเศษธนบุรี ผลการวิจัย พบว่า ตั้งแต่ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ 135 (พ.ศ. 2539) มีผลใช้บังคับกำหนดให้ยาบ้า (AMPHETAMINE) เป็นยาเสพติดประเภท 1 เช่นเดียวกับเฮโรอีน ผู้เสพ หรือเกี่ยวข้องกับจะต้องมีความผิดทางอาญาต้องโทษจำคุกทำให้จำนวนผู้ต้องขังเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เฉพาะที่เรือนจำพิเศษธนบุรี เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 136 ภายในเวลา 3 ปี

พิทักษ์ หัทยานนท์ (2542) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารงานเรือนจำ และทัณฑสถานภายใต้แผนทิศทางการราชทัณฑ์ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษา กรณีที่คณะผู้บัญชาการเรือนจำและทัณฑสถาน ผลการศึกษา พบว่า สิทธิเสรีภาพของผู้ต้องขัง ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญปี พ.ศ. 2540 นั้น ทัศนคติของผู้บริหารเห็นว่า มีผลกระทบบ้าง เนื่องจากสภาพความแออัดขัดเคืองปัญหาผู้ต้องขังล้นเรือนจำ ซึ่งสภาพของอาคาร สถานที่ในการควบคุมมีอยู่อย่างจำกัด ประกอบกับกำลังเจ้าหน้าที่มีไม่เพียงพอ ทำให้เกิดการควบคุมดูแลไม่ทั่วถึง จึงทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ เช่น สถานที่อยู่อาศัย การรักษาพยาบาล ความรุนแรงต่าง ๆ นอกจากนี้กฎหมายยังเปิดช่อง โอกาสให้ประชาชนเข้ามาตรวจสอบการทำงานของรัฐมากขึ้น ดังนั้นการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังจะต้องเป็นไปตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับที่กำหนดอย่างเคร่งครัด ข้อเสนอแนะ รมราชทัณฑ์ จึงควรมีการสรรหาบุคลากรในสายงาน เช่น นักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา แพทย์ พยาบาล ตลอดจนสายงานเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ให้มาก ควรนำรูปแบบการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังในชุมชนมาใช้อย่างกว้างขวาง เช่น บ้านกึ่งวิถี การจัดส่งไปอยู่ทัณฑนิคม หรือทัณฑสถาน เปิดให้มากขึ้น เพื่อลดจำนวนผู้ต้องขังในเรือนจำ

ธานี วรรณ (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การลดปริมาณผู้ต้องขังในเรือนจำ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษา มาตรการที่สามารถใช้ลดปริมาณผู้ต้องขังในเรือนจำ กรณีมาตรการทางกฎหมายในชั้นบังคับโทษของประเทศไทย ผลการวิจัย พบว่า กรณีการบังคับโทษจำคุกในเรือนจำ จำเป็นต้องมีการกิจที่เป็นหัวใจสำคัญที่ต้องทำให้ได้ คือ การสร้างจุดเปลี่ยนแปลงให้กับผู้ต้องขังในด้านของความคิด ทัศนคติและพฤติกรรมเป็นรายบุคคลอย่างถาวร หรือค่อนข้างถาวรเป็นจริงเท่าที่จะทำได้เพื่อยังให้เกิดการบรรลุวัตถุประสงค์ของการบังคับโทษและการกิจของกฎหมายอาญา ผลจากการศึกษาได้เสนอแนะแนวทางแก้ไข ดังนี้ 1) ในทางหลักคิดทฤษฎีต้องนำวัตถุประสงค์ของการบังคับโทษมาใช้ซึ่งสัมพันธ์กับการบังคับโทษรายบุคคล (Individualization of Punishment) อาจทำตามแบบของประเทศอังกฤษ สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี โดยการกำหนดโทษรายบุคคลกับผู้ต้องขัง ซึ่งผลจากการใช้ในประเทศที่ทำการศึกษาคือพบว่าใช้ได้ผลดีมาก 2) ประเทศไทยควรมีกฎหมายว่าด้วยการแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขัง โดยเฉพาะ เช่นเดียวกับประเทศอังกฤษ สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี เพื่อให้งานราชทัณฑ์สามารถดำเนินการ ไปได้อย่างถูกต้องและเป็นมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ 3) ต้องมีการบูรณาการการบริหารจัดการกระบวนการยุติธรรมเพื่อลดปริมาณคดีเข้าสู่ศาลและลดปริมาณผู้ต้องขังล้นเรือนจำ อันเป็นปัญหาพื้นฐานของราชทัณฑ์ไทยปัจจุบัน

นันทศรี เทพดลชัย (2556) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ยุติธรรมกวิวัฒน์ : มาตรการลงโทษระดับกลาง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่สำคัญต่อความสำเร็จในการนำมาตราการลงโทษระดับกลางมาใช้เสริมสร้างประสิทธิภาพของกระบวนการยุติธรรมไทย คือ การสนับสนุนของกลุ่มภาคีเชิงนโยบาย 4 ด้าน ได้แก่ ด้านนิติศาสตร์ อาชญวิทยา เศรษฐศาสตร์

และรัฐศาสตร์ โดยมีสมมติฐานหลักของการศึกษาว่า การสนับสนุนของภาคีเชิงนโยบายทั้ง 4 กลุ่ม จะนำไปสู่ความสำเร็จในการนำมาตราการลงโทษระดับกลางมาบังคับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตามกลุ่มภาคีหลักเชิงนโยบายเหล่านี้ บางกลุ่มยังคงขาดความรู้ ความเข้าใจ หรือมีข้อกังวล ประเด็นห่วงใยเกี่ยวกับมาตรการลงโทษระดับกลาง จึงเป็นปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการนำมาบังคับใช้อย่างเป็นทางการในประเทศไทย ผลการวิจัย พบว่า สรุปได้ 5 ประเด็น ดังนี้ 1) ความเป็นไปได้ของการนำมาตราการลงโทษระดับกลางมาใช้ในประเทศไทย กลุ่มเป้าหมาย 4 กลุ่ม มีความเห็นตรงกันว่า มาตรการลงโทษระดับกลางที่มีความเป็นไปได้ในการนำมาบังคับใช้ในประเทศไทย ลำดับแรก ได้แก่ การทำงานบริการสังคม ส่วนมาตรการที่สมควรนำมาใช้ในลำดับสุดท้าย ได้แก่ การกักขังที่บ้าน 2) ประเด็น ปัญหา และอุปสรรคของกระบวนการยุติธรรมไทย กลุ่มเป้าหมายทุกกลุ่มมีความเห็นค่อนข้างสอดคล้องกันว่าวิธีการคุมประพฤติ และการจำคุกนั้น ไม่สามารถทำให้กระบวนการยุติธรรมมีประสิทธิภาพได้ปานกลาง โดยมีความเห็นว่าปริมาณนักโทษในปัจจุบันมีจำนวนเกินกว่าที่ระบบยุติธรรมจะรับได้มีการใช้การลงโทษด้วยวิธีการจำคุกมากเกินไปกว่าความจำเป็นรวมทั้งเห็นว่า ปัญหาของการจำคุกที่สำคัญที่สุด คือ ผลกระทบจากการจำคุกทำให้ผู้กระทำผิดเรียนรู้พฤติกรรมอาชญากรรมเพิ่มเติม 3) ความคิดเห็นต่อแนวทาง และความเป็นไปได้ในการผลักดันมาตรการลงโทษระดับกลางไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นทางการในประเทศไทย กลุ่มเป้าหมายนิติศาสตร์ ร้อยละ 55 เห็นด้วยมากที่สุดว่าเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมยังคงขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรการลงโทษระดับกลาง กลุ่มเป้าหมายด้านอาชีวศึกษา ร้อยละ 50 เห็นด้วยมากที่สุดว่า ประชาชนทั่วไปอาจไม่ยอมรับการใช้มาตรการลงโทษระดับกลาง กลุ่มเศรษฐศาสตร์ ร้อยละ 74.42 เห็นด้วยมากที่สุดว่า ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญ คือ หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมไม่ต้องการเปลี่ยนแปลงการลงโทษ และกลุ่มรัฐศาสตร์ ร้อยละ 50 เห็นด้วยมากที่สุดว่า จำนวนบุคลากรในกระบวนการยุติธรรมอาจมีไม่เพียงพอต่อการใช้มาตรการลงโทษระดับกลาง อย่างไรก็ตามกลุ่มเป้าหมายทั้ง 4 กลุ่ม มีทัศนคติไปในทิศทางเดียวกันว่า เพื่อที่จะผลักดันมาตรการลงโทษระดับกลางไปสู่การปฏิบัติในประเทศไทย ควรมีกฎกติกาติดตาม และตรวจสอบการใช้มาตรการลงโทษระดับกลาง และควรมีกำหนดชัดเจนว่า ความผิดประเภทใดที่ใช้มาตรการลงโทษระดับกลาง รวมทั้งเห็นว่ามาตรการลงโทษระดับกลางต้องอาศัยความร่วมมือจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม 4) ความคิดเห็นต่อมาตรการลงโทษระดับกลางกับมิติด้านนโยบาย และยุทธศาสตร์ของรัฐบาลที่เกี่ยวข้องในเชิงนิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ รัฐศาสตร์ และการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดและการลงโทษ กลุ่มเป้าหมายทั้ง 4 กลุ่ม มีความคิดเห็นที่เป็นไปในแนวทางเดียวกันกับคุณูปการและความสอดคล้องของมาตรการลงโทษระดับกลางกับนโยบาย และยุทธศาสตร์ของรัฐบาลในมิติที่เกี่ยวข้องทั้งในเชิงนิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ รัฐศาสตร์ และการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดและการลงโทษ กล่าวคือ กลุ่มนิติศาสตร์ ร้อยละ 60 และ

กลุ่มรัฐศาสตร์ ร้อยละ 75 เห็นความสำคัญของการใช้มาตรการลงโทษระดับกลางในแง่ความสอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้กระทำความผิดมากที่สุด ในขณะที่กลุ่มอาชญาวิทยา ร้อยละ 50 เห็นด้วยมากที่สุดว่า การนำมาตราการลงโทษระดับกลางมาใช้จะเป็นการลดจำนวน และภาวะของบุคลากรในเรือนจำ และการนำมาตราการลงโทษระดับกลางมาใช้เพื่อเพิ่มทางเลือกให้แก่ผู้พิพากษาในการพิจารณาคดีจะทำให้กระบวนการพิจารณาคดีรวดเร็วขึ้น ผู้กระทำความผิดได้รับโทษที่เหมาะสมกับความผิดยิ่งขึ้น และส่งผลให้ประชาชนเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน กลุ่มเศรษฐศาสตร์ ร้อยละ 64.28 เห็นว่า มาตรการลงโทษระดับกลางเป็นการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในกระบวนการยุติธรรม และเสริมสร้างความเข้าใจซึ่งกันและกันของชุมชนและผู้กระทำความผิดนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม 5) ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ กลุ่มนิติศาสตร์ ได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่า การนำมาตราการลงโทษระดับกลางมาใช้นอกจากจะคำนึงถึงประโยชน์ด้านเศรษฐกิจและสังคมแล้ว ยังควรต้องคำนึงถึงการเยียวยาจิตใจของผู้เสียหายด้วย และอาจนำมาใช้กับความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายเพียงฝ่ายเดียวก่อน ในขณะที่กลุ่มอาชญาวิทยาเห็นว่าควรมีการกำหนดเงื่อนไขที่ชัดเจน เป็นรูปธรรมและสามารถปฏิบัติตามได้ก่อนการบังคับใช้กลุ่มเศรษฐศาสตร์ เห็นว่าควรมีโครงการนำร่องเพื่อทดลองใช้ เพื่อเปรียบเทียบจำนวนผู้กระทำผิดซ้ำเมื่อเทียบกับการลงโทษตามปกติ และกลุ่มรัฐศาสตร์ตั้งข้อสังเกตว่าสังคมไทยอาจใช้มาตรการลงโทษระดับกลางได้ผลเฉพาะบางกลุ่มบางโอกาส และบางวิธีการเท่านั้นเนื่องจากประชากรมีความแตกต่างหลากหลายเป็นอย่างมากในแง่พื้นฐานการศึกษา เศรษฐกิจ และสังคม นอกจากนี้ในส่วนของบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ยังมีปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กร โดยเฉพาะในแง่ความซื่อสัตย์ของข้าราชการในระดับล่างมีค่าตอบแทนต่ำทำให้อ่อนแอต่อมิจฉาชีพ อาจนำไปสู่การกระทำผิดหากมีการนำมาตราการลงโทษระดับกลางมาใช้ ซึ่งเป็นหนึ่งในปัญหาพื้นฐานที่สำคัญของข้าราชการไทย

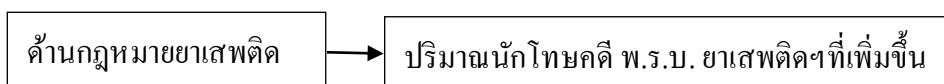
ธานี วรภัทร์ (2556) ได้ทำการวิจัยเรื่อง วิกฤตสิทธิมนุษยชนในเรือนจำ : ปราบกฏการณ์ผู้ต้องขังสันเรือนจำ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษากระบวนการยุติธรรมโดยเฉพาะกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ผลการวิจัย พบว่า ปัญหาจากการกำหนดความผิดอาญาและการใช้มาตรการบังคับในทางอาญาประเทศไทยใช้กฎหมายอาญามากเกินไป หรือกำหนดความผิดอาญาฟุ่มเฟือย และกำหนดมาตรการบังคับที่มุ่งใช้โทษจำคุกเป็นหลักส่งผลให้ความผิดส่วนใหญ่ผู้กระทำความผิดต้องเข้าสู่เรือนจำโดยไม่จำเป็น และสมควรทำให้ปริมาณผู้ต้องขังสันเรือนจำ เช่น ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด การพนัน ความผิดทางอาญา อันเนื่องมาจากการใช้เช็ค เป็นต้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องดำเนินการลดทอนความเป็นความผิดทางอาญาลง (Decriminalization)

2.5 กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการศึกษาวิจัย เรื่องสาเหตุด้านกฎหมายที่ส่งผลต่อปริมาณนักโทษคดี พ.ร.บ. ยาเสพติดฯ ที่เพิ่มขึ้น จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ และโดยการสอบถามความคิดเห็นของตัวแทนกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของประเทศไทยและส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกับตัวแทนนักโทษประกอบกัน ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ไว้ดังนี้

ตัวแปรอิสระ (Independent Variable)

ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง สาเหตุด้านกฎหมายที่ส่งผลต่อปริมาณนักโทษคดี พ.ร.บ. ยาเสพติดฯ ที่เพิ่มขึ้น ได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากร
2. เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากร

3.1.1 ประชากร (Population)

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มี 2 กลุ่ม ได้แก่ ประชากรกลุ่มที่ 1 คือ ตัวแทนกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของประเทศไทยและส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง จำนวน 12 แห่ง แห่งละ 1 คน รวมจำนวน 12 คน ประชากรกลุ่มที่ 2 คือ ตัวแทนนักโทษคดี พ.ร.บ. ยาเสพติดฯ ประเภทเมทแอมเฟตามีน เฉพาะผู้กระทำความผิดซ้ำ จากเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม จำนวน 20 คน (นักโทษชาย 10 คน, นักโทษหญิง 10 คน, รวมจำนวน 20 คน)

3.1.1.1 ประชากรกลุ่มที่ 1 ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มประชากร โดยวิธีการคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ดังนี้

1) ตัวแทนจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ จำนวน 1 คน คือ ผู้บัญชาการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

2) ตัวแทนจากสำนักงานอัยการสูงสุด จำนวน 1 คน คือ อัยการสูงสุด

3) ตัวแทนจากศาลยุติธรรม จำนวน 1 คน คือ ประธานศาลฎีกา

4) ตัวแทนจากกรมคุมประพฤติ จำนวน 1 คน คือ อธิบดีกรมคุมประพฤติ

5) ตัวแทนจากกรมราชทัณฑ์ จำนวน 1 คน คือ อธิบดีกรมราชทัณฑ์

6) ตัวแทนจากกระทรวงยุติธรรม จำนวน 1 คน คือ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง

ยุติธรรม

- 7) ตัวแทนจากสภาทนายความ จำนวน 1 คน คือ นายกสภาทนายความ
- 8) ตัวแทนจากสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด จำนวน 1 คน คือ เลขานุการสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
- 9) ตัวแทนจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา จำนวน 1 คน คือ เลขานุการสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
- 10) ตัวแทนจากสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา จำนวน 1 คน คือ เลขานุการสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา
- 11) ตัวแทนจากกระทรวงสาธารณสุข จำนวน 1 คน คือ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข
- 12) ตัวแทนจากสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา จำนวน 1 คน คือ คณบดีสาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

3.1.1.2 ประชากรกลุ่มที่ 2 ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มประชากร โดยวิธีการคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ดังนี้

- 1) น.ช.เอ (นามสมมติ) คดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ประเภทเมทแอมเฟตามีน ชนิดยาบ้า จำนวน 70 เม็ด กำหนดโทษตามคำพิพากษา 3 ปี 9 เดือน ต้องโทษครั้งที่ 3
- 2) น.ช.บี (นามสมมติ) คดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ประเภทเมทแอมเฟตามีน ชนิดยาบ้า จำนวน 110 เม็ด กำหนดโทษตามคำพิพากษา 3 ปี 9 เดือน ต้องโทษครั้งที่ 2
- 3) น.ช.ซี (นามสมมติ) คดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ประเภทเมทแอมเฟตามีน ชนิดยาไอซ์ จำนวน 12 กรัม กำหนดโทษตามคำพิพากษา 8 ปี 3 เดือน ต้องโทษครั้งที่ 2
- 4) น.ช.ดี (นามสมมติ) คดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ประเภทเมทแอมเฟตามีน ชนิดยาบ้า จำนวน 600 เม็ด กำหนดโทษตามคำพิพากษา 10 ปี 10 เดือน ต้องโทษครั้งที่ 2
- 5) น.ช.อี (นามสมมติ) คดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ประเภทเมทแอมเฟตามีน ชนิดยาบ้า จำนวน 977 เม็ด กำหนดโทษตามคำพิพากษา 12 ปี ต้องโทษครั้งที่ 7
- 6) น.ช.เอฟ (นามสมมติ) คดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ประเภทเมทแอมเฟตามีน ชนิดยาบ้า จำนวน 550 เม็ด กำหนดโทษตามคำพิพากษา 9 ปี ต้องโทษครั้งที่ 2
- 7) น.ช.จี (นามสมมติ) คดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ประเภทเมทแอมเฟตามีน ชนิดยาบ้า จำนวน 590 เม็ด กำหนดโทษตามคำพิพากษา 6 ปี ต้องโทษครั้งที่ 2
- 8) น.ช.เฮช (นามสมมติ) คดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ประเภทเมทแอมเฟตามีน ชนิดยาบ้า จำนวน 400 เม็ด กำหนดโทษตามคำพิพากษา 7 ปี 6 เดือน ต้องโทษครั้งที่ 4

- 9) น.ช.ไอ (นามสมมติ) คดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ประเภทเมทแอมเฟตามีน ชนิดยาบ้า จำนวน 197 เม็ด กำหนดโทษตามคำพิพากษา 4 ปี 6 เดือน ต้องโทษครั้งที่ 3
- 10) น.ช.เจ (นามสมมติ) คดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ประเภทเมทแอมเฟตามีน ชนิดยาบ้า จำนวน 250 เม็ด กำหนดโทษตามคำพิพากษา 6 ปี 9 เดือน ต้องโทษครั้งที่ 2
- 11) น.ญ.เค (นามสมมติ) คดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ประเภทเมทแอมเฟตามีน ชนิดยาบ้า จำนวน 398 เม็ด กำหนดโทษตามคำพิพากษา 8 ปี 16 เดือน ต้องโทษครั้งที่ 2
- 12) น.ญ.แอล (นามสมมติ) คดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ประเภทเมทแอมเฟตามีน ชนิดยาบ้า จำนวน 10 เม็ด กำหนดโทษตามคำพิพากษา 13 เดือน 15 วัน ต้องโทษครั้งที่ 2
- 13) น.ญ.เอ็ม (นามสมมติ) คดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ประเภทเมทแอมเฟตามีน ชนิดยาบ้า จำนวน 80 เม็ด กำหนดโทษตามคำพิพากษา 4 ปี 1 เดือน 15 วัน ต้องโทษครั้งที่ 2
- 14) น.ญ.เอ็น (นามสมมติ) คดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ประเภทเมทแอมเฟตามีน ชนิดยาบ้า จำนวน 11 เม็ด กำหนดโทษตามคำพิพากษา 4 ปี 9 เดือน ต้องโทษครั้งที่ 2
- 15) น.ญ.โอ (นามสมมติ) คดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ประเภทเมทแอมเฟตามีน ชนิดยาบ้า จำนวน 210 เม็ด กำหนดโทษตามคำพิพากษา 4 ปี 6 เดือน ต้องโทษครั้งที่ 4
- 16) น.ญ.พี (นามสมมติ) คดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ประเภทเมทแอมเฟตามีน ชนิดยาบ้า จำนวน 39 เม็ด กำหนดโทษตามคำพิพากษา 3 ปี ต้องโทษครั้งที่ 2
- 17) น.ญ.คิว (นามสมมติ) คดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ประเภทเมทแอมเฟตามีน ชนิดยาบ้า จำนวน 155 เม็ด และยาไอซ์ จำนวน 2 กรัม กำหนดโทษตามคำพิพากษา 6 ปี 4 เดือน 15 วัน ต้องโทษครั้งที่ 2
- 18) น.ญ.อาร์ (นามสมมติ) คดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ประเภทเมทแอมเฟตามีน ชนิดยาบ้า จำนวน 185 เม็ด กำหนดโทษตามคำพิพากษา 3 ปี 4 เดือน 15 วัน ต้องโทษครั้งที่ 2
- 19) น.ญ.เอส (นามสมมติ) คดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ประเภทเมทแอมเฟตามีน ชนิดยาบ้า จำนวน 16 เม็ด กำหนดโทษตามคำพิพากษา 2 ปี 16 เดือน ต้องโทษครั้งที่ 2
- 20) น.ญ.ที (นามสมมติ) คดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ประเภทเมทแอมเฟตามีน ชนิดยาบ้า จำนวน 25 เม็ด กำหนดโทษตามคำพิพากษา 6 ปี 15 เดือน ต้องโทษครั้งที่ 2

3.2 เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 ลักษณะของเครื่องมือ

ในการศึกษาครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบสอบถามปลายเปิด ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง โดยคำถามได้ครอบคลุมถึงวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา จำนวน 7 ข้อ

3.2.1.1 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open - Ended Questionnaire) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้ให้ความคิดเห็นเป็นข้อมูลในการสรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับสาเหตุด้านกฎหมายที่ส่งผลต่อปริมาณนักโทษคดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯที่เพิ่มขึ้น

3.2.2 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัย ได้ศึกษาการสร้างเครื่องมือตามลำดับ ดังนี้

3.2.2.1 ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับสาเหตุด้านกฎหมายที่ส่งผลต่อปริมาณนักโทษคดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯที่เพิ่มขึ้น

3.2.2.2 กำหนดขอบเขตคำถามให้ครอบคลุมรอบคิด วัตถุประสงค์ และองค์ประกอบที่ทำให้ทราบถึง สาเหตุด้านกฎหมายที่ส่งผลต่อปริมาณนักโทษคดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯที่เพิ่มขึ้น แล้วนำมาเป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถาม

3.2.2.3 นำร่างแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจแก้ไข และเสนอแนะปรับปรุง เพื่อความเหมาะสมและถูกต้องของแบบสอบถาม

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.3.1 นำหนังสือจากคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ถึงตัวแทนหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง 12 แห่ง ในประเทศไทย แห่งละ 1 คน รวมจำนวน 12 คน ที่เป็นประชากรกลุ่มที่ 1 ที่ใช้ในการวิจัย ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามพร้อมส่งแบบสอบถาม และขอให้ตอบกลับทางไปรษณีย์

3.3.2 เก็บรวบรวมแบบสอบถาม ที่ได้รับตอบกลับทางไปรษณีย์จากประชากรกลุ่มที่ 1 เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูล ต่อไป

3.3.3 นำหนังสือจากคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ถึงอธิบดีกรมราชทัณฑ์ และผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม ขออนุญาตเก็บข้อมูลวิจัย จากตัวแทนนักโทษคดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ประเภทเมทแอมเฟตามีน เฉพาะผู้กระทำ ความผิดซ้ำ จำนวน 20 คน ที่เป็นประชากรกลุ่มที่ 2 ที่ใช้ในการวิจัย

3.3.3 ส่งแบบสอบถามให้ประชากรกลุ่มที่ 2 ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม และขอให้ตอบกลับ

3.3.4 เก็บรวบรวมแบบสอบถามที่ได้รับตอบกลับจากประชากรกลุ่มที่ 2 เพื่อนำไปวิเคราะห์ ข้อมูล ต่อไป

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ในการประมวลผลและวิเคราะห์ ข้อมูล โดยดำเนินการ ดังนี้

3.4.1 ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกฉบับที่ได้รับกลับคืนจากประชากร 2 กลุ่ม ที่ใช้ในการวิจัยสรุปผลการตอบแบบสอบถาม เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูล ต่อไป

3.4.2 แบบสอบถามมีลักษณะเป็นข้อความปลายเปิดใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

3.4.3 ผู้วิจัยกำหนดใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ในการอภิปรายผล โดยใช้ อธิบายข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุด้านกฎหมายที่ส่งผลต่อปริมาณนักโทษคดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ที่เพิ่มขึ้น และแนวทางการแก้ไขปัญหา

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิจัยข้อมูล คือ วิธีวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง สาเหตุด้านกฎหมายที่ส่งผลต่อปริมาณนักโทษคดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ที่เพิ่มขึ้น ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ผลการตอบแบบสอบถาม ประชากรกลุ่มที่ 1 และประชากรกลุ่มที่ 2
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ประชากรกลุ่มที่ 1 และประชากรกลุ่มที่ 2
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ผลการตอบแบบสอบถาม ประชากรกลุ่มที่ 1 และ ประชากรกลุ่มที่ 2

4.1.1 ผลการตอบแบบสอบถาม ประชากรกลุ่มที่ 1 กลุ่มเป้าหมายตอบแบบสอบถาม 6 ราย (กลุ่มตัวแทน กระบวนการยุติธรรมทางอาญาของประเทศไทย และส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง) เป็นดังนี้

4.1.1.1 ประเทศไทย (พ.ศ. 2562) มีผู้ต้องขังสูงเป็นอันดับ 1 ของอาเซียน และเป็นอันดับ 6 ของโลก กว่า 70 % เป็นผู้ต้องขังคดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ เพราะกฎหมายยาเสพติดไม่เหมาะสมกับความผิดทำให้นักโทษเพิ่มขึ้น ท่านคิดเห็นอย่างไร

1) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 1 ตอบว่า มีส่วนเป็นไปได้
2) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 2 ตอบว่า ผู้ต้องโทษถูกจับกุมและคุมขังส่วนใหญ่เป็นเหยื่อของขบวนการยาเสพติด กฎหมายควรเอาตัวผู้ผลิตผู้ค้ามาลงโทษ การสืบพยานหลักฐานชั้นศาลส่วนใหญ่เป็นการล่อซื้อ ซึ่งไม่สมควรเป็นพยานหลักฐานที่บริสุทธิ์ปราศจากการล่อลวงตามกฎหมาย

3) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 3 ตอบว่า 3.1) ต้องพิจารณาข้อเท็จจริงและสถิติของคดียาเสพติดว่าความผิดฐานใดที่ส่งผลให้นักโทษเพิ่มขึ้น 3.2) ศึกษากฎหมายเปรียบเทียบและมาตรการดำเนินการกับผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเพื่อหามาตรการที่เหมาะสมนอกจากการจำคุก 3.3) กรณีการดำเนินคดีกับผู้เสพยาเสพติดทำให้ปริมาณผู้ต้องขังเพิ่มขึ้น หากแยกเฉพาะผู้เสพฯ นำไปบำบัดรักษาแทนการดำเนินคดีจะมีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น สำหรับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามกฎหมายยังคงมีการดำเนินคดีกับผู้เข้ารับการฟื้นฟูอยู่ 3.4) ยังไม่มีการดำเนินการ Decriminalization สำหรับยาเสพติดบางประเภท เช่น พืชกระท่อม หรือกัญชา ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2562

4) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 4 ตอบว่า ไม่เป็นความจริง

5) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 5 ตอบว่า ในประเด็นนี้ นักศึกษาควรยกตัวอย่าง บทบัญญัติที่ไม่เหมาะสมกับความผิดให้ชัดเจนว่ากฎหมายอาญาเสพติดในบทบัญญัติมาตราใดไม่เหมาะสมกับความผิดตามที่นักศึกษาตั้งสมมติฐานมาในคำถาม อนึ่งในการตอบคำถามข้อนี้จำเป็นต้องระบุคำถามดังกล่าวข้างต้นเพื่อให้ผู้ตอบเห็นถึงประเด็น

6) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 6 ตอบว่า ควรเลือกใช้โทษอย่างอื่นที่ไม่ใช่ การจำคุกแทน เช่น การควบคุมความประพฤติอย่างเข้มข้น การจำกัดบริเวณ หรือควบคุมด้วยระบบ อิเล็กทรอนิกส์ การทำงานบริการสังคม เป็นต้น

4.1.1.2 งบประมาณ 13,000 กว่าล้านบาท /ปี ที่ใช้ดูแลผู้ต้องขังทั่วประเทศ (พ.ศ. 2559) เป็นผลมาจากกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของประเทศไทยบกพร่อง โดยเฉพาะกฎหมายอาญาเสพติด ทำให้นักโทษเพิ่มขึ้น ท่านคิดเห็นอย่างไร

1) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 1 ตอบว่า เพราะผู้กระทำความผิดมีจำนวนเพิ่มขึ้น

2) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 2 ตอบว่า ไม่ตอบคำถามข้อนี้

3) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 3 ตอบว่า 3.1) กรณีนี้ควรต้องควบคุมบทบัญญัติความผิดอาญาตามกฎหมายต่าง ๆ ซึ่งส่งผลให้มีการกระทำความผิดและมีนักโทษเพิ่มขึ้น อาจเนื่องมาจากกฎหมายอาญาเพื่อ เพราะใช้บทบัญญัติความผิดและโทษอาญาที่ไม่เหมาะสม 3.2) บทบัญญัติของกฎหมายกำหนดโทษขั้นต่ำไว้ทำให้ศาลไม่อาจใช้ดุลพินิจในการพิจารณากำหนดโทษให้เหมาะสมกับพฤติการณ์และความร้ายแรงของการกระทำความผิดได้

4) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 4 ตอบว่า อาจจะเป็นไปได้ เพราะกระบวนการยุติธรรมทางเลือกในประเทศไทย ยังมีไม่ครบตามหลักสากล

5) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 5 ตอบว่า 5.1) ควรแยกประเภทผู้ต้องขังให้ทราบ เช่น อาจยกตัวอย่างมาในคำถาม 5.2) ที่เป็นเช่นนี้ เนื่องจากกระบวนการยุติธรรมของไทยขาดการบริหารจัดการกระบวนการยุติธรรมที่ดี

6) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 6 ตอบว่า ประเทศไทยใช้กระบวนการทางอาญาในการระงับข้อพิพาทกฎหมายอาญาเสพติด คดีอาญาเสพติดที่เป็นสาเหตุใหญ่ของการกระทำความผิดกฎหมายมีความแข็งตัวไม่ตรงกับพื้นฐานความเป็นจริง

4.1.1.3 การใช้โทษจำคุกกับนักโทษคดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ประเภทเมทแอมเฟตามีน ล้มเหลวทำให้นักโทษเพิ่มขึ้น ท่านคิดเห็นอย่างไร

- 1) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 1 ตอบว่า ต้องศึกษาข้อมูลให้ชัดเจนว่าเป็นจริงตามที่กล่าวหา
- 2) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 2 ตอบว่า ไม่ควรให้เมทแอมเฟตามีนเป็นยาเสพติดให้โทษประเภท 1
- 3) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 3 ตอบว่า เมทแอมเฟตามีนเดิมเป็นวัตถุออกฤทธิ์ประเภท 2 อยู่แล้ว การจัดให้เป็นยาเสพติดให้โทษประเภท 1 ก็ยังคงมีโทษจำคุกเหมือนเดิม จึงไม่น่าใช้ปัจจัยหลักที่ทำให้ให้นักโทษเพิ่มขึ้น
- 4) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 4 ตอบว่า ไม่เป็นความจริง
- 5) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 5 ตอบว่า เห็นว่าควรมีการพิจารณาบทบัญญัติในพระราชบัญญัติยาเสพติดฯ ให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน
- 6) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 6 ตอบว่า ผลของการยกระดับยาเสพติดให้โทษประเภทเมทแอมเฟตามีนเป็นยาเสพติดประเภทที่ 1 ส่งผลให้อัตราโทษสูงขึ้นและยังมีผลทำให้จำนวนนักโทษในเรือนจำมากขึ้น

4.1.1.4 การที่กฎหมายบัญญัติให้เมทแอมเฟตามีน มีความผิดมีโทษจำคุก ทำให้ราคาเพิ่มขึ้นสูงมาก ซึ่งเท่ากับเป็นการส่งเสริมการค้าทำให้นักโทษเพิ่มขึ้น ท่านคิดเห็นอย่างไร

- 1) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 1 ตอบว่า ไม่มีข้อมูล
- 2) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 2 ตอบว่า การเพิ่มโทษทางอาญามีใช้การทำให้คิดลดลง ราคายาเสพติดที่สูงขึ้นมีแนวโน้มสาเหตุหลักของการที่ทำให้เป็นการส่งเสริมทางการค้า
- 3) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 3 ตอบว่า ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษประเภทอื่น ๆ ก็มีโทษจำคุกเช่นกันจึงมิใช่ปัจจัยที่ทำให้ราคาสูงขึ้น แต่การปราบปรามอย่างรุนแรงทำให้เมทแอมเฟตามีนหายาก / ขาดตลาด จึงทำให้มีราคาสูง อย่างไรก็ตาม กรณีที่ปรากฏข่าวเกี่ยวกับนโยบายเสรีกัญชาทำให้ราคาเมทแอมเฟตามีนลดลง อาจเป็นเพราะเชื่อว่าจะเสกัญชาได้อย่างเสรีจึงเป็นปรากฏการณ์ทางเศรษฐศาสตร์ อุปสงค์อุปทาน มิใช่เรื่องโทษจำคุก
- 4) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 4 ตอบว่า ไม่เป็นความจริง เหตุผลในการบัญญัติกฎหมายให้สิ่งใดเป็นยาเสพติด ล้วนแต่มีเหตุผลทางวิทยาศาสตร์และการแพทย์รองรับ และความจำเป็นของสังคม
- 5) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 5 ตอบว่า ควรพิจารณาถึงสภาพการณ์ปัจจุบันเท่าที่ทราบ ปัจจุบันราคายาเสพติด เช่น เมทแอมเฟตามีนไม่ได้สูงเหมือนระยะเวลาที่ผ่านมา

6) ผู้ตอบแบบสอบถามคนที่ 6 ตอบว่า การคุมเข้มของรัฐทำให้คนยังต้องแสวงหาราคาขายที่ต้นทุนไม่ก็บาทก็พุ่งสูงขึ้นทำให้สินค้าคูมिरาคา

4.1.1.5 หน่วยงานของรัฐส่วนหนึ่งมีส่วนได้เสียจากการประกาศให้เมทแอมเฟตามีนเป็นสิ่งผิดกฎหมาย จึงไม่ต้องการทำเมทแอมเฟตามีนให้ถูกกฎหมายทำให้นักโทษเพิ่มขึ้น ท่านคิดเห็นอย่างไร

- 1) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 1 ตอบว่า ไม่มีข้อมูล
- 2) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 2 ตอบว่า ต้องมีเหตุผลทางการแพทย์รับรอง ยาเสพติดชนิดใด ๆ หากจะทำให้ถูกกฎหมาย
- 3) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 3 ตอบว่า เมทแอมเฟตามีนเป็นยาเสพติดให้โทษประเภท 1 ซึ่งมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 กำหนดห้ามผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครอง เว้นแต่รัฐมนตรีอนุญาตเฉพาะในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ของทางราชการ เช่น เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด โดยทำการเคลื่อนย้ายภายใต้การควบคุม (Control Delivery) หน่วยงานของรัฐจึงไม่มีส่วนได้เสียในเรื่องดังกล่าว
- 4) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 4 ตอบว่า ไม่น่าจะเป็นความจริง เหตุผลในการบัญญัติกฎหมายให้สิ่งใดเป็นยาเสพติด ล้วนแต่มีเหตุผลทางวิทยาศาสตร์และการแพทย์รองรับ และมีความจำเป็นเพื่อดูแลสังคม
- 5) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 5 ตอบว่า คำถามไม่ชัดเจน เห็นว่าเป็นคำถามลอย ๆ ไม่มีข้อมูลมาสนับสนุนครับ
- 6) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 6 ตอบว่า ไม่ตอบคำถามข้อนี้

4.1.1.6 จากการวิจัย พบว่า การทำเมทแอมเฟตามีนให้ถูกกฎหมายเป็นแนวคิดที่เกิดประสิทธิผลที่สุดในการทำให้ราคาและกำไรของผู้ค้าลดลง จากผลการศึกษาเบื้องต้นบางส่วน พบว่าจำนวนผู้เสพยาที่จะเพิ่มมากขึ้นไม่ได้มีมากโดยธรรมชาติของเมทแอมเฟตามีน ซึ่งเป็นสินค้าที่มีความยืดหยุ่นต่ำเป็นการแก้ไขปัญหาปริมาณนักโทษที่เพิ่มขึ้นที่ถูกจุด ท่านคิดเห็นอย่างไร

- 1) ผู้ตอบแบบสอบถามคนที่ 1 ตอบว่า ไม่แน่ใจว่าจะเป็นการแก้ปัญหาที่เหมาะสม
- 2) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 2 ตอบว่า ข้อ 5
- 3) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 3 ตอบว่า 3.1) การกำหนดความผิดต้องสอดคล้องกับพันธกรณีระหว่างประเทศและกฎหมายต่างประเทศประกอบกันเพื่อพิจารณากำหนดความผิดและโทษ 3.2) การทำให้เมทแอมเฟตามีนชอบด้วยกฎหมายอาจทำให้เยาวชนเข้าถึงยาเสพติดดังกล่าวได้ง่าย 3.3) การทำให้ยาเสพติดประเภทใดชอบด้วยกฎหมายสมควรชั่งน้ำหนักประโยชน์ได้เสียด้วย มีข้อสังเกตว่าเมทแอมเฟตามีนมีประโยชน์อย่างไร จึงจะต้องทำให้ชอบด้วยกฎหมาย 3.4) หากเปรียบเทียบกรณี

ของกัญชา ก็ยังคงเป็นยาเสพติดให้โทษประเภท 5 แต่อนุญาตให้เสพได้เพื่อประโยชน์ในทางการแพทย์

4) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 4 ตอบว่า ไม่เป็นความจริง หรือไม่น่าจะเป็นไปได้ หรือถ้าทำอย่างนั้น สังคมจะมีความเสี่ยงในการได้รับผลร้ายมากกว่าที่จะได้รับผลดีทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์เอง ก็ยังมีความคลาดเคลื่อนและมีช่องโหว่ ทุกวันนี้ยังมีทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ใหม่ ๆ เกิดขึ้นเสมอเพื่ออธิบายความคลาดเคลื่อนของทฤษฎีเก่า ๆ สังเกตได้จากผู้ได้รับรางวัลโนเบลสาขาเศรษฐศาสตร์ในยุคใหม่ ๆ ได้เลย

5) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 5 ตอบว่า ขออภัยครับ คำถามยังไม่ชัดเจน ขออนุญาตงดตอบในประเด็นนี้ครับ

6) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 6 ตอบว่า การดำเนินการในเรื่องดังกล่าวจะต้องใช้เวลาในการพิจารณาดำเนินการ อย่างไรก็ตามการปราบปรามไม่ใช่กลไกเดียวในการจัดการปัญหา ต้องใช้มาตรการอื่นควบคู่กันไปด้วย เช่น การบำบัดฟื้นฟู

4.1.1.7 จากการวิจัย พบว่า การทำเมทแอมเฟตามีนให้ถูกกฎหมายเป็นแนวคิดที่เกิดประสิทธิผลที่สุดในการทำให้ราคาและกำไรของผู้ค้าลดลง จากผลการศึกษาเบื้องต้นบางส่วน พบว่าจำนวนผู้เสพยาที่จะเพิ่มมากขึ้นไม่ได้มีมากโดยธรรมชาติของเมทแอมเฟตามีน ซึ่งเป็นสินค้าที่มีความยืดหยุ่นต่ำเป็นการแก้ไขปัญหาปริมาณนักโทษที่เพิ่มขึ้นที่ถูกจุด ท่านคิดเห็นอย่างไร

1) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 1 ตอบว่า การดำเนินการในเรื่องดังกล่าวจะต้องใช้เวลาในการพิจารณาดำเนินการ อย่างไรก็ตามการปราบปรามไม่ใช่กลไกเดียวในการจัดการปัญหา ต้องใช้มาตรการอื่นควบคู่กันไปด้วย เช่น การบำบัดฟื้นฟู

2) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 2 ตอบว่า เมทแอมเฟตามีนควรเป็นยาประเภทต้องอยู่ในความควบคุมทางการแพทย์ต้องมีใบอนุญาตสั่งจำหน่ายโดยแพทย์หรือโรงพยาบาลเท่านั้น

3) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 3 ตอบว่า ปัจจุบัน เมทแอมเฟตามีนเป็นยาเสพติดให้โทษประเภท 1 อยู่ในความดูแลของกระทรวงสาธารณสุข สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาอยู่แล้ว ส่วนการยกเลิกความผิดไม่อาจกระทำได้เพราะเป็นไปตามอนุสัญญาระหว่างประเทศ การควบคุมต้องไม่ต่ำกว่าที่กำหนดไว้ในอนุสัญญา การฝ่าฝืนย่อมมีการ Sanction

4) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 4 ตอบว่า ไม่เหมาะสม

5) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 5 ตอบว่า ไม่เห็นพ้องครับ

6) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 6 ตอบว่า เมทแอมเฟตามีนเป็นยาเสพติดที่มีฤทธิ์รุนแรงทำให้ผู้ป่วยติดยาอย่างหนัก หากคิดจะแก้ไขควรพิจารณาเสพติดที่มีฤทธิ์น้อยกว่า ได้แก่ กัญชา โดยให้ถูกกฎหมาย กำหนดโซนนิ่งเหมือนกับประเทศในแถบยุโรป และ สหรัฐอเมริกา แล้วจะทำให้คนเสพหันมาเสพกัญชา

ผลการตอบแบบสอบถาม ประชากรกลุ่มที่ 1 และประชากรกลุ่มที่ 2

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ประชากรกลุ่มที่ 1 และประชากรกลุ่มที่ 2

4.2.1 ผลการตอบแบบสอบถาม ประชากรกลุ่มที่ 2 กลุ่มเป้าหมายตอบแบบสอบถาม 20 ราย (กลุ่มตัวแทนนักโทษคดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ประเภทเมทแอมเฟตามีน เฉพาะผู้กระทำความผิดซ้ำ)

4.2.1.1 ประเทศไทย (พ.ศ. 2562) มีผู้ต้องขังสูงเป็นอันดับ 1 ของอาเซียน และเป็นอันดับ 6 ของโลก กว่า 70 % เป็นผู้ต้องขังคดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ เพราะกฎหมายยาเสพติดไม่เหมาะสมกับความผิดทำให้นักโทษเพิ่มขึ้น ท่านคิดเห็นอย่างไร

- 1) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 1 ตอบว่า ไม่เหมาะสมกับความผิด ตัดสินแรงเกินไป
- 2) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 2 ตอบว่า โทษร้ายแรงเกินไป เนื่องด้วยผู้ต้องขังที่มีจำนวนน้อยแต่ตัดสินมาเกินความจริง
- 3) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 3 ตอบว่า ที่ผู้ต้องขังสูง เพราะต้องการนำรายได้จากการค้ามาใช้จ่ายภายในครอบครัว กฎหมายบางประเภทไม่เหมาะสม
- 4) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 4 ตอบว่า ไม่เหมาะสมโทษสูงเกินไป
- 5) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 5 ตอบว่า โทษสูงมากเกินไป นักโทษเลยเพิ่มขึ้น
- 6) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 6 ตอบว่า สาเหตุเพราะโทษสูง อกยโทษได้น้อย สาเหตุเพราะโทษสูง อกยโทษได้น้อย
- 7) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 7 ตอบว่า ถ้าเป็นไปได้อยากให้ตัดสินเบาลงหน่อย
- 8) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 8 ตอบว่า ผมคิดว่าโทษสูงเกินไป นักโทษเลยเพิ่มขึ้นมาก
- 9) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 9 ตอบว่า โทษสูงเกินไป ยาแค่เม็ดเดียวตัดสินมา 4 ปี ก็มี
- 10) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 10 ตอบว่า คนได้อกยโทษ ทั้งก็มาตรา นักโทษก็เลยเพิ่มขึ้น
- 11) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 11 ตอบว่า ประเทศไทยยังใช้กฎหมายที่ไม่เป็นหลักสากลสักเท่าไร มีการตัดสินโทษและการบวกโทษเกินความเหมาะสมทำให้ผู้ต้องขังที่มีกำหนดโทษสูงหมดสิทธิ์ในการดำเนินชีวิตตามปกติ หรือหมดโอกาสในการทำประโยชน์หลาย ๆ อย่างให้แก่สังคมได้ ในขณะที่ประเทศอื่นมีมาตรการที่ดีกว่านี้เยอะในการจัดการกับผู้กระทำความผิดกฎหมาย

12) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 12 ตอบว่า เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง เพราะกฎหมายที่บังคับใช้กับผู้ที่กระทำความผิดซ้ำภายใน 5 ปี หลังจากที่พ้นโทษแล้ว เมื่อถูกจับอีกครั้งก็จะโดนตัดสินจำคุกโดยเพิ่มโทษอีกจากจำนวนขาน้อยมาก ไม่สมควรตัดสินจำคุกก็ตัดสินให้จำคุก

13) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 13 ตอบว่า ต้องแก้ไขกฎหมาย

14) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 14 ตอบว่า คดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ต้องโทษจำคุกและปัจจุบันมีนักโทษเพิ่มขึ้นมาก สาเหตุอาจเป็นเพราะยาเสพติดเป็นสิ่งที่คนอยากลองอยากรู้และมีราคาถูกในตอนี้

15) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 15 ตอบว่า เห็นด้วยว่ากฎหมายยาเสพติดไม่เหมาะสมกับความผิด โดยเฉพาะนักโทษที่กระทำความผิดซ้ำจะสูงมาก ส่วนมากต้องอยู่ถึงป่ายด้วย และนักโทษคดียาเสพติดจะได้รับอภัยโทษน้อยที่สุด

16) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 16 ตอบว่า เห็นด้วยว่ากฎหมายยาเสพติดไม่เหมาะสมกับความผิด โดยเฉพาะนักโทษที่กระทำความผิดซ้ำจะตัดสินมาสูงมาก ส่วนมากต้องอยู่ถึงป่ายด้วย และนักโทษคดียาเสพติดจะได้รับอภัยโทษน้อยที่สุด

17) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 17 ตอบว่า เห็นด้วย เพราะคดียาเสพติดลงโทษหนักเกินไป

18) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 18 ตอบว่า ไม่เหมาะสม เกี่ยวกับด้านสังคมด้วย

19) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 19 ตอบว่า การที่นักโทษเพิ่มขึ้นเกิดจากการว่างงาน หรือคนขาดความรู้ที่จะประกอบอาชีพสุจริต จึงทำให้ผู้ต้องขังกลับมากระทำเดิม ๆ และกฎหมายยาเสพติดไม่เหมาะสมกับความผิด รุนแรงเกินไป

20) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 20 ตอบว่า กฎหมายตัดคดียาเสพติดมากเกินไป ไม่เหมาะสมกับความผิด บางคนก็ไม่ตั้งใจทำเคยติดคุกก็แหงคดีเก่ามาอีกบวกเพิ่มโทษอีก ซึ่งทำให้นักโทษคดียาเพิ่มมากขึ้นเกินความจำเป็น และไม่สามารถทำพักโทษได้เหมือนครั้งแรกก็เลยทำให้ผู้ต้องขังล้นคุก

4.2.1.2 งบประมาณ 13,000 กว่าล้านบาท / ปี ที่ใช้ดูแลผู้ต้องขังทั่วประเทศ (พ.ศ. 2559) เป็นผลมาจากกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของประเทศไทยบกพร่อง โดยเฉพาะกฎหมายยาเสพติดทำให้นักโทษเพิ่มขึ้น ท่านคิดเห็นอย่างไร

1) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 1 ตอบว่า บกพร่อง เปลือง ไม่ได้อย่างที่คิดเท่าไร

2) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 2 ตอบว่า บกพร่อง เป็นเพราะจับเยอะเกิน คดียา 4 เม็ด ตัดสินมา 4 ปี 2 จำหน่ายอย่างนี้ ไม่เหมาะสม

3) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 3 ตอบว่า บกพร่อง เพราะคิดมาแต่ตำรวจแล้ว เพราะบางครั้งก็ยึดยาเสพติด โดยที่ไม่ได้กระทำความผิดแต่ไม่สามารถทำอะไรได้เพราะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ

4) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 4 ตอบว่า ก็มากจริง ๆ ละครับ

5) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 5 ตอบว่า ได้มากเกินไป เยอะมากไม่เหมาะสม

6) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 6 ตอบว่า ก็มากนะครับ

7) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 7 ตอบว่า จะว่ามากก็มากอยู่ละครับ

8) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 8 ตอบว่า ให้มากเกินไป

9) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 9 ตอบว่า ก็มากพอตัวอยู่

10) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 10 ตอบว่า ไม่เหมาะสม

11) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 11 ตอบว่า กฎหมายที่เกี่ยวกับยาเสพติดในประเทศไทย เป็นข้อกฎหมายที่ยังไม่ได้รับการพัฒนาให้เป็นสากล จึงทำให้กระบวนการตัดสินยังไม่มีมาตรฐาน ผู้ต้องขังคดียา จึงมีจำนวนล้นคุกสิ้นเปลืองงบประมาณโดยเปล่าประโยชน์

12) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 12 ตอบว่า เห็นด้วย เพราะถ้าตามหลักความเป็นจริงแล้ว ณ ปัจจุบัน กฎหมายเอาผิดกับผู้ที่ไม่ได้กระทำความผิดจริงเยอะมาก โดยเฉพาะบุคคลที่ถูกขัดทอดจากบุคคลที่กระทำความผิดแล้วถูกจับกุม

13) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 13 ตอบว่า บกพร่อง เปลืองงบประมาณ

14) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 14 ตอบว่า เป็นงบประมาณการดูแลที่มีค่าสูง และเหมาะสมในการดูแลนักโทษได้ทั่วถึง เป็นผลดีและเหมาะสม

15) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 15 ตอบว่า อาจจะด้วยปัจจัยหลายอย่าง สังคมครอบครัว เพื่อนฝูง และความคิดของแต่ละบุคคลด้วย

16) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 16 ตอบว่า อาจจะด้วยปัจจัยหลายอย่าง สังคมครอบครัว เพื่อนฝูง และความคิดของแต่ละบุคคลด้วย

17) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 17 ตอบว่า คิดว่าการบกพร่องที่ต้องแก้ไขจากทางศาล จึงทำให้นักโทษเพิ่มขึ้นและหมดโอกาสทางสังคม

18) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 18 ตอบว่า บกพร่อง

19) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 19 ตอบว่า เป็นเพราะประชากรเพิ่มมากขึ้น และทำให้คนตกงานไม่มีงานทำ รายได้น้อย และสังคมวัยรุ่น อยู่ในวัยที่อยากรู้ อยากลอง ประกอบกับกฎหมายยาเสพติดที่รุนแรงเกินควร ทำให้กระบวนการยุติธรรมทางอาญาของประเทศไทยบกพร่อง จึงทำให้ผู้ต้องขังสูงขึ้น ล้นเปลืองงบประมาณ

20) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 20 ตอบว่า การบกพร่องที่ต้องแก้ไขจากทางศาล กระบวนการยุติธรรมทางอาญาของประเทศไทยบกพร่อง โดยเฉพาะกฎหมายอาเสพติดคนที่เป็นผู้ต้องขัง ต้องหมดโอกาสทางสังคม และเป็นปัญหาที่ใหญ่มาก ควรแก้ไขและปรับปรุงเพื่อให้โอกาสผู้ต้องขัง โอกาสนี้

4.2.1.3 การใช้โทษจำคุกกับนักโทษคดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ประเภทเมทแอมเฟตามีน ล้มเหลวทำให้นักโทษเพิ่มขึ้น ท่านคิดเห็นอย่างไร

- 1) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 1 ตอบว่า ก็ใช้อยู่ละ นักโทษเพิ่มขึ้นทุกวัน
- 2) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 2 ตอบว่า อยากจะให้รัฐบาลทำให้ถูกกฎหมาย เนื่องด้วยคนใช้เมทแอมเฟตามีนเยอะ เพราะต้องทำงานหนักในแต่ละวันเพื่อเลี้ยงครอบครัว
- 3) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 3 ตอบว่า ล้มเหลว เพราะทำให้นักโทษมีรอยตรา บาบติดตัว สังคมไม่ให้การยอมรับอย่างจริงจัง ทำให้กลับไปกระทำความผิดซ้ำ ถ้าพ้นโทษแล้วอยากให้ ลบประวัติออก
- 4) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 4 ตอบว่า ต้องโทษจำคุก ไม่ทำให้คนทำผิดน้อยลง
- 5) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 5 ตอบว่า ไม่ช่วยให้นักโทษน้อยลงหรือ
- 6) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 6 ตอบว่า การจำคุกก็ได้แต่ส่วนน้อยครับ
- 7) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 7 ตอบว่า โทษจำคุกก็ไม่ได้แก้ไขอะไร
- 8) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 8 ตอบว่า การจำคุกไม่ช่วยให้นักโทษน้อยลง
- 9) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 9 ตอบว่า ต้องโทษไม่ทำให้ดีขึ้น
- 10) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 10 ตอบว่า ไม่ช่วยให้นักโทษน้อยลง
- 11) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 11 ตอบว่า หากปรับเปลี่ยนข้อกฎหมายของคดี ยาเสพติดให้เป็นไปตามกฎหมายสากลจะทำให้นักโทษคดียาเสพติดลดลง
- 12) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 12 ตอบว่า เห็นด้วยแค่บางส่วน เพราะเหตุผล หลัก ๆ ที่ทำให้นักโทษเพิ่มขึ้นนั้นเกิดจากการที่นักโทษที่พ้นโทษออกไปไม่ได้รับโอกาสจากสังคม จึงเป็นสาเหตุให้ตกงานและกลับมากระทำความผิดอีก
- 13) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 13 ตอบว่า ล้มเหลว เพราะคนเสพเยอะ
- 14) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 14 ตอบว่า นักโทษเพิ่มขึ้นคดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ เนื่องมาจากนักโทษที่เคยต้องโทษมาก่อนไม่คิดทำใหม่และเลือกเดินทางยาเสพติดเหมือนเดิม จึงมี นักโทษเพิ่มขึ้น
- 15) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 15 ตอบว่า นักโทษเพิ่มขึ้น สังคม สิ่งแวดล้อมรอบข้างก็มีส่วน ความใส่ใจจากครอบครัวก็เป็นสิ่งสำคัญ ที่สำคัญอีกอย่างคือผู้รักษากฎหมาย

16) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 16 ตอบว่า นักโทษเพิ่มขึ้น สังคม สิ่งแวดล้อมรอบข้างก็มีส่วนความใส่ใจจากครอบครัวก็เป็นสิ่งสำคัญที่สำคัญอีกอย่าง คือ ผู้รักษากฎหมาย

17) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 17 ตอบว่า ล้มเหลว เพราะนักโทษเพิ่มขึ้นมาตลอด

18) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 18 ตอบว่า ล้มเหลว นักโทษเพิ่มขึ้นทุกวันจากคดียาเสพติด

19) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 19 ตอบว่า จริง ๆ แล้วการที่นักโทษเพิ่มมากขึ้นเป็นเพราะสังคมขาดความรู้ที่จะสอนเด็กรุ่นใหม่ขาดการอบรม จึงทำให้เป็นผลของการเพิ่มจำนวนนักโทษ และต้องถือว่าล้มเหลว เพราะนักโทษมีจำนวนเพิ่มขึ้นมาตลอด

20) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 20 ตอบว่า ควรแก้ไขและปรับปรุงอย่างเร่งด่วน เพราะทำให้ผู้ต้องขัง หรือผู้ต้องหาต้องโอกาสทางสังคม และสมควรหาโทษอื่นแทนการใช้โทษจำคุกกับนักโทษคดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ประเภท เมทแอมเฟตามีน

4.2.1.4 การใช้โทษจำคุกกับนักโทษคดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ประเภทเมทแอมเฟตามีนล้มเหลวทำให้นักโทษเพิ่มขึ้น ท่านคิดเห็นอย่างไร

1) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 1 ตอบว่า ใช้อยู่
2) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 2 ตอบว่า ใช้อยู่ถูกต้อง ถ้าทำให้ถูกต้องจะไม่มีคนขาย และก็จะไม่ค่อยมีคนเสพด้วย

3) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 3 ตอบว่า ก็ใช้อยู่นะ เพราะทุกวันนี้ยังจับคนเข้ามาติดคุกยาเสพติดก็เพิ่มขึ้น

4) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 4 ตอบว่า ยิ่งโทษสูงยาเสพติดยิ่งแพง ยิ่งทำให้คนขายเพิ่มขึ้น

5) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 5 ตอบว่า ยิ่งโทษสูงราคายิ่งมากขึ้น

6) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 6 ตอบว่า จริงครับ

7) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 7 ตอบว่า จริงครับ น่าจะทำให้ถูกต้อง ราคาจะได้อลดลง

8) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 8 ตอบว่า ยิ่งโทษสูงราคายิ่งแพง คนยิ่งขายมาก

9) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 9 ตอบว่า จริงครับ ถ้าราคาสูงคนเลยหันมาขาย

10) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 10 ตอบว่า เห็นด้วยครับ

11) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 11 ตอบว่า ค่านิยมส่วนใหญ่ของคนไทย สิ่งใดที่กฎหมายตีตราว่า “ห้ามกระทำ” มักจะยิ่งทวีความต้องการในการจะทำสิ่งนั้นมากยิ่งขึ้น และยังส่งเสริม

ให้สิ่งนั้นมีความสำคัญมากกว่าเดิมแต่ยาเสพติดมีผลกระทบต่อสังคม หากจะไม่ให้มีความผิดประเทศจะเกิดปัญหาแน่นอน

12) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 12 ตอบว่า เห็นด้วย เนื่องจากเศรษฐกิจตกต่ำ ค่าแรงขั้นต่ำไม่พอเลี้ยงครอบครัวงานก็หายาก แต่ราคายาเสพติดสูง จึงเป็นแรงจูงใจให้หลายคนหันมาค้ายาเสพติดมากขึ้น

13) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 13 ตอบว่า ทำให้คนขายเพิ่มขึ้นเป็นการส่งเสริมการค้า

14) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 14 ตอบว่า ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เพราะปัจจุบันนี้ยาเสพติดมีจำนวนมาก แต่ราคาไม่ได้สูงเหมือนที่ว่าเลยเพียงแค่ทำให้นักโทษเสพยา ดิคา และไม่ได้คิดกลับตัวกลับใจใหม่

15) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 15 ตอบว่า เห็นด้วย

16) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 16 ตอบว่า ความผิดที่มีโทษจำคุกเมื่อหลายปีก่อนทำให้ราคาของยาเสพติดเพิ่มขึ้นจริง แต่ปัจจุบันนี้ยาเสพติดราคาลดลงมากแต่นักโทษก็ยังเพิ่มขึ้นอยู่ข้อนี้ จึงไม่ขอแสดงความคิดเห็น

17) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 17 ตอบว่า คิดว่าไม่น่าจะเกี่ยวกับราคาที่ต่ำหรือสูง แต่ที่คนนิยมเพราะความชอบ

18) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 18 ตอบว่า เป็นการส่งเสริมการค้า

19) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 19 ตอบว่า ไม่เห็นด้วยนะค่ะที่ว่าทำให้ราคาเพิ่มขึ้นสูงมาก เพราะทุกวันนี้ราคาถูกมากกว่าได้ค่ะ เป็นเพราะคนเราชอบกลับไปทำอะไรซ้ำ ๆ

20) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 20 ตอบว่า เห็นสมควรให้ลดโทษจากการจำคุกเป็นอย่างอื่นแทนการจำคุก

4.2.1.5 หน่วยงานของรัฐส่วนหนึ่งมีส่วนได้เสียจากการประกาศให้เมทแอมเฟตามีนเป็นสิ่งผิดกฎหมาย จึงไม่ต้องการทำเมทแอมเฟตามีนให้ถูกกฎหมายทำให้นักโทษเพิ่มขึ้น ท่านคิดเห็นอย่างไร

1) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 1 ตอบว่า เห็นด้วยว่าหน่วยงานบางส่วนมีส่วนได้เสียจริง

2) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 2 ตอบว่า เชื่อว่าหน่วยงานของรัฐมีส่วนได้เสียรัฐบาลต้องแก้ไขในจุด ๆ นี้

3) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 3 ตอบว่า ผมคิดว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐส่วนหนึ่งค้ายาเสพติด เพราะเคยเจอกับตัวเองว่าพวกเขาตำรวจก็เอายาจากตำรวจมาขายถ้ามาจับยาได้ก็เอาไปให้ลูกน้องขาย หรือที่เรียกว่าตอนยาเสพติดที่จับได้ เชื่อว่าหน่วยงานของรัฐมีส่วนได้เสียจริง

4) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 4 ตอบว่า จริงครับ

5) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 5 ตอบว่า มีอยู่จริง

6) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 6 ตอบว่า ผมว่าน่าจะมีแน่นอน

7) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 7 ตอบว่า น่าจะมี

8) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 8 ตอบว่า ใช่ครับ

9) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 9 ตอบว่า ก็อาจจะมี หรือมีมากด้วย

10) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 10 ตอบว่า มีอยู่จริง

11) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 11 ตอบว่า ไม่มีความคิดเห็น

12) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 12 ตอบว่า ไม่เห็นด้วยทั้งหมด เพราะมีบุคลากรของรัฐแค่ส่วนน้อยที่เลือกรับ หรือเรียกร้องเอาทรัพย์สินเพื่อผลประโยชน์ของตน เพราะถึงจะทำให้เมทแอมเฟตามีนถูกกฎหมาย แต่ก็ไม่ได้แปลว่าบุคคลทั่วไปจะสามารถใช้หรือมีไว้ในครอบครองได้ ก็ทำให้มีการซื้อขายที่อยู่นอกเหนือการควบคุมของรัฐบาลและกฎหมายเช่นเดิม

13) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 13 ตอบว่า เชื่อว่าหน่วยงานของรัฐมีส่วนได้เสีย

14) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 14 ตอบว่า ไม่แน่ใจ

15) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 15 ตอบว่า เห็นด้วย

16) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 16 ตอบว่า ไม่มีความรู้เกี่ยวกับข้อนี้ และไม่ขอแสดงความคิดเห็นใด ๆ

17) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 17 ตอบว่า ถ้าไม่ยากให้นักโทษเพิ่มขึ้นก็ทำให้ถูกกฎหมาย

18) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 18 ตอบว่า น่าจะมีส่วนได้เสีย

19) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 19 ตอบว่า ในส่วนนี้ไม่มีความคิดเห็น เพราะไม่ทราบค่ะ

20) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 20 ตอบว่า สาเหตุหลัก ๆ คือ หน่วยงานของส่วนรัฐได้เสียจากการประกาศให้เมทแอมเฟตามีนเป็นสิ่งผิดกฎหมายทำให้นักโทษเพิ่มขึ้น

4.2.1.6 จากการวิจัย พบว่า การทำเมทแอมเฟตามีนให้ถูกกฎหมายเป็นแนวคิดที่เกิดประสิทธิผลที่สุดในการทำให้ราคาและกำไรของผู้ค้าลดลง จากผลการศึกษาเบื้องต้นบางส่วน พบว่าจำนวนผู้เสพยาที่จะเพิ่มมากขึ้นไม่ได้มีมากโดยธรรมชาติของเมทแอมเฟตามีน ซึ่งเป็นสินค้าที่มีความยืดหยุ่นต่ำเป็นการแก้ไขปัญหาปริมาณนักโทษที่เพิ่มขึ้นที่ถูกจุด ท่านคิดเห็นอย่างไร

- 1) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 1 ตอบว่า ไม่ค้า แต่อาจจะเสพยาบ้าง
- 2) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 2 ตอบว่า คนเสพยาจะน้อยลง คนขายก็จะไม่มีเลยสำหรับตัวเองก็จะไม่ค้าและไม่เสพยา รัฐบาลก็จะได้กำไร เพราะทำให้ถูกกฎหมาย
- 3) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 3 ตอบว่า ไม่ค้าแล้วนะ เพราะมันไม่ใช่จุดหาเงินแล้วและผมเองก็จะไม่เสพยาแล้ว เพราะไม่ค้าแล้วก็ไม่ต้องการที่จะเสพยาอีกแล้วที่เสพยาเพราะอยู่กับยาที่เสพยา
- 4) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 4 ตอบว่า ถ้าถูกกฎหมายแล้วราคาคงลดลง คงไม่ขายหรือครับ
- 5) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 5 ตอบว่า ราคาคงลดลงไม่ขายหรือครับ
- 6) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 6 ตอบว่า ไม่น่าจะขาย คงจะหาเสพยาบ้างบางครั้ง
- 7) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 7 ตอบว่า เสพยา แต่ไม่ขาย
- 8) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 8 ตอบว่า ถ้ายาถูกกฎหมายแล้วราคาคงถูกลงน่าจะขายไม่ได้ครับ
- 9) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 9 ตอบว่า ไม่ขาย
- 10) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 10 ตอบว่า ถ้าถูกกฎหมายแล้วคนจะหันมาเสพยามากกว่าคนขาย
- 11) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 11 ตอบว่า หากยาเสพติดเป็นสิ่งถูกกฎหมายนักโทษจะลดน้อยลง แต่ปัญหาจากผู้เสพยาจะมากขึ้น แต่ถ้าเราให้ความสำคัญกับยาเสพติดลดน้อยลงความสำคัญมันก็จะลดน้อยลงตามไปด้วย แต่เราก็ต้องหาวิธีรับมือกับผู้เสพยาที่จะมากขึ้นด้วย
- 12) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 12 ตอบว่า สำหรับผู้ที่ติดสารเสพติดแล้ว ไม่ว่าจะถูกกฎหมาย หรือผิดกฎหมายก็คงต้องค้าและเสพยาเหมือนเดิม เพราะการทำให้เมทแอมเฟตามีนถูกกฎหมายไม่ได้ควบคุมการใช้สารเสพติดของบุคคลากรทั้งประเทศได้
- 13) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 13 ตอบว่า ไม่ค้า ไม่เสพยาอีกต่อไป
- 14) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 14 ตอบว่า เลือกที่จะไม่ยุ่งเกี่ยว ไม่เสพยา ไม่ขายไม่ใช้ยาเสพติดเลย
- 15) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 15 ตอบว่า ไม่เสพยาไม่ค้า
- 16) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 16 ตอบว่า ก็น่าจะลองดู เพราะการแก้ปัญหานี้

ที่ผ่านมามันไม่ช่วยให้ยาเสพติดและจำนวนนักโทษลดลงเลย

17) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 17 ตอบว่า ดินฉันจะไม่ค้ำ และไม่เสพ เพราะดินฉันไม่เห็นประโยชน์จากการใช้เมทแอมเฟตามีนเลยล่ะ

18) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 18 ตอบว่า ไม่เสพไม่ค้ำ

19) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 19 ตอบว่า ในส่วนนี้คิดว่าน่าจะเป็นผลดีและผลเสีย ถ้านำมาใช้ให้ถูกวิธีก็จะดี ก็คงต้องปล่อยเป็นไปตามกฎหมายล่ะ

20) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 20 ตอบว่า ถ้าทำให้ถูกกฎหมายตามที่กล่าวมาคิดว่าจะไม่ค้ำหรือเสพอีก เพราะตั้งใจจะเลิก ชีวิตเสียอิสรภาพนานเกิน ทำให้ขาดโอกาสทางสังคม ทำให้เกาะติดอยู่กับคนข้างนอกและเกิดปัญหาทางสังคม

4.2.1.7 การทำเมทแอมเฟตามีนให้ถูกกฎหมายยกเลิกความผิดให้อยู่ในความดูแลของกระทรวงสาธารณสุข เพื่อแก้ไขปัญหามัคนักโทษที่เพิ่มขึ้นให้ตรงกับสาเหตุ ท่านคิดเห็นอย่างไร

1) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 1 ตอบว่า ก็ดีนะ

2) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 2 ตอบว่า ใช้ สาธารณสุขจะได้ควบคุมตัวยา ว่าคน ๆ หนึ่งจะใช้ได้กี่เม็ดในแต่ละวัน

3) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 3 ตอบว่า ก็ดีนะ เห็นด้วย เพราะยาบ้ายาไอซ์ ไม่ได้ทำให้คนเปลี่ยนไปเป็นไม่ดี เหล้าเบียร์ก็เป็นยาเสพติดเหมือนกันกินมากก็มีโทษ ความจริงผมว่าเหล้าเบียร์รุนแรงกว่าด้วยซ้ำ จะดีหรือไม่ดีขึ้นอยู่กับตัวคน ๆ นั้นมากกว่า และสื่อต่าง ๆ ก็มีส่วนทำให้สังคมเข้าใจคลาดเคลื่อนที่จริงไม่เกี่ยวกับการเสพยา ยาไม่ได้ทำให้คนเปลี่ยนไปได้ขนาดเปลี่ยนนิสัยตัวเองขนาดนั้น

4) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 4 ตอบว่า ถ้าดูแลได้คงจะเป็นผลดีมากเลยครับ

5) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 5 ตอบว่า ถ้าดูแลได้คงจะดีมาก และอยากให้ออกกฎหมายครับ

6) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 6 ตอบว่า น่าจะเป็นการแก้ไขได้ดี

7) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 7 ตอบว่า ดีครับ และน่าจะแก้ไขผู้ขายได้มาก

8) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 8 ตอบว่า ก็คงจะเป็นผลดีต่อผู้ที่เสพ

9) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 9 ตอบว่า น่าจะดีต่อผู้ติดเสพ

10) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 10 ตอบว่า เห็นด้วยครับ

11) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 11 ตอบว่า ในความเป็นจริง ก็คือ ปัญหาสังคมจะเยอะขึ้นเพราะจะมีการเสพ หรือจำหน่ายยาเสพติดอย่างเสรีและเพิ่มมากขึ้น แต่ก็จะมีผู้ต้องขังเลย เพราะยาเสพติดไม่ผิดกฎหมาย

12) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 12 ตอบว่า อาจจะลดปริมาณนักโทษลงได้ แต่อาจจะไม่มากเท่าที่รัฐบาลคาดหวัง เพราะถ้าให้อยู่ภายใต้ความดูแลของกระทรวงสาธารณสุข อาจจะอนุญาตให้แค่บุคคลบางส่วนที่ต้องใช้สารเสพติดรักษาอาการที่ผิดปกติที่ต่างจากบุคคลทั่วไป เท่านั้นที่สามารถใช้สารเสพติดประเภทเมทแอมเฟตามีนได้

13) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 13 ตอบว่า ไม่ออกความคิดเห็น

14) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 14 ตอบว่า เห็นด้วย เพราะอาจทำให้ปริมาณนักโทษน้อยลง หรือลดลง

15) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 15 ตอบว่า เห็นด้วย

16) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 16 ตอบว่า ครอบครองเมทแอมเฟตามีน โดยถูกกฎหมายจะลดจำนวนนักโทษได้แน่นอนแต่ต้องมาดูจำนวนผู้เสพด้วย

17) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 17 ตอบว่า เห็นด้วยที่จะจะทำให้เมทแอมเฟตามีนถูกกฎหมาย เพราะจะทำให้คนไม่นิยมนำมาค้าและเสพ

18) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 18 ตอบว่า เห็นด้วย

19) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 19 ตอบว่า ก็น่าจะดีนะค่ะ ถ้าทำให้ถูกกฎหมายจะได้ไม่ต้องมีนักโทษอีก น่าจะทำให้ดีขึ้นได้

20) ผู้ตอบแบบสอบถาม คนที่ 20 ตอบว่า คิดว่าตรงกับสาเหตุมาก เพราะถ้ายกเลิกความผิดและทำให้ถูกกฎหมายก็จะมีนักโทษสั้นคุก หรือทำให้กฎหมายผ่อนเบาลงจากโทษจำคุกเป็นโทษอื่นแทน ซึ่งเป็นสาเหตุของผู้ต้องขังสั้นคุก

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.3.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ประชากรกลุ่มที่ 1 (กลุ่มตัวแทนกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของประเทศไทย และส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง)

การวิเคราะห์ข้อมูล สาเหตุด้านกฎหมายที่ส่งผลต่อปริมาณนักโทษคดีพ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ที่เพิ่มขึ้น กลุ่มเป้าหมายตอบแบบสอบถาม 6 ราย สรุปดังนี้

4.3.1.1 คำถาม ประเทศไทย (พ.ศ. 2562) มีผู้ต้องขังสูงเป็นอันดับ 1 ของอาเซียน และเป็นอันดับ 6 ของโลก กว่า 70 % เป็นผู้ต้องขังคดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ เพราะกฎหมายยาเสพติดไม่เหมาะสมกับความผิดทำให้นักโทษเพิ่มขึ้น ท่านคิดเห็นอย่างไร

1) คำตอบ มีส่วนเป็นไปได้ ผู้ต้องโทษถูกจับกุมและคุมขังส่วนใหญ่เป็นเหยื่อของขบวนการยาเสพติด กฎหมายควรเอาตัวผู้ผลิตผู้ค้ามาลงโทษ การสืบพยานหลักฐานชั้นศาลส่วนใหญ่เป็นการล่อซื้อ ซึ่งไม่ควรเป็นพยานหลักฐานที่บริสุทธิ์ปราศจากการล่อลวงตามกฎหมาย 1.1) ต้องพิจารณาข้อเท็จจริงและสถิติของคดียาเสพติดว่าความผิดฐานใดที่ส่งผลให้นักโทษเพิ่มขึ้น 1.2) ศึกษากฎหมายเปรียบเทียบและมาตรการดำเนินการกับผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเพื่อหามาตรการที่เหมาะสมนอกจากการจำคุก 1.3) กรณีการดำเนินคดีกับผู้เสพยาเสพติดทำให้ปริมาณผู้ต้องขังเพิ่มขึ้นมาแยกเฉพาะผู้เสพยาไปบำบัดรักษาแทนการดำเนินคดีจะมีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น สำหรับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามกฎหมายยังคงมีการดำเนินคดีกับผู้เข้ารับการฟื้นฟูอยู่ 1.4) ยังไม่มีการดำเนินการ Decriminalization สำหรับยาเสพติดบางประเภท เช่น พืชกระท่อม หรือกัญชา ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2562 ควรเลือกใช้โทษอย่างอื่นที่ไม่ใช่การจำคุกแทน เช่น การควบคุมความประพฤติอย่างเข้มข้น การจำกัดบริเวณ หรือควบคุมด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ การทำงานบริการสังคม เป็นต้น

2) คำตอบ ไม่เป็นความจริง 1 ราย

3) คำตอบ ไม่เข้าใจคำถาม 1 ราย

4.3.1.2 คำถาม งบประมาณ 13,000 กว่าล้านบาท /ปี ที่ใช้ดูแลผู้ต้องขังทั่วประเทศ (พ.ศ. 2559) เป็นผลมาจากกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของประเทศไทยบกพร่อง โดยเฉพาะกฎหมายยาเสพติดทำให้นักโทษเพิ่มขึ้น ท่านคิดเห็นอย่างไร

1) คำตอบ เพราะผู้กระทำความผิดมีจำนวนเพิ่มขึ้น 1.1) กรณีนี้ควรต้องดูบทบัญญัติความผิดอาญาตามกฎหมายต่าง ๆ ซึ่งส่งผลให้มีการกระทำความผิดและมีนักโทษเพิ่มขึ้นอาจเนื่องมาจากกฎหมายอาญาเพื่อ เพราะใช้บทบัญญัติความผิดและโทษอาญาที่ไม่เหมาะสม 1.2) บทบัญญัติของกฎหมายกำหนดโทษขั้นต่ำไว้ทำให้ศาลไม่อาจใช้ดุลพินิจในการพิจารณากำหนดโทษให้เหมาะสมกับพฤติการณ์และความร้ายแรงของการกระทำความผิดได้อาจจะเป็นไปได้ เพราะกระบวนการยุติธรรมทางเลือกในประเทศไทย ยังมีไม่ครบตามหลักสากลที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากกระบวนการยุติธรรมของราชอาณาจักรบริหารจัดการกระบวนการยุติธรรมที่ดี ประเทศไทยใช้กระบวนการทางอาญาในการระงับข้อพิพาทกฎหมายยาเสพติด คดียาเสพติดที่เป็นสาเหตุใหญ่ของการกระทำความผิดกฎหมาย กฎหมายมีความแข็งตัวไม่ตรงกับพื้นฐานความเป็นจริง

2) คำตอบ ไม่ตอบคำถามข้อนี้ 1 ราย

4.3.1.3 คำถาม การใช้โทษจำคุกกับนักโทษคดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ประเภทเมทแอมเฟตามีน ล้มเหลว ทำให้นักโทษเพิ่มขึ้น ท่านคิดเห็นอย่างไร

1) คำตอบ ไม่ควรให้เมทแอมเฟตามีนเป็นยาเสพติดให้โทษประเภท 1 เมทแอมเฟตามีน เดิมเป็นวัตถุออกฤทธิ์ประเภท 2 อยู่แล้ว การจัดให้เป็นยาเสพติดให้โทษประเภท 1 ก็ยังคงมีโทษจำคุกเหมือนเดิม จึงไม่น่าใช่ปัจจัยหลักที่ทำให้นักโทษเพิ่มขึ้น เห็นว่าควรมีการพิจารณาบทบัญญัติในพระราชบัญญัติยาเสพติดฯ ให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบันผลของการยกระดับยาเสพติดให้โทษ ประเภทเมทแอมเฟตามีนเป็นยาเสพติดประเภทที่ 1 ส่งผลให้อัตราโทษสูงขึ้นและยังมีผลทำให้จำนวนนักโทษในเรือนจำมากขึ้น

2) คำตอบ ต้องศึกษาข้อมูลให้ชัดเจนว่าเป็นจริงตามที่กล่าวหา 1 ราย

3) คำตอบ ไม่เป็นความจริง 1 ราย

4.3.1.4 คำถาม การที่กฎหมายบัญญัติให้เมทแอมเฟตามีน มีความผิดมีโทษจำคุก ทำให้ราคาเพิ่มขึ้นสูงมาก ซึ่งเท่ากับเป็นการส่งเสริมการค้า ทำให้นักโทษเพิ่มขึ้น ท่านคิดเห็นอย่างไร

1) คำตอบ การเพิ่มโทษทางอาญามีใช้การทำให้คดีลดลง ราคาเสพติดที่สูงขึ้น มีน่าใช้เหตุผลหลักของการที่ทำให้เป็นการส่งเสริมทางการค้าความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษประเภทอื่น ๆ ก็มีโทษจำคุกเช่นกันจึงมิใช่ปัจจัยที่ทำให้ราคาสูงขึ้น แต่การปราบปรามอย่างรุนแรงทำให้เมทแอมเฟตามีนหายาก / ขาดตลาด จึงทำให้มีราคาสูง อย่างไรก็ตาม กรณีที่ปรากฏข่าวเกี่ยวกับนโยบายเสรีกัญชาทำให้ราคาเมทแอมเฟตามีนลดลง อาจเป็นเพราะเชื่อว่าจะเสพติดได้ง่ายได้อย่างเสรี จึงเป็นปรากฏการณ์ทางเศรษฐศาสตร์ อุปสงค์ - อุปทาน มิใช่เรื่องโทษจำคุกเหตุผลในการบัญญัติกฎหมายให้สิ่งใดเป็นยาเสพติดล้วนแต่มีเหตุผลทางวิทยาศาสตร์และการแพทย์รองรับ และความจำเป็นของสังคม ควรพิจารณาถึงสภาพการณ์ปัจจุบัน เท่าที่ทราบปัจจุบันราคาเสพติด เช่น เมทแอมเฟตามีน ไม่ได้สูงเหมือนระยะเวลาที่ผ่านมาการคุมเข้มของรัฐทำให้คนยังต้องแสวงหาราคาที่ต้นทุนไม่ก็บาทก็พุ่งสูงขึ้นทำให้สินค้ามีราคา

2) คำตอบ ไม่เป็นความจริง 1 ราย

3) คำตอบ ไม่ตอบคำถามข้อนี้ 1 ราย

4.3.1.5 คำถาม หน่วยงานของรัฐส่วนหนึ่งมีส่วนได้เสียจากการประกาศให้เมทแอมเฟตามีนเป็นสิ่งผิดกฎหมาย จึงไม่ต้องการทำเมทแอมเฟตามีนให้ถูกกฎหมายทำให้นักโทษเพิ่มขึ้น ท่านคิดเห็น อย่างไร

1) คำตอบ ต้องมีเหตุผลทางการแพทย์รับรองยาเสพติดชนิดใด ๆ หากจะทำให้ถูกกฎหมายเมทแอมเฟตามีนเป็นยาเสพติดให้โทษประเภท 1 ซึ่งมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 กำหนดห้ามผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครอง

เว้นแต่รัฐมนตรีอนุญาตเฉพาะในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ของทางราชการ เช่น เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด โดยทำการเคลื่อนย้ายภายใต้การควบคุม (Control Delivery) หน่วยงานของรัฐ จึงไม่มีส่วนได้เสียในเรื่องดังกล่าวไม่น่าจะเป็นความจริง เหตุผลในการบัญญัติกฎหมายให้สิ่งใดเป็นยาเสพติดล้วนแต่มีเหตุผลทางวิทยาศาสตร์และการแพทย์รองรับ และมีความจำเป็นเพื่อดูแลสังคม

2) คำตอบ ไม่ตอบคำถามข้อนี้ 3 ราย

4.3.1.6 คำถาม จากการวิจัย พบว่า การทำเมทแอมเฟตามีนให้ถูกกฎหมายเป็นแนวคิดที่เกิดประสิทธิผลที่สุดในการทำให้ราคาและกำไรของผู้ค้าลดลง จากผลการศึกษาเบื้องต้นบางส่วนพบว่า จำนวนผู้เสพที่จะเพิ่มมากขึ้นไม่ได้มีมากโดยธรรมชาติของเมทแอมเฟตามีน ซึ่งเป็นสินค้าที่มีความยืดหยุ่นต่ำเป็นการแก้ไขปัญหาปริมาณนักโทษที่เพิ่มขึ้นที่ถูกต้อง ท่านคิดเห็นอย่างไร

1) คำตอบ ต้องมีเหตุผลทางการแพทย์รับรองยาเสพติดชนิดใด ๆ หากจะทำให้ถูกกฎหมาย ไม่น่าจะเป็นการแก้ปัญหาที่เหมาะสม 1.1) การกำหนดความผิดต้องสอดคล้องกับพันธกรณีระหว่างประเทศและกฎหมายต่างประเทศประกอบกันเพื่อพิจารณากำหนดความผิดและโทษ 1.2) การทำให้เมทแอมเฟตามีนชอบด้วยกฎหมายอาจทำให้เยาวชนเข้าถึงยาเสพติดดังกล่าวได้ง่าย 1.3) การทำให้ยาเสพติดประเภทใดชอบด้วยกฎหมายสมควรชั่งน้ำหนักประโยชน์ได้เสียด้วย มีข้อสังเกตว่าเมทแอมเฟตามีนมีประโยชน์อย่างไรจึงจะต้องทำให้ชอบด้วยกฎหมาย 1.4) หากเปรียบเทียบกรณีของกัญชา ก็ยังคงเป็นยาเสพติดให้โทษประเภท 5 แต่อนุญาตให้เสพได้เพื่อประโยชน์ในทางการแพทย์ ราชหนึ่งตอบว่า ไม่เป็นความจริง หรือไม่น่าจะเป็นไปได้ หรือถ้าทำอย่างนั้นสังคมจะมีความเสี่ยงในการได้รับผลร้ายมากกว่าที่จะได้รับผลดี ทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์เองก็ยังมี ความคลาดเคลื่อนและมีช่องโหว่ ทุกวันนี้ยังมีทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ใหม่ ๆ เกิดขึ้นเสมอ เพื่ออธิบายความคลาดเคลื่อนของทฤษฎีเก่า ๆ สังเกตได้จากผู้ได้รับรางวัลโนเบลสาขาเศรษฐศาสตร์ในยุคใหม่ ๆ ได้เลย การดำเนินการในเรื่องดังกล่าวจะต้องใช้เวลาในการพิจารณาดำเนินการ อย่างไรก็ตามการปราบปรามไม่ใช่กลไกเดียวในการจัดการปัญหาต้องใช้มาตรการอื่นควบคู่กันไปด้วย เช่น การบำบัดฟื้นฟู

2) คำตอบ ไม่เข้าใจคำถาม 1 ราย

4.3.1.7 คำถาม การทำเมทแอมเฟตามีนให้ถูกกฎหมาย ยกเลิกความผิด ให้อยู่ในความดูแลของกระทรวงสาธารณสุข เพื่อแก้ไขปัญหาปริมาณนักโทษที่เพิ่มขึ้นให้ตรงกับสาเหตุ ท่านคิดเห็นอย่างไร

1) คำตอบ ควรศึกษาให้รอบคอบ เมทแอมเฟตามีน ควรเป็นยาประเภทต้องอยู่ในความควบคุมทางการแพทย์ ต้องมีใบอนุญาตสั่งจำหน่ายโดยแพทย์หรือโรงพยาบาลเท่านั้น ปัจจุบัน เมทแอมเฟตามีนเป็นยาเสพติดให้โทษประเภท 1 อยู่ในความดูแลของกระทรวงสาธารณสุข สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาอยู่แล้ว ส่วนการยกเลิกความผิดไม่อาจกระทำได้เพราะเป็นไปตามอนุสัญญาระหว่างประเทศ การควบคุมต้องไม่ต่ำกว่าที่กำหนดไว้ในอนุสัญญา การฝ่าฝืนย่อมมีการ Sanction เมทแอมเฟตามีนเป็นยาเสพติดที่มีฤทธิ์รุนแรงทำให้ผู้ป่วยติดยาอย่างหนัก หากคิดจะแก้ไข ควรพิจารณาเสพติดที่มีฤทธิ์น้อยกว่า ได้แก้ กัญชา โดยให้ถูกกฎหมาย กำหนดโทษหนึ่งเหมือนกับประเทศในแถบยุโรป และ สหรัฐอเมริกา แล้วจะทำให้คนเสพหันมาเสพกัญชา ไม่เหมาะสม ไม่เห็นพ้องครับ

4.3.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ประชากรกลุ่มที่ 2 (กลุ่มตัวแทนนักโทษคดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ประเภทเมทแอมเฟตามีน เฉพาะผู้กระทำความผิดซ้ำ)

การวิเคราะห์ข้อมูล สาเหตุด้านกฎหมายที่ส่งผลต่อปริมาณนักโทษคดีพ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ที่เพิ่มขึ้น กลุ่มเป้าหมายตอบแบบสอบถาม 20 ราย สรุปดังนี้

4.3.2.1 คำถาม ประเทศไทย (พ.ศ. 2562) มีผู้ต้องขังสูงเป็นอันดับ 1 ของอาเซียน และเป็นอันดับ 6 ของโลก กว่า 70% เป็นผู้ต้องขังคดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ เพราะกฎหมายยาเสพติดไม่เหมาะสมกับความผิดทำให้นักโทษเพิ่มขึ้น ท่านคิดเห็นอย่างไร

1) คำตอบ เห็นด้วยว่ากฎหมายยาเสพติดไม่เหมาะสมกับความผิด โดยเฉพาะนักโทษที่กระทำความผิดซ้ำจะตัดสินมาสูงมากส่วนมากต้องอยู่ถึงป่ายด้วย และนักโทษคดียาเสพติดจะได้รับโทษน้อยที่สุดสาเหตุเพราะโทษสูงอภัยโทษได้น้อยคนได้อภัยน้อย ทั้งกึ่งมาตรา นักโทษก็เลยเพิ่มขึ้น กฎหมายที่บังคับใช้กับผู้กระทำความผิดซ้ำภายใน 5 ปี หลังจากพ้นโทษแล้ว เมื่อถูกจับอีกครั้งก็จะโดนตัดสินจำคุกโดยเพิ่มโทษอีกจากจำนวนขาน้อยมาก ไม่สมควรตัดสินจำคุกก็ตัดสินให้จำคุก ถ้าเป็นไปได้อยากให้ตัดสินเบาลงหน่อยโทษร้ายแรงเกินไป ผู้ต้องขังที่มีขาน้อย แต่ตัดสินมาเกินความจริงไม่เหมาะสมกับความผิด ตัดสินแรงเกินไป โทษสูงเกินไป ยาแค่เม็ดเดียวตัดสินมา 4 ปี ก็มีโทษสูงเกินไป นักโทษเลยเพิ่มขึ้นมาก คดีพ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ต้องโทษจำคุกและปัจจุบันมีนักโทษเพิ่มขึ้นมาก สาเหตุอาจเป็นเพราะยาเสพติดเป็นสิ่งที่คนอยากลองอยากรู้และมีราคาถูกในตอนี้เกี่ยวกับด้านสังคมด้วย ประเทศไทยยังใช้กฎหมายที่ไม่เป็นหลักสากลสักเท่าไร มีการตัดสินโทษและการบวกโทษเกินความเหมาะสมทำให้ผู้ต้องขังที่มีกำหนดโทษสูงหมดสิทธิ์ในการดำเนินชีวิต

ตามปกติ หรือหมดโอกาสในการทำประโยชน์หลาย ๆ อย่างให้แก่สังคมได้ในขณะที่ประเทศอื่น มีมาตรการที่ดีกว่านี้เยอะในการจัดการกับผู้กระทำผิดกฎหมาย การที่นักโทษเพิ่มขึ้นเกิดจากการว่างงาน หรือคนขาดความรู้ที่จะประกอบอาชีพสุจริต จึงทำให้ผู้ต้องขังกลับมากระทำผิด ๆ เพราะต้องการ นำรายได้จากการค้ามาใช้จ่ายภายในครอบครัว และกฎหมายยาเสพติดไม่เหมาะสมกับความผิด รุนแรง เกินควร กฎหมายตัดคดียาเสพติดมากเกินไปไม่เหมาะสมกับความผิด บางคนก็ไม่ตั้งใจทำเคยติดคุก ก็แหกคดีเก่ามาอีกบวกเพิ่มโทษอีก ซึ่งทำให้นักโทษคดียาเพิ่มมากขึ้นเกินความจำเป็น และไม่สามารถ ทำพักโทษได้เหมือนครั้งแรก ก็เลยทำให้ผู้ต้องขังล้นคุก ต้องแก้ไขกฎหมาย

4.3.2.2 คำถาม งบประมาณ 13,000 กว่าล้านบาท / ปี ที่ใช้ดูแลผู้ต้องขังทั่วประเทศ (พ.ศ. 2559) เป็นผลมาจากกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของประเทศไทยบกพร่อง โดยเฉพาะกฎหมาย ยาเสพติด ทำให้นักโทษเพิ่มขึ้น ท่านคิดเห็นอย่างไร

1) คำตอบ บกพร่อง เพราะผิดมาแต่ตำรวจแล้ว เพราะบางครั้งก็ยึดยาเสพติด โดยที่ไม่ได้กระทำความผิดแต่ไม่สามารถพิสูจน์อะไรได้เพราะเป็นเจ้าของบ้านที่ของรัฐ เพราะถ้าตามหลัก ความเป็นจริงแล้ว ณ ปัจจุบัน กฎหมายเอาผิดกับผู้ที่ไม่ได้กระทำความผิดจริงเยอะมาก โดยเฉพาะบุคคล ที่ถูกขัดทอดจากบุคคลที่กระทำความผิดแล้วถูกจับกุม กฎหมายที่เกี่ยวกับยาเสพติดในประเทศไทย เป็นข้อกฎหมายที่ยังไม่ได้รับการพัฒนาให้เป็นสากล จึงทำให้กระบวนการตัดสินยังไม่มีมาตรฐาน ผู้ต้องขังคดียาจึงมีจำนวนล้นคุกสิ้นเปลืองงบประมาณ โดยเปล่าประโยชน์ อาจเป็นเพราะประชากร เพิ่มมากขึ้น และทำให้คนตกงานไม่มีงานทำรายได้น้อย และสังคมวัยรุ่นอยู่ในวัยที่อยากรู้ อยากลอง ประกอบกับกฎหมายยาเสพติดที่รุนแรงเกินควรทำให้กระบวนการยุติธรรมทางอาญาของประเทศไทย บกพร่อง จึงทำให้ผู้ต้องขังสูงขึ้น สิ้นเปลืองงบประมาณ ไม่เหมาะสม อาจจะด้วยปัจจัยหลายอย่าง สังคม ครอบครัว เพื่อนฝูง และความคิดของแต่ละบุคคลด้วย อาจเป็นเพราะจับเยอะเกินอาจเป็นการ บกพร่องที่ต้องแก้ไขจากทางศาล จึงทำให้นักโทษเพิ่มขึ้นและหมดโอกาสทางสังคมกระบวนการ ยุติธรรมทางอาญาของประเทศไทยบกพร่อง โดยเฉพาะกฎหมายยาเสพติดคนที่เป็นผู้ต้องขังต้อง หมดโอกาสทางสังคมและเป็นปัญหาที่ใหญ่มาก ควรแก้ไขและปรับปรุงเพื่อให้โอกาสผู้ต้องขังโอกาสนี้

2) คำตอบ ราชหนึ่ง เป็นงบประมาณการดูแลที่มีค่าสูงและเหมาะสมในการดูแล นักโทษได้ทั่วถึง เป็นผลดีและเหมาะสม

4.3.2.3 คำถาม การใช้โทษจำคุกกับนักโทษคดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ประเภทเมทแอม - เฟตามีน ล้มเหลวทำให้นักโทษเพิ่มขึ้น ท่านคิดเห็นอย่างไร

1) คำตอบ ล้มเหลว เพราะนักโทษเพิ่มขึ้นทุกวันจากคดียา เพิ่มขึ้นมาตลอด เพราะคนแสวงหาโทษจำคุกไม่ช่วยให้นักโทษน้อยลงต้องโทษจำคุกไม่ทำให้คนทำผิดน้อยลง เพราะทำให้นักโทษมีรอยตราบาปติดตัว สังคมไม่ให้การยอมรับอย่างจริงจังจึงทำให้กลับไปกระทำความผิดซ้ำ

ถ้าพื้นที่โทยแล้วอยากให้มีประวัติออก นักโทยเพิ่มขึ้น สังคม สิ่งแวดล้อมรอบข้างก็มีส่วนความใส่ใจ จากครอบครัวก็เป็นสิ่งสำคัญที่สำคัญอีกอย่าง คือ ผู้รักษากฎหมายจริง ๆ แล้วการที่นักโทยเพิ่มมากขึ้น เป็นเพราะสังคมขาดความรู้ที่จะสอนเด็กรุ่นใหม่ขาดการอบรม จึงทำให้เป็นผลของการเพิ่มจำนวน นักโทย และต้องถือว่าล้มเหลว เพราะนักโทยมีจำนวนเพิ่มขึ้นมาตลอดนักโทยเพิ่มขึ้นคดี พ.ร.บ. ยาเสพติดฯ เนื่องมาจากนักโทยที่เคยต้องโทษมาก่อนไม่คิดทำใหม่และเลือกเดินทางยาเสพติดเหมือนเดิม จึงมีนักโทยเพิ่มขึ้น การจำคุกแก้ไขได้แต่ส่วนน้อยครับอยากจะทำให้รัฐบาลทำให้ถูกกฎหมาย เนื่องด้วย คนใช้เมทแอมเฟตามีนเยอะ เพราะต้องทำงานหนักในแต่ละวันเพื่อเลี้ยงครอบครัว หากปรับเปลี่ยน ข้อกฎหมายของกศียาเสพติดให้เป็นไปตามกฎหมายสากลจะทำให้ นักโทยคดียาเสพติดลดลงน้อยลง เพราะเหตุผลหลัก ๆ ที่ทำให้นักโทยเพิ่มขึ้นนั้นเกิดจากการที่นักโทยที่พื้นที่โทยออกไปไม่ได้รับโอกาส จากสังคม จึงเป็นสาเหตุให้ตกงานและกลับมากระทำความผิดอีก ควรแก้ไขและปรับปรุงอย่างเร่งด่วน เพราะทำให้ผู้ต้องขัง หรือผู้ต้องหาด้วยโอกาสทางสังคม และสมควรหาโทยอื่นแทนการใช้โทยจำคุก กับนักโทยคดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ประเภท เมทแอมเฟตามีน

4.3.2.4 คำถาม การที่กฎหมายบัญญัติให้เมทแอมเฟตามีน มีความผิดมีโทษจำคุก ทำให้ราคาเพิ่มขึ้นสูงมาก ซึ่งเท่ากับเป็นการส่งเสริมการค้า ทำให้นักโทยเพิ่มขึ้น ท่านคิดเห็นอย่างไร

1) คำตอบ เนื่องจากเศรษฐกิจตกต่ำ ค่าแรงขั้นต่ำไม่พอเลี้ยงครอบครัว งาน ก็หายากแต่ราคายาเสพติดสูง จึงเป็นแรงจูงใจให้หลายคนหันมาค้ายาเสพติดมากขึ้นทำให้คนขายเพิ่มขึ้น เป็นการส่งเสริมการค้ายิ่ง โทยสูงราคายิ่งแพงทำให้คนขายเพิ่มขึ้น ก็ใช้อยู่ะจริงอยู่ เพราะทุกวันนี้ ยิ่งจับคนเข้ามาติดคุกยาเสพติดก็เพิ่มขึ้นน่าจะทำให้ถูกต้องราคาจะ ได้ลดลงถ้าทำให้ถูกต้องจะ ไม่มี คนขาย และก็จะไม่ค่อยมีคนเสพด้วยค่านิยมส่วนใหญ่ของคนไทยสิ่งใดที่กฎหมายตีตราว่า “ห้ามกระทำ” มักจะยิ่งทวีความต้องการในการจะทำสิ่งนั้นมากยิ่งขึ้น และยังส่งเสริมให้สิ่งนั้นมีความสำคัญมากกว่าเดิม คิดว่าไม่น่าจะเกี่ยวกับราคาที่ต่ำหรือสูง แต่ที่คนนิยมเพราะความชอบความผิดที่มีโทษจำคุกเมื่อหลายปี ก่อนทำให้ราคาของยาเสพติดเพิ่มขึ้นจริงแต่ปัจจุบันนี้ยาเสพติดราคาตกลงมาก แต่นักโทยก็ยังเพิ่มขึ้นอยู่ปัจจุบันนี้ยาเสพติดมีจำนวนมากแต่ราคาไม่ได้สูงเหมือนที่ว่าเลยราคาถูกมากกว่าได้เป็นเพราะ คนเราชอบกลับไปทำอะไรซ้ำ ๆ แต่ยาเสพติดมีผลกระทบต่อสังคม หากจะไม่ให้มีความผิดประเทศ จะเกิดปัญหาแน่นอน เห็นสมควรให้ลดโทษจากการจำคุกเป็นอย่างอื่นแทนการจำคุก

2) คำตอบ เห็นด้วย 3 ราย

3) คำตอบ ไม่เห็นด้วย 2 ราย

4) คำตอบ ไม่แสดงความคิดเห็น 3 ราย

4.3.2.5 คำถาม หน่วยงานของรัฐส่วนหนึ่งมีส่วนได้เสียจากการประกาศให้เมทแอม - เฟตามีนเป็นสิ่งผิดกฎหมาย จึงไม่ต้องการทำเมทแอมเฟตามีนให้ถูกกฎหมายทำให้นักโทษเพิ่มขึ้น ท่านคิดเห็นอย่างไร

1) คำตอบ เจ้าหน้าที่ของรัฐส่วนหนึ่งค้ายาเสพติด เพราะเคยเจอกับตัวเองว่า พวกสายตำรวจก็เอาจากตำรวจมาขาย ถ้ามาจับยาได้ก็เอาไปให้ลูกน้องขาย หรือที่เรียกว่าตอน ยาเสพติดที่จับได้เชื่อว่าหน่วยงานของรัฐมีส่วนได้เสียจริงสาเหตุหลัก ๆ คือ หน่วยงานของส่วนรัฐ ได้เสียจากการประกาศให้เมทแอมเฟตามีนเป็นสิ่งผิดกฎหมาย ทำให้นักโทษเพิ่มขึ้น ถ้าไม่ยอมให้นักโทษเพิ่มขึ้นก็ทำให้ถูกกฎหมายไม่เห็นด้วยทั้งหมดเพราะมีบุคลากรของรัฐแค่ส่วนน้อยที่เลือกรับ หรือเรียกร่องเอาทรัพย์สินเพื่อผลประโยชน์ของตน เพราะถึงจะทำให้เมทแอมเฟตามีนถูกกฎหมาย แต่ก็ไม่ได้แปลว่าบุคคลทั่วไปจะสามารถใช้หรือมีไว้ในครอบครองได้ ก็ทำให้มีการซื้อขายที่อยู่นอกเหนือ การควบคุมของรัฐบาลและกฎหมาย

4.3.2.5 คำถาม หน่วยงานของรัฐส่วนหนึ่งมีส่วนได้เสียจากการประกาศให้เมทแอม - เฟตามีนเป็นสิ่งผิดกฎหมาย จึงไม่ต้องการทำเมทแอมเฟตามีนให้ถูกกฎหมายทำให้นักโทษเพิ่มขึ้น ท่านคิดเห็นอย่างไร

- 1) คำตอบ หน่วยงานของรัฐส่วนหนึ่งมีส่วนได้เสีย 12 ราย
- 2) คำตอบ ไม่แน่ใจ 1 ราย
- 3) คำตอบ ไม่แสดงความคิดเห็น 3 ราย

4.3.2.6 คำถาม จากการวิจัย พบว่า การทำเมทแอมเฟตามีนให้ถูกกฎหมายเป็นแนวคิด ที่เกิดประสิทธิผลที่สุดในการทำให้ราคาและกำไรของผู้ค้าลดลง จากผลการศึกษาเบื้องต้นบางส่วน พบว่า จำนวนผู้เสพที่จะเพิ่มมากขึ้นไม่ได้มีมากโดยธรรมชาติของเมทแอมเฟตามีน ซึ่งเป็นสินค้า ที่มีความยืดหยุ่นต่ำเป็นการแก้ไขปัญหามัคนักโทษที่เพิ่มขึ้นที่ถูกจุด ท่านคิดเห็นอย่างไร

1) คำตอบ หากยาเสพติดเป็นสิ่งถูกกฎหมาย นักโทษจะลดน้อยลง แต่ปัญหา จากผู้เสพจะมากขึ้นแต่ถ้าเราให้ความสำคัญกับยาเสพติดลดน้อยลงความสำคัญมันก็จะลดน้อยลง ตามไปด้วยแต่เราก็ต้องหาวิธีรับมือกับผู้เสพที่จะมากขึ้นด้วยในส่วนนี้คิดว่าน่าจะเป็นผลดีและผลเสีย ถ้านำมาใช้ให้ถูกวิธีก็จะดี ถ้าถูกกฎหมายแล้วราคาคงลดลงน่าจะขายไม่ได้ถ้าถูกกฎหมายแล้วคน จะหันมาเสพมากกว่าคนขายสำหรับผู้ติดสารเสพติดแล้ว ไม่ว่าจะถูกกฎหมาย หรือผิดกฎหมาย ก็คงต้องค้าและเสพเหมือนเดิม รัฐบาลก็จะได้กำไร เพราะทำให้ถูกกฎหมาย ไม่ค้าแล้วนะ เพราะมัน ไม่ใช่จุดหาเงินแล้ว และก็จะไม่เสพแล้ว เพราะไม่ค้าแล้วก็ไม่ต้องการที่จะเสพอีกแล้วที่เสพเพราะอยู่ กับยาที่เสพเลือกที่จะไม่ยุ่งเกี่ยว ไม่เสพ ไม่ขาย ไม่ใช่ยาเสพติดเลย ถ้าทำให้ถูกกฎหมายตามที่กล่าวมา จะไม่ค้า หรือเสพอีก ชีวิตเสียอิสรภาพนานเกิน ทำให้ขาดโอกาสทางสังคม ทำให้ภาระตกอยู่กับคน

ข้างนอก และเกิดปัญหาทางสังคมที่น่าจะลองดู เพราะการแก้ปัญหาที่ผ่านมามันไม่ช่วยให้ยาเสพติด และจำนวนนักโทษลดลงเลย

- 2) คำตอบ ไม่คำ ไม่เสพ อีกต่อไป 5 ราย
- 3) คำตอบ ไม่คำ แต่อาจจะเสบบ้างบางครั้ง 3 ราย
- 4) คำตอบ ไม่ขาย 3 ราย

4.3.2.7 คำถาม การทำเมทแอมเฟตามีนให้ถูกกฎหมายยกเลิกความผิดให้อยู่ในความดูแลของกระทรวงสาธารณสุข เพื่อแก้ไขปัญหาปริมาณนักโทษที่เพิ่มขึ้นให้ตรงกับสาเหตุ ท่านคิดเห็นอย่างไร

1) คำตอบ ตรงกับสาเหตุมาก เพราะถ้ายกเลิกความผิดและทำให้ถูกกฎหมาย ก็จะไม่มียาเสพติด หรือทำให้กฎหมายผ่อนเบาลงจากโทษจำคุกเป็นโทษอื่นแทน ซึ่งเป็นสาเหตุของผู้ต้องขังสั้นคุก ก็ดีนะ เพราะจะทำให้คนไม่นิยมนำมาค้าและเสพอาจทำให้ปริมาณนักโทษน้อยลงหรือลดลง ถ้าทำให้ถูกกฎหมายจะได้ไม่ต้องมีนักโทษอีก น่าจะทำให้ดีขึ้นได้ อาจจะลดปริมาณนักโทษลงได้ แต่อาจจะไม่มากเท่าที่รัฐบาลคาดหวัง เพราะถ้าให้อยู่ภายใต้ความดูแลของกระทรวงสาธารณสุข อาจจะอนุญาตให้แค่บุคคลบางส่วนที่ต้องใช้สารเสพติดรักษาอาการที่ผิดปกติที่ต่างจากบุคคลทั่วไป เท่านั้นที่สามารถใช้สารเสพติดประเภทเมทแอมเฟตามีนได้ในความเป็นจริง ก็คือ ปัญหาสังคมอาจจะเยอะขึ้นเพราะจะมีการเสพ หรือจำหน่ายยาเสพติด ครอบครองเมทแอมเฟตามีน โดยถูกกฎหมายจะลดจำนวนนักโทษได้แน่นอนแต่ต้องมาดูจำนวนผู้เสพด้วย ก็คงจะเป็นผลดีต่อผู้ที่เสพน่าจะแก้ไขผู้ขายได้มากน่าจะเป็นการแก้ไขได้ดีถ้าดูแลได้คงจะดีมาก และอยากให้ถูกกฎหมายสาธารณสุขจะได้ควบคุมตัวว่าคน ๆ หนึ่งจะใช้ได้กี่เม็ดในแต่ละวัน เพราะยาบ้ายาไอซ์ ไม่ได้ทำให้คนเปลี่ยนไปเป็นไม่ดี เหล้าเบียร์ก็เป็นยาเสพติดเหมือนกันกินมากก็มีโทษ ความจริงผมว่าเหล้าเบียร์รุนแรงกว่าด้วยซ้ำ จะดีหรือไม่ดีขึ้นอยู่กับตัวคน ๆ นั้นมากกว่า และสื่อต่าง ๆ ก็มีส่วนทำให้สังคมเข้าใจคลาดเคลื่อนที่จริงไม่เกี่ยวกับการเสพยา ยาไม่ได้ทำให้คนเปลี่ยนไปได้ขนาดเปลี่ยนนิสัยตัวเองขนาดนั้น

- 2) คำตอบ เห็นด้วย 6 ราย
- 3) คำตอบ ไม่แสดงความคิดเห็น 1 ราย

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง สาเหตุด้านกฎหมายที่ส่งผลต่อปริมาณนักโทษคดีพ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ที่เพิ่มขึ้น ผู้วิจัย ได้ทำการสรุปผลการวิจัยไว้ตามลำดับ ดังนี้

1. สรุปผล
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาสาเหตุด้านกฎหมายที่ส่งผลต่อปริมาณนักโทษคดีพ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ที่เพิ่มขึ้น ประชากรที่ใช้ในการวิจัยมี 2 กลุ่ม สรุปผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ความคิดเห็นของประชากรกลุ่มที่ 1

5.1.1 กลุ่มตัวแทนกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของประเทศไทย และส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง

5.1.1.1 สาเหตุด้านกฎหมาย ประเทศไทย (พ.ศ. 2562) มีผู้ต้องขังสูงเป็นอันดับ 1 ของอาเซียน และเป็นอันดับ 6 ของโลก กว่า 70 % เป็นผู้ต้องขังคดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ เห็นว่ามีส่วนเป็นไปได้ที่กฎหมายยาเสพติดไม่เหมาะสมกับความผิด ผู้ต้องโทษถูกจับกุมและคุมขังส่วนใหญ่เป็นเหยื่อ เป็นการล่อซื้อซึ่งไม่สมควรเป็นพยานหลักฐานที่บริสุทธิ์ปราศจากการล่อลวงตามกฎหมาย 1) ต้องพิจารณาข้อเท็จจริงและสถิติของคดียาเสพติดว่าความผิดฐานใดที่ส่งผลให้นักโทษเพิ่มขึ้น 2) ศึกษากฎหมายเปรียบเทียบและมาตรการดำเนินการกับผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเพื่อหามาตรการที่เหมาะสมนอกจากการจำคุก 3) กรณีการดำเนินคดีกับผู้เสพยาเสพติดทำให้ปริมาณผู้ต้องขังเพิ่มขึ้น หากแยกเฉพาะผู้เสพยาไปบำบัดรักษาแทนการดำเนินคดีจะมีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น สำหรับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามกฎหมายยังคงมีการดำเนินคดีกับผู้เข้ารับการฟื้นฟูฯ อยู่ 4) ยังไม่มีการดำเนินการ Decriminalization สำหรับยาเสพติดบางประเภท เช่น พืชกระท่อม หรือกัญชา ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษฯ (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2562 ควรเลือกใช้โทษอย่างอื่นที่ไม่ใช่การจำคุกแทน เช่น การควบคุมความประพฤติอย่างเข้มข้น การจำกัดบริเวณ หรือควบคุมด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ การทำงานบริการสังคม เป็นต้น ประเด็นนี้มีผู้ตอบว่าไม่เป็นความจริง 1 ราย ไม่เข้าใจคำถาม 1 ราย

งบประมาณ 13,000 กว่าล้านบาท /ปี ที่ใช้ดูแลผู้ต้องขังทั่วประเทศ (พ.ศ. 2559) เห็นว่าอาจเป็นผลมาจากกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของประเทศไทยบกพร่อง โดยเฉพาะกฎหมายอาเสพติด เพราะผู้กระทำความผิดมีจำนวนเพิ่มขึ้น 1) กรณีนี้ควรต้องควบคุมบัญชีความผิดอาญาตามกฎหมายต่าง ๆ ซึ่งส่งผลให้มีการกระทำความผิดและมีนักโทษเพิ่มขึ้น อาจเนื่องมาจากกฎหมายอาญาเพื่อ เพราะใช้บทบัญญัติความผิดและโทษอาญาที่ไม่เหมาะสม 2) บทบัญญัติของกฎหมายกำหนดโทษขั้นต่ำไว้ทำให้ศาลไม่อาจใช้ดุลพินิจในการพิจารณากำหนดโทษให้เหมาะสมกับพฤติการณ์และความร้ายแรงของการกระทำความผิดได้ อาจจะเป็นไปได้ เพราะกระบวนการยุติธรรมทางเลือกในประเทศไทยยังมีไม่ครบตามหลักสากลที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากกระบวนการยุติธรรมของไทยขาดการบริหารจัดการกระบวนการยุติธรรมที่ดีประเทศไทยใช้กระบวนการทางอาญาในการระงับข้อพิพาทกฎหมายอาเสพติด คดีอาเสพติดที่เป็นสาเหตุใหญ่ของการกระทำความผิดกฎหมาย กฎหมายมีความแข็งตัวไม่ตรงกับพื้นฐานความเป็นจริง ไม่ตอบประเด็นนี้ 1 ราย การใช้โทษจำคุกกับนักโทษคดี พ.ร.บ.อาเสพติดฯ ประเภทเมทแอมเฟตามีนทำให้นักโทษเพิ่มขึ้นจะถือว่าล้มเหลวหรือไม่ นั่น เห็นว่าไม่ควรให้เมทแอมเฟตามีนเป็นยาเสพติดให้โทษประเภท 1 แต่เมทแอมเฟตามีนเดิมเป็นวัตถุออกฤทธิ์ประเภท 2 อยู่แล้วการจัดให้เป็นยาเสพติดให้โทษประเภท 1 ก็ยังคงมีโทษจำคุกเหมือนเดิม จึงไม่น่าใช่ปัจจัยหลักที่ทำให้นักโทษเพิ่มขึ้น เห็นว่าควรมีการพิจารณาบทบัญญัติในพระราชบัญญัติยาเสพติดฯ ให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบันผลของการยกระดับยาเสพติดให้โทษประเภทเมทแอมเฟตามีนเป็นยาเสพติดประเภทที่ 1 ส่งผลให้อัตราโทษสูงขึ้นและยังมีผลทำให้จำนวนนักโทษในเรือนจำมากขึ้น ประเด็นนี้มีผู้ตอบว่าต้องศึกษาข้อมูลให้ชัดเจนว่าเป็นจริงตามที่กล่าวหา 1 ราย ตอบว่าไม่เป็นความจริง 1 ราย การที่กฎหมายบัญญัติให้เมทแอมเฟตามีน มีความผิดมีโทษจำคุกทำให้ราคาเพิ่มขึ้นสูงมากจะถือเป็นการส่งเสริมการค้าหรือไม่ นั่น เห็นว่าการเพิ่มโทษทางอาญามีใช่การทำให้คิดลดลง ราคายาเสพติดที่สูงขึ้นมีนำใช่เหตุหลักของการที่ทำให้เป็นการส่งเสริมทางการค้าความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษประเภทอื่น ๆ ก็มีโทษจำคุกเช่นกันจึงมิใช่ปัจจัยที่ทำให้ราคาสูงขึ้น แต่การปราบปรามอย่างรุนแรงทำให้เมทแอมเฟตามีนหายาก/ขาดตลาด จึงทำให้มีราคาสูง อย่างไรก็ตาม กรณีที่ปรากฏข่าวเกี่ยวกับนโยบายเสรีกัญชาทำให้ราคาเมทแอมเฟตามีนลดลง อาจเป็นเพราะเชื่อว่าจะเสพกัญชาได้อย่างเสรี จึงเป็นปรากฏการณ์ทางเศรษฐศาสตร์ อุปสงค์อุปทาน มิใช่เรื่องโทษจำคุก เหตุผลในการบัญญัติ กฎหมายให้สิ่งใดเป็นยาเสพติดล้วนแต่มีเหตุผลทางวิทยาศาสตร์และการแพทย์รองรับ และความจำเป็นของสังคม ควรพิจารณาถึงสภาพการณ์ปัจจุบัน เท่าที่ทราบปัจจุบันราคายาเสพติด เช่น เมทแอมเฟตามีนไม่ได้สูงเหมือนระยะเวลาที่ผ่านมาการคุมเข้มของรัฐทำให้คนยังต้องแสวงหาราคาที่ต้นทุนไม่กี่ปาทก็พุ่งสูงขึ้นทำให้สินค้าคูมีราคา ประเด็นนี้มีผู้ตอบว่าไม่เป็นความจริง 1 ราย ไม่ตอบคำถามข้อนี้ 1 ราย หน่วยงานของรัฐส่วนหนึ่งจะมีส่วนได้เสียจากการประกาศให้เมทแอมเฟตามีนเป็นสิ่งผิดกฎหมาย

จึงไม่ต้องการทำเมทแอมเฟตามีนให้ถูกกฎหมายหรือไม่ นั่นเห็นว่าจะต้องมีเหตุผลทางการแพทย์รับรอง ยาเสพติดชนิดใด ๆ หากจะทำให้ถูกกฎหมาย เมทแอมเฟตามีนเป็นยาเสพติดให้โทษประเภท 1 ซึ่งมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 กำหนดห้ามผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองเว้นแต่รัฐมนตรีอนุญาตเฉพาะในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ของทางราชการ เช่น เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด โดยทำการเคลื่อนย้ายภายใต้การควบคุม (Control Delivery) หน่วยงานของรัฐจึงไม่มีส่วนได้เสียในเรื่องดังกล่าว ประเด็นนี้มีผู้ตอบว่า ไม่น่าจะเป็นความจริงเหตุผลในการบัญญัติกฎหมายให้สิ่งใดเป็นยาเสพติด ล้วนแต่มีเหตุผลทางวิทยาศาสตร์และการแพทย์รองรับ และมีความจำเป็นเพื่อดูแลสังคม และไม่ตอบคำถามข้อนี้ 3 ราย จากการวิจัย พบว่า การทำเมทแอมเฟตามีนให้ถูกกฎหมายเป็นแนวคิดที่เกิดประสิทธิผลที่สุดในการทำให้ราคาและกำไรของผู้ค้าลดลง จากผลการศึกษาเบื้องต้นบางส่วน พบว่า จำนวนผู้เสพที่จะเพิ่มมากขึ้นไม่ได้มีมากโดยธรรมชาติของเมทแอมเฟตามีน ซึ่งเป็นสินค้าที่มีความยืดหยุ่นต่ำ เป็นการแก้ไขปัญห ปริมาณนักโทษที่เพิ่มขึ้นที่ถูกต้องนั้น เห็นว่าต้องมีเหตุผลทางการแพทย์รับรอง ยาเสพติดชนิดใด ๆ หากจะทำให้ถูกกฎหมาย ไม่น่าจะเป็นการแก้ปัญหาที่เหมาะสม 1) การกำหนดความผิดต้องสอดคล้องกับพันธกรณีระหว่างประเทศและกฎหมายต่างประเทศประกอบกันเพื่อพิจารณากำหนดความผิดและโทษ 2) การทำให้เมทแอมเฟตามีนชอบด้วยกฎหมายอาจทำให้เยาวชนเข้าถึงยาเสพติดดังกล่าวได้ง่าย 3) การทำให้ยาเสพติดประเภทใดชอบด้วยกฎหมายสมควรชั่งน้ำหนักประโยชน์ได้เสียด้วย มีข้อสังเกตว่า เมทแอมเฟตามีนมีประโยชน์อย่างไร จึงจะต้องทำให้ชอบด้วยกฎหมาย 4) หากเปรียบเทียบกรณีของกัญชา ก็ยังคงเป็นยาเสพติดให้โทษประเภท 5 แต่อนุญาตให้เสพได้เพื่อประโยชน์ในทางการแพทย์ รายหนึ่งตอบว่าไม่เป็นความจริง หรือไม่น่าจะเป็นไปได้ หรือถ้าทำอย่างนั้น สังคมจะมีความเสี่ยงในการได้รับผลร้ายมากกว่าที่จะได้รับผลดี ทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์เองก็มีความคลาดเคลื่อนและมีช่องโหว่ ทุกวันนี้ยังมีทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ใหม่ ๆ เกิดขึ้นเสมอเพื่ออธิบายความคลาดเคลื่อนของทฤษฎีเก่า ๆ สังเกตได้จากผู้ได้รับรางวัลโนเบลสาขาเศรษฐศาสตร์ในยุคใหม่ ๆ ได้เลย การดำเนินการในเรื่องดังกล่าวจะต้องใช้เวลาในการพิจารณาดำเนินการอย่างไรก็ตาม การปราบปรามไม่ใช่กลไกเดียวในการจัดการปัญหาต้องใช้มาตรการอื่นควบคู่กันไปด้วย เช่น การบำบัดฟื้นฟู ประเด็นนี้มีผู้ไม่เข้าใจคำถาม 1 ราย การทำเมทแอมเฟตามีนให้ถูกกฎหมาย ยกเลิกความผิดให้อยู่ในความดูแลของกระทรวงสาธารณสุข เพื่อแก้ไขปัญห ปริมาณนักโทษที่เพิ่มขึ้นให้ตรงกับสาเหตุนั้น เห็นว่าควรศึกษาให้รอบคอบ เมทแอมเฟตามีนควรเป็นยาประเภทต้องอยู่ในความควบคุมทางการแพทย์ต้องมีใบอนุญาตสั่งจำหน่ายโดยแพทย์หรือโรงพยาบาลเท่านั้น ปัจจุบันเมทแอมเฟตามีนเป็นยาเสพติดให้โทษประเภท 1 อยู่ในความดูแลของกระทรวงสาธารณสุข สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาอยู่แล้วส่วนการยกเลิกความผิดไม่อาจกระทำได้เพราะเป็นไปตามอนุสัญญา

ระหว่างประเทศ การควบคุมต้องไม่ต่ำกว่าที่กำหนดไว้ในอนุสัญญา การฝ่าฝืนย่อมมีการ Sanction เมทแอมเฟตามีนเป็นยาเสพติดที่มีฤทธิ์รุนแรงทำให้ผู้ป่วยติดยาอย่างหนัก หากคิดจะแก้ไขควรพิจารณา ยาเสพติดที่มีฤทธิ์น้อยกว่า ได้แก่ กัญชาโดยให้ถูกกฎหมาย กำหนดโซนนิ่งเหมือนกับประเทศในแถบ ยุโรป และสหรัฐอเมริกาแล้วจะทำให้คนเสพหันมาเสพกัญชาไม่เหมาะสม ไม่เห็นพ้อง

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของประชากรกลุ่มที่ 2

5.1.2 กลุ่มตัวแทนนักโทษคดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ประเภทเมทแอมเฟตามีน เฉพาะผู้กระทำความผิดซ้ำ

5.1.2.1 สาเหตุด้านกฎหมาย ประเทศไทย (พ.ศ. 2562) มีผู้ต้องขังสูงเป็นอันดับ 1 ของอาเซียน และเป็นอันดับ 6 ของโลก กว่า 70 % เป็นผู้ต้องขังคดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ เพราะกฎหมาย ยาเสพติดไม่เหมาะสมกับความผิดทำให้นักโทษเพิ่มขึ้นนั้น เห็นว่ากฎหมายยาเสพติดไม่เหมาะสมกับความผิด โดยเฉพาะนักโทษที่กระทำความผิดซ้ำจะตัดสินมาสูงมากส่วนมากต้องอยู่ถึงป่ายด้วย และนักโทษคดียาเสพติดจะได้รับอภัยโทษน้อยที่สุดสาเหตุ เพราะโทษสูงอภัยโทษได้น้อยคนได้อภัยน้อย ทั้งกึ่งมาตรา นักโทษก็เลยเพิ่มขึ้นกฎหมายที่บังคับใช้กับผู้ที่กระทำความผิดซ้ำภายใน 5 ปี หลังจาก ที่พ้นโทษแล้ว เมื่อถูกจับอีกครั้งก็จะโดนตัดสินจำคุกโดยเพิ่มโทษอีกจากจำนวนยาน้อยมาก ไม่สมควร ตัดสินจำคุกก็ตัดสินให้จำคุกถ้าเป็นไปได้อยากให้ตัดสินเบาลงหน่อยโทษร้ายแรงเกินไป ผู้ต้องขัง ที่มีจำนวนน้อยแต่ตัดสินมาเกินความจริงไม่เหมาะสมกับความผิดตัดสินแรงเกินไปโทษสูงเกินไป ยาแก้เม็คเดียวตัดสินมา 4 ปี ก็มี โทษสูงเกินไป นักโทษเลยเพิ่มขึ้นมาก คดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ต้องโทษ จำคุกและปัจจุบันมีนักโทษเพิ่มขึ้นมากสาเหตุอาจเป็นเพราะยาเสพติดเป็นสิ่งที่คนอยากลองอยากรู้ และมีราคาถูกในตอนนี้เกี่ยวกับด้านสังคมด้วยประเทศไทยยังใช้กฎหมายที่ไม่เป็นหลักสากลสักเท่าไร มีการตัดสินโทษและการบวกโทษเกินความเหมาะสมทำให้ผู้ต้องขังที่มีกำหนดโทษสูงหมดสิทธิ์ ในการดำเนินชีวิตตามปกติ หรือหมดโอกาสในการทำประโยชน์หลาย ๆ อย่างให้แก่สังคมได้ในขณะที่ ประเทศอื่นมีมาตรการที่ดีกว่านี้เยอะ ในการจัดการกับผู้กระทำผิดกฎหมาย การที่นักโทษเพิ่มขึ้น เกิดจากการว่างงาน หรือคนขาดความรู้ที่จะประกอบอาชีพสุจริตจึงทำให้ผู้ต้องขังกลับมากระทำเดิม ๆ เพราะต้องการนำรายได้จากการค้ามาใช้จ่ายภายในครอบครัว และกฎหมายยาเสพติดไม่เหมาะสม กับความผิดรุนแรงเกินควร กฎหมายตัดคดียาเสพติดมากเกินไปไม่เหมาะสมกับความผิดบางคนก็ไม่ ตั้งใจทำเคยติดคุกก็เทงคดีเก่ามาอีกบวกเพิ่มโทษอีก ซึ่งทำให้นักโทษคดียาเพิ่มมากขึ้นเกินความจำเป็น และไม่สามารถทำพักโทษได้เหมือนครั้งแรกก็เลยทำให้ผู้ต้องขังล้นคุกต้องแก้ไขกฎหมาย งบประมาณ 13,000 กว่าล้านบาท/ปี ที่ใช้ดูแลผู้ต้องขังทั่วประเทศ (พ.ศ. 2559) เป็นผลมาจากกระบวนการยุติธรรม ทางอาญาของประเทศไทยบกพร่อง โดยเฉพาะกฎหมายยาเสพติดนั้น เห็นว่าเพราะผิดมาแต่ตำรวจแล้ว เพราะบางครั้งก็ยึดยาเสพติด โดยที่ไม่ได้กระทำความผิดแต่ไม่สามารถพูดอะไรได้เพราะเป็นเจ้าหน้าที่

ของรัฐ เพราะถ้าตามหลักความเป็นจริงแล้ว ณ ปัจจุบัน กฎหมายเอาผิดกับผู้ที่ไม่ได้กระทำความผิดจริงเยอะมาก โดยเฉพาะบุคคลที่ถูกชดทอดจากบุคคลที่กระทำความผิดแล้วถูกจับกุมกฎหมายที่เกี่ยวกับยาเสพติดในประเทศไทยเป็นข้อกฎหมายที่ยังไม่ได้รับการพัฒนาให้เป็นสากล จึงทำให้กระบวนการตัดสินยังไม่มีมาตรฐาน ผู้ต้องขังคดียาจึงมีจำนวนล้นคุกสิ้นเปลืองงบประมาณโดยเปล่าประโยชน์ อาจเป็นเพราะประชากรเพิ่มมากขึ้น และทำให้คนตกงานไม่มีงานทำรายได้น้อยและสังคมวัยรุ่น อยู่ในวัยที่อยากรู้ อยากรลอง ประกอบกับกฎหมายยาเสพติดที่รุนแรงเกินควรทำให้กระบวนการยุติธรรมทางอาญาของประเทศไทยบกพร่อง จึงทำให้ผู้ต้องขังสูงชันสิ้นเปลืองงบประมาณไม่เหมาะสม อาจจะใช้ปัจจัยหลายอย่างสังคม ครอบครัว เพื่อนฝูง และความคิดของแต่ละบุคคลด้วย อาจเป็นเพราะจับเยอะเกินอาจเป็นการบกพร่องที่ต้องแก้ไขจากทางศาล จึงทำให้นักโทษเพิ่มขึ้นและหมดโอกาสทางสังคม กระบวนการยุติธรรมทางอาญาของประเทศไทยบกพร่อง โดยเฉพาะกฎหมายยาเสพติดคนที่เป็นผู้ต้องขังต้องหมดโอกาสทางสังคม และเป็นปัญหาที่ใหญ่มาก ควรแก้ไขและปรับปรุงเพื่อให้โอกาสผู้ต้องขังโอกาสนี้ ประเด็นนี้มีรายหนึ่งตอบว่าเป็นงบประมาณการดูแลที่มีค่าสูงและเหมาะสมในการดูแลนักโทษได้ทั่วถึงเป็นผลดีและเหมาะสมการใช้โทษจำคุกกับนักโทษคดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ประเภทเมทแอมเฟตามีน ล้มเหลวทำให้นักโทษเพิ่มขึ้นนั้น เห็นว่าล้มเหลวเพราะนักโทษเพิ่มขึ้นทุกวันจากคดียาเพิ่มขึ้นมาตลอด เพราะคนเสพติดโทษจำคุกไม่ช่วยให้นักโทษน้อยลงต้องโทษจำคุกไม่ทำให้คนทำผิดน้อยลง เพราะทำให้นักโทษมีรอยตราบาปติดตัวสังคมไม่ให้การยอมรับอย่างจริงจังจึงทำให้กลับไปกระทำความผิดซ้ำ ถ้าพ้นโทษแล้วอยากให้ลบประวัติออกนักโทษเพิ่มขึ้น สังคม สิ่งแวดล้อมรอบข้างก็มีส่วนความใส่ใจจากครอบครัวก็เป็นสิ่งสำคัญที่สำคัญอีกอย่างคือ ผู้รักษากฎหมายจริง ๆ แล้ว การที่นักโทษเพิ่มมากขึ้นเป็นเพราะสังคมขาดความรู้ที่จะสอนเด็กรุ่นใหม่ ขาดการอบรม จึงทำให้เป็นผลของการเพิ่มจำนวนนักโทษ และต้องถือว่าล้มเหลว เพราะนักโทษมีจำนวนเพิ่มขึ้นมาตลอด นักโทษเพิ่มขึ้นคดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ เนื่องมาจากนักโทษที่เคยต้องโทษมาก่อนไม่คิดทำใหม่และเลือกเดินทางยาเสพติดเหมือนเดิม จึงมีนักโทษเพิ่มขึ้นการจำคุกแก้ได้แต่ส่วนน้อย อยากจะให้รัฐบาลทำให้ถูกกฎหมาย เนื่องด้วยคนใช้เมทแอมเฟตามีนเยอะ เพราะต้องทำงานหนักในแต่ละวันเพื่อเลี้ยงครอบครัว หากปรับเปลี่ยนข้อกฎหมายของคดียาเสพติดให้เป็นไปตามกฎหมายสากลจะทำให้นักโทษคดียาเสพติดลดน้อยลง เพราะเหตุผลหลักๆ ที่ทำให้นักโทษเพิ่มขึ้นนั้นเกิดจากการที่นักโทษที่พ้นโทษออกไปไม่ได้รับโอกาสจากสังคม จึงเป็นสาเหตุให้ตกงานและกลับมากระทำความผิดอีก ควรแก้ไขและปรับปรุงอย่างเร่งด่วน เพราะทำให้ผู้ต้องขังหรือผู้ต้องหาต้องเสียโอกาสทางสังคม และสมควรหาโทษอื่นแทนการใช้โทษจำคุกกับนักโทษคดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ประเภท เมทแอมเฟตามีน การที่กฎหมายบัญญัติให้เมทแอมเฟตามีน มีความผิดมีโทษจำคุกทำให้ราคาเพิ่มขึ้นสูงมาก จะถือเป็นการส่งเสริมการค้าทำให้นักโทษเพิ่มขึ้นหรือไม่ นั้น เห็นว่าเนื่องจากเศรษฐกิจตกต่ำค่าแรง

ขั้นต่ำ ไม่พอเลี้ยงครอบครัว งานก็หายาก แต่ราคายาเสพติดสูง จึงเป็นแรงจูงใจให้หลายคนหันมาค้ายาเสพติดมากขึ้น ทำให้คนขายเพิ่มขึ้นเป็นการส่งเสริมการค้า ยิ่งโทษสูงราคายิ่งแพงทำให้คนขายเพิ่มขึ้น ก็ใช้อยู่จริงอยู่ เพราะทุกวันนี้ยังจับคนเข้ามาติดคุกยาเสพติดก็เพิ่มขึ้นน่าจะทำให้ถูกต้องราคาจะได้ลดลงถ้าทำให้ถูกต้องจะไม่มีคนขาย และก็จะไม่ค่อยมีคนเสพติดด้วยค่านิยมส่วนใหญ่ของคนไทยสิ่งใดที่กฎหมายตีตราว่า “ห้ามกระทำ” มักจะยิ่งทวีความต้องการในการจะทำสิ่งนั้นมากยิ่งขึ้น และยังส่งเสริมให้สิ่งนั้นมีความสำคัญมากกว่าเดิมคิดว่าไม่น่าจะเกี่ยวกับราคาที่ต่ำ หรือสูงแต่ที่คนนิยมเพราะความชอบความผิดที่มีโทษจำคุกเมื่อหลายปีก่อนทำให้ราคาของยาเสพติดเพิ่มขึ้นจริง แต่ปัจจุบันนี้ ยาเสพติดราคาลดลงมากแต่นักโทษก็ยังเพิ่มขึ้นอยู่ปัจจุบันนี้ยาเสพติดมีจำนวนมากแต่ราคาไม่ได้สูงเหมือนที่วอเลย์ราคาถูกมากกว่าได้ เป็นเพราะคนเราชอบกลับไปทำอะไรซ้ำ ๆ แต่ยาเสพติดมีผลกระทบต่อสังคมหากจะไม่มีมีความผิดประเทศจะเกิดปัญหาแน่นอนเห็นสมควรให้ลดโทษจากการจำคุกเป็นอย่างอื่นแทนการจำคุก ประเด็นนี้มีผู้ตอบว่าเห็นด้วย 3 ราย ไม่เห็นด้วย 2 ราย ไม่แสดงความคิดเห็น 3 ราย หน่วยงานของรัฐส่วนหนึ่งจะมีส่วนได้เสียจากการประกาศให้เมทแอมเฟตามีนเป็นสิ่งผิดกฎหมาย จึงไม่ต้องการทำเมทแอมเฟตามีนให้ถูกกฎหมายหรือไม่เห็นเห็นว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐส่วนหนึ่งค้ายาเสพติด เพราะเคยเจอกับตัวเองว่า พวกสายตำรวจก็เอายาจากตำรวจมาขายต๋ามจับยาได้ก็เอาไปให้ลูกน้องขายหรือที่เรียกว่าตอนยาเสพติดที่จับได้เชื่อว่าหน่วยงานของรัฐมีส่วนได้เสียจริงสาเหตุหลัก ๆ คือ หน่วยงานของส่วนรัฐได้เสียจากการประกาศให้เมทแอมเฟตามีน เป็นสิ่งผิดกฎหมายทำให้นักโทษเพิ่มขึ้น ถ้าไม่ยอกให้นักโทษเพิ่มขึ้นก็ทำให้ถูกกฎหมาย รายหนึ่งตอบว่า ไม่เห็นด้วยทั้งหมด เพราะมีบุคลากรของรัฐแค่ส่วนน้อยที่เลือกรับ หรือเรียกรื่องเอาทรัพย์สินเพื่อผลประโยชน์ของตน เพราะถึงจะทำให้เมทแอมเฟตามีนถูกกฎหมายแต่ก็ไม่ได้แปลว่าบุคคลทั่วไปจะสามารถใช้หรือมีไว้ในครอบครองได้ ก็ทำให้มีการซื้อขายที่อยู่นอกเหนือการควบคุมของรัฐบาลและกฎหมาย ในประเด็นนี้มีผู้ตอบว่าหน่วยงานของรัฐส่วนหนึ่งมีส่วนได้เสีย 12 ราย ไม่แน่ใจ 1 ราย ไม่แสดงความคิดเห็น 3 ราย จากการวิจัย พบว่า การทำเมทแอมเฟตามีนให้ถูกกฎหมายเป็นแนวคิดที่เกิดประสิทธิผลที่สุดในการทำให้ราคาและกำไรของผู้ค้าลดลง จากผลการศึกษาเบื้องต้นบางส่วน พบว่า จำนวนผู้เสพติดที่จะเพิ่มมากขึ้น ไม่ได้มีมากโดยธรรมชาติของเมทแอมเฟตามีนซึ่งเป็นสินค้าที่มีความยืดหยุ่นต่ำเป็นการแก้ไขปัญหาปริมาณนักโทษที่เพิ่มขึ้นที่ถูกจุดนั้น เห็นว่าหากยาเสพติดเป็นสิ่งถูกกฎหมายนักโทษจะลดน้อยลงแต่ปัญหาจากผู้เสพติดจะมากขึ้น แต่ถ้าเราให้ความสำคัญกับยาเสพติดลดน้อยลงความสำคัญมันก็จะลดน้อยลงตามไปด้วยแต่เราก็ต้องหาวิธีรับมือกับผู้เสพติดมากขึ้นด้วยในส่วนนี้คิดว่าน่าจะเป็นผลดีและผลเสีย ถ้านำมาใช้ให้ถูกวิธีก็จะดี ถ้าถูกกฎหมายแล้วราคาคงลดลง น่าจะขายไม่ได้ ถ้าถูกกฎหมายแล้วคนจะหันมาเสพติดมากกว่าคนขาย สำหรับผู้ที่ติดสารเสพติดแล้วไม่ว่าจะถูกกฎหมายหรือผิดกฎหมายก็คงต้องเสพติดเหมือนเดิม รัฐบาลก็จะได้กำไร เพราะทำให้

ถูกกฎหมายไม่ค้าแล้วนะ เพราะมันไม่ใช่จุดหาเงินแล้ว และก็จะไม่เสฟแล้ว เพราะไม่ค้าแล้วก็ไม่ต้องการที่จะเสฟอีกแล้วที่เสฟเพราะอยู่กับยากี่เลยเสฟ เลือกที่จะไม่ยุ่งเกี่ยว ไม่เสฟ ไม่ขาย ไม่ใช่ยาเสฟติดเลยถ้าทำให้ถูกกฎหมายตามที่กล่าวมาจะไม่ค้าหรือเสฟอีกชีวิตเสียอิสรภาพนานเกินทำให้ขาดโอกาสทางสังคมทำให้ภาระตกอยู่กับคนข้างนอกและเกิดปัญหาทางสังคม ก็น่าจะลองดู เพราะการแก้ปัญหาที่ผ่านมามันไม่ช่วยให้ยาเสฟติดและจำนวนนักโทษลดลงเลยในประเด็นนี้มีผู้ตอบว่าไม่ค้าไม่เสฟอีกต่อไป 5 ราย ไม่ค้าแต่อาจจะเสฟบ้างบางครั้ง 3 ราย ไม่ขาย 3 ราย การทำเมทแอมเฟตามีนให้ถูกกฎหมาย ยกเลิกความผิดให้อยู่ในความดูแลของกระทรวงสาธารณสุข เพื่อแก้ไขปัญห ปริมาณนักโทษที่เพิ่มขึ้นให้ตรงกับสาเหตุนั้น เห็นว่าตรงกับสาเหตุมาก เพราะถ้ายกเลิก ความผิดและทำให้ถูกกฎหมายก็จะไม่มีนักโทษล้นคุก หรือทำให้กฎหมายผ่อนเบาลงจากโทษจำคุกเป็นโทษอื่นแทน ซึ่งเป็นสาเหตุของผู้ต้องขังล้นคุกก็คือนะ เพราะจะทำให้คนไม่นิยมนำมาค้าและเสฟอาจทำให้ปริมาณนักโทษน้อยลงหรือลดลง ถ้าทำให้ถูกกฎหมายจะได้ไม่ต้องมีนักโทษอีกน่าจะทำได้ดีขึ้นได้อาจจะลดปริมาณนักโทษลงได้แต่อาจจะไม่มากเท่าที่รัฐบาลคาดหวัง เพราะถ้าให้อยู่ภายใต้ ความดูแลของกระทรวงสาธารณสุข อาจจะอนุญาตให้แค่บุคคลบางส่วนที่ต้องใช้สารเสฟติดรักษาอาการที่ผิดปกติที่ต่างจากบุคคลทั่วไปเท่านั้นที่สามารถใช้สารเสฟติดประเภทเมทแอมเฟตามีนได้ในความเป็นจริง ก็คือ ปัญหาสังคมอาจจะเยอะขึ้นเพราะจะมีการเสฟหรือจำหน่ายยาเสฟติด ครอบครอง เมทแอมเฟตามีนโดยถูกกฎหมายจะลดจำนวนนักโทษได้แน่นอนแต่ต้องมาดูจำนวนผู้เสฟด้วย ก็คงจะเป็นผลดีต่อผู้ที่เสฟน่าจะแก้ไขผู้ขายได้มากน่าจะเป็นการแก้ไข ได้ดีถ้าดูแล ได้คงจะดีมากและอยากให้ถูกกฎหมายสาธารณสุขจะได้ควบคุมด้วยว่าคน ๆ หนึ่งจะใช้ได้กี่เม็ดในแต่ละวัน เพราะยาบ้า ยาไอซ์ ไม่ได้ทำให้คนเปลี่ยนไปเป็นไม่ดี เหล้าเบียร์ก็เป็นยาเสฟติดเหมือนกันกินมากก็มีโทษความจริงเหล้าเบียร์รุนแรงกว่าด้วยซ้ำจะดีหรือไม่ดีขึ้นอยู่กับตัวคน ๆ นั้นมากกว่า และสื่อต่าง ๆ ก็มีส่วนทำให้สังคมเข้าใจคลาดเคลื่อนที่จริงไม่เกี่ยวกับการเสฟยา ยาไม่ได้ทำให้คนเปลี่ยนไปได้ขนาด เปลี่ยนนิสัยตัวเองขนาดนั้น ในประเด็นนี้มีผู้ตอบว่าเห็นด้วย 6 ราย ไม่แสดงความคิดเห็น 1 ราย

5.2 อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง สาเหตุด้านกฎหมายที่ส่งผลต่อปริมาณ นักโทษคดีพ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ที่เพิ่มขึ้น สามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

5.2.1 จากผลการวิจัยเรื่อง สาเหตุด้านกฎหมายที่ส่งผลต่อปริมาณนักโทษคดีพ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ที่เพิ่มขึ้น ประชากรที่ให้ข้อมูลวิจัยมี 2 กลุ่ม ประชากรกลุ่มที่ 1 คือ ตัวแทนกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของประเทศไทยและส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง และประชากรกลุ่มที่ 2 คือ ตัวแทนนักโทษคดีพ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ประเภทเมทแอมเฟตามีน เฉพาะผู้กระทำความผิดซ้ำ ทำการอภิปรายผลโดยใช้วิธีวิเคราะห์เปรียบเทียบ เพื่อสะท้อนให้เห็นปรากฏการณ์ทางสังคม มีประเด็นที่จะนำมาอภิปรายผล ดังนี้

5.2.1.1 สาเหตุด้านกฎหมายยาเสพติด ประชากรทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นส่วนใหญ่ตรงกันว่ากฎหมายยาเสพติดของประเทศไทย ไม่เหมาะสมกับความผิดประชากรกลุ่มที่ 1 เห็นว่าประเทศไทย (พ.ศ. 2562) มีผู้ต้องขังสูงเป็นอันดับ 1 ของอาเซียน และเป็นอันดับ 6 ของโลกกว่า 70 % เป็นผู้ต้องขังคดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ เห็นว่ามีส่วนเป็นไปได้ที่กฎหมายยาเสพติดไม่เหมาะสมกับความผิดผู้ต้องโทษถูกจับกุมและคุมขังส่วนใหญ่เป็นเหยื่อของขบวนการยาเสพติด กฎหมายควรเอาตัวผู้ผลิตผู้ค้ามาลงโทษ การสืบพยานหลักฐานชั้นศาลส่วนใหญ่เป็นการล่อซื้อ ซึ่งไม่สมควรเป็นพยานหลักฐานที่บริสุทธิ์ปราศจากการล่อลวงตามกฎหมาย 1) ต้องพิจารณาข้อเท็จจริงและสถิติของคดียาเสพติด ว่าความผิดฐานใดที่ส่งผลให้นักโทษเพิ่มขึ้น 2) ศึกษากฎหมายเปรียบเทียบและมาตรการดำเนินการกับผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เพื่อหามาตรการที่เหมาะสมนอกจากการจำคุก 3) กรณีการดำเนินคดีกับผู้เสพยาเสพติดทำให้ปริมาณผู้ต้องขังเพิ่มขึ้น หากแยกเฉพาะผู้เสพยาไปบำบัดรักษาแทนการดำเนินคดีจะมีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้นสำหรับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามกฎหมาย ยังคงมีการดำเนินคดีกับผู้เข้ารับการฟื้นฟู อยู่ 4) ยังไม่มีการดำเนินการ Decriminalization (การลดทอนความเป็นความผิดทางอาญา) สำหรับยาเสพติดบางประเภท เช่น พืชกระท่อม หรือกัญชา ตามพระราชบัญญัติ ยาเสพติดให้โทษฯ (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2562 ควรเลือกใช้โทษอย่างอื่นที่ไม่ใช่การจำคุกแทน เช่น การควบคุมความประพฤติอย่างเข้มข้น การจำกัดบริเวณ หรือควบคุมด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ การทำงานบริการสังคม เป็นต้น ประเด็นนี้มีผู้ตอบว่าไม่เป็นความจริง 1 ราย ไม่เข้าใจคำถาม 1 ราย ประชากรกลุ่มที่ 2 เห็นว่า กฎหมายยาเสพติดไม่เหมาะสมกับความผิด โดยเฉพาะนักโทษที่กระทำความผิดซ้ำจะตัดสินมาสูงมากส่วนมากต้องอยู่ถึงป้ายด้วย และนักโทษคดียาเสพติดจะได้รับอภัยโทษน้อยที่สุดสาเหตุเพราะโทษสูงอภัยโทษได้น้อยคนได้อภัยน้อยทั้งก็มาตรานักโทษก็เลยเพิ่มขึ้น กฎหมายที่บังคับใช้กับผู้กระทำความผิดซ้ำภายใน 5 ปี หลังจากที่พ้นโทษแล้ว เมื่อถูกจับอีกครั้งก็จะโดนตัดสินจำคุกโดยเพิ่มโทษอีกจากจำนวนขาน้อยมาก ไม่สมควรตัดสินจำคุกก็ตัดสินให้จำคุก ถ้าเป็นไปได้

อยากให้ตัดสินเบาลงหน่อยโทษร้ายแรงเกินไป ผู้ต้องขังที่มีจำนวนน้อยแต่ตัดสินมาเกินความจริง ไม่เหมาะสมกับความผิด ตัดสินแรงเกินไปโทษสูงเกินไป ยาแก้เม็ดเดียวตัดสินมา 4 ปี ก็มีโทษสูงเกินไป นักโทษเลยเพิ่มขึ้นมาก คดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ต้องโทษจำคุกและปัจจุบันมีนักโทษเพิ่มขึ้นมาก สาเหตุอาจเป็นเพราะยาเสพติดเป็นสิ่งที่คนอยากลองอยากรู้และมีราคาถูกในตอนนี้อย่างที่เกี่ยวกับด้านสังคมด้วย ประเทศไทยยังใช้กฎหมายที่ไม่เป็นหลักสากลสักเท่าไร มีการตัดสินโทษและการบวกโทษเกินความเหมาะสมทำให้ผู้ต้องขังที่มีกำหนดโทษสูงหมดสิทธิ์ในการดำเนินชีวิตตามปกติ หรือหมดโอกาสในการทำประโยชน์หลาย ๆ อย่างให้แก่สังคมได้ในขณะที่ประเทศอื่นมีมาตรการที่ดีกว่านี้เยอะ ในการจัดการกับผู้กระทำผิดกฎหมายที่นักโทษเพิ่มขึ้นเกิดจากการว่างงาน หรือคนขาดความรู้ที่จะประกอบอาชีพสุจริต จึงทำให้ผู้ต้องขังกลับมากระทำเดิม ๆ เพราะต้องการนำรายได้จากการค้ามาใช้จ่ายภายในครอบครัว และกฎหมายยาเสพติดไม่เหมาะสมกับความผิดรุนแรงเกินควรกฎหมายตัดศัลยาเสพติดมากเกินไปไม่เหมาะสมกับความผิดบางคนก็ไม่ตั้งใจทำเคยติดคุกก็เพิ่งคิดแก้มาอีกบวกเพิ่มโทษอีก ซึ่งทำให้หนักโทษศัลยาเพิ่มมากขึ้นเกินความจำเป็น และไม่สามารถทำพักโทษได้เหมือนครั้งแรกก็เลยทำให้ผู้ต้องขังล้นคุกต้องแก้ไขกฎหมาย สอดคล้องกับ ธาณี วรภัทร์ (2556) ได้ทำการวิจัยเรื่อง วิฤตติชนิรมนุษยชนในเรือนจำ : ปราบกฏการณ์ผู้ต้องขังล้นเรือนจำ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการยุติธรรม โดยเฉพาะกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ผลการวิจัย พบว่า ปัญหาจากการกำหนดความผิดอาญาและการใช้มาตรการบังคับในทางอาญาประเทศไทยใช้กฎหมายอาญามากเกินไป หรือกำหนดความผิดอาญาฟุ่มเฟือย และกำหนดมาตรการบังคับที่มุ่งใช้โทษจำคุกเป็นหลักส่งผลให้ความผิดส่วนใหญ่ผู้กระทำความผิดต้องเข้าสู่เรือนจำโดยไม่จำเป็นและสมควรทำให้ปริมาณผู้ต้องขังล้นเรือนจำ เช่น ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด การพนัน ความผิดทางอาญาอันเนื่องมาจากการใช้เช็คเป็นต้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องดำเนินการลดทอนความเป็นความผิดทางอาญาลง (Decriminalization) งบประมาณ 13,000 กว่าล้านบาท / ปี ที่ใช้ดูแลผู้ต้องขังทั่วประเทศ (พ.ศ. 2559) ประชากรทั้ง 2 กลุ่มส่วนใหญ่มองมีความคิดเห็นตรงกันว่าเป็นผลมาจากกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของประเทศไทยบกพร่อง โดยเฉพาะกฎหมายยาเสพติดทำให้นักโทษเพิ่มขึ้นประชากรกลุ่มที่ 1 เห็นว่า เพราะผู้กระทำความผิดมีจำนวนเพิ่มขึ้น 1) กรณีนี้ควรต้องดูบทบัญญัติความผิดอาญาตามกฎหมายต่าง ๆ ซึ่งส่งผลให้มีการกระทำความผิดและมีนักโทษเพิ่มขึ้น อาจเนื่องมาจากกฎหมายอาญาเพื่อ เพราะใช้บทบัญญัติความผิดและโทษอาญาที่ไม่เหมาะสม 2) บทบัญญัติของกฎหมายกำหนดโทษขั้นต่ำไว้ทำให้ศาลไม่อาจใช้ดุลพินิจในการพิจารณากำหนดโทษให้เหมาะสมกับพฤติการณ์และความร้ายแรงของการกระทำความผิดได้ อาจจะเป็นไปได้เพราะกระบวนการยุติธรรมทางเลือกในประเทศไทยยังมีไม่ครบตามหลักสากลที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากกระบวนการยุติธรรมของไทยขาดการบริหารจัดการกระบวนการยุติธรรมที่ดีประเทศไทยใช้กระบวนการทางอาญาในการระงับข้อพิพาทกฎหมายยาเสพติด

คดียาเสพติดที่เป็นสาเหตุใหญ่ของการกระทำความผิดกฎหมาย กฎหมายมีความแข็งตัวไม่ตรงกับพื้นฐานความเป็นจริงไม่ตอบประเด็นนี้ 1 ราย ประชากรกลุ่มที่ 2 เห็นว่า บกพร่อง เพราะผิดมาแต่ตำรวจแล้ว เพราะบางครั้งก็ยึดยาเสพติดโดยที่ไม่ได้กระทำความผิดแต่ไม่สามารถทำอะไรได้ เพราะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพราะถ้าตามหลักความเป็นจริงแล้ว ณ ปัจจุบัน กฎหมายเอาผิดกับผู้ที่ไม่ได้กระทำความผิดจริงเยอะมาก โดยเฉพาะบุคคลที่ถูกขัดทอดจากบุคคลที่กระทำความผิดแล้ว ถูกจับกุมกฎหมายที่เกี่ยวกับยาเสพติดในประเทศไทยเป็นข้อกฎหมายที่ยังไม่ได้รับการพัฒนาให้เป็นสากล จึงทำให้กระบวนการตัดสินยังไม่มีความยุติธรรมผู้ต้องขังคดียาจึงมีจำนวนล้นคุกสิ้นเปลืองงบประมาณโดยเปล่าประโยชน์ อาจเป็นเพราะประชากรเพิ่มมากขึ้น และทำให้คนตกงานไม่มีงานทำ รายได้น้อย และสังคมวัยรุ่นอยู่ในวัยที่อยากรู้ อยากรลอง ประกอบกับกฎหมายยาเสพติดที่รุนแรงเกินควรทำให้กระบวนการยุติธรรมทางอาญาของประเทศไทยบกพร่อง จึงทำให้ผู้ต้องขังสูงชันสิ้นเปลืองงบประมาณไม่เหมาะสม อาจจะด้วยปัจจัยหลายอย่างสังคม ครอบครัว เพื่อนฝูง และความคิดของแต่ละบุคคลด้วยอาจเป็นเพราะจับเยอะเกินอาจเป็นการบกพร่องที่ต้องแก้ไขจากทางศาล จึงทำให้นักโทษเพิ่มขึ้นและหมดโอกาสทางสังคม กระบวนการยุติธรรมทางอาญาของประเทศไทยบกพร่อง โดยเฉพาะกฎหมายยาเสพติดคนที่เป็นผู้ต้องขังต้องหมดโอกาสทางสังคม และเป็นปัญหาที่ใหญ่มาก ควรแก้ไขและปรับปรุงเพื่อให้โอกาสผู้ต้องขังโอกาสนี้ ประเด็นนี้มีรายหนึ่งตอบว่าเป็นงบประมาณการดูแลที่มีค่าสูงและเหมาะสมในการดูแลนักโทษได้ทั่วถึงเป็นผลดีและเหมาะสม การใช้โทษจำคุกกับนักโทษคดีพ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ประเภทเมทแอมเฟตามีนจะถือว่าล้นเหลือหรือไม่ นั่น ประชากร 2 กลุ่ม มีความเห็นแตกต่างกัน ประชากรกลุ่มที่ 1 เห็นว่า ไม่ควรให้เมทแอมเฟตามีนเป็นยาเสพติดให้โทษประเภท 1 ผลของการยกระดับยาเสพติดให้โทษ ประเภทเมทแอมเฟตามีนเป็นยาเสพติดประเภทที่ 1 ส่งผลให้อัตราโทษสูงขึ้นและยังมีผลทำให้จำนวนนักโทษในเรือนจำมากขึ้น แต่เมทแอมเฟตามีนเดิมเป็นวัตถุออกฤทธิ์ประเภท 2 อยู่แล้ว การจัดให้เป็นยาเสพติดให้โทษประเภท 1 ก็ยังคงมีโทษจำคุกเหมือนเดิม จึงไม่น่าใช่ปัจจัยหลักที่ทำให้ให้นักโทษเพิ่มขึ้น ประเด็นนี้มีผู้ตอบว่าต้องศึกษาข้อมูลให้ชัดเจนว่าเป็นจริงตามที่กล่าวหา 1 ราย ตอบว่าไม่เป็นความจริง 1 ราย มีเพียงรายเดียวที่เห็นว่า ควรมีการพิจารณาบทบัญญัติในพระราชบัญญัติยาเสพติดฯ ให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบันแต่ประชากรกลุ่มที่ 2 ทั้งหมดเห็นว่าล้นเหลือ เพราะนักโทษเพิ่มขึ้นทุกวันจากคดียาเพิ่มขึ้นมาตลอด เพราะคนเสพเยอะโทษจำคุกไม่ช่วยให้นักโทษน้อยลงต้องโทษจำคุกไม่ทำให้คนทำผิดน้อยลง เพราะทำให้นักโทษมีรอยตราบาปติดตัว สังคมไม่ให้การยอมรับอย่างจริงจังทำให้กลับไปกระทำความผิดซ้ำ ถ้าพ้นโทษแล้วอยากให้ลบประวัติออก นักโทษเพิ่มขึ้นสังคม สิ่งแวดล้อมรอบข้างก็มีส่วน ความใส่ใจจากครอบครัวก็เป็นสิ่งสำคัญที่สำคัญอีกอย่างคือผู้รักษากฎหมายจริง ๆ แล้วการที่นักโทษเพิ่มมากขึ้น เป็นเพราะสังคมขาดความรู้ที่จะสอนเด็กรุ่นใหม่ขาดการอบรม จึงทำให้เป็นผลของการเพิ่มจำนวนนักโทษ และต้องถือว่าล้นเหลือ

เพราะนักโทษมีจำนวนเพิ่มขึ้นมาตลอด นักโทษเพิ่มขึ้นคดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ เนื่องมาจากนักโทษที่เคียดแค้นโทษมาก่อน ไม่คิดทำใหม่และเลือกเดินทางยาเสพติดเหมือนเดิม จึงมีนักโทษเพิ่มขึ้น การจำคุกแก่ได้แต่ส่วนน้อยขอยกจะให้รัฐบาลทำให้ถูกกฎหมาย เนื่องด้วยคนใช้เมทแอมเฟตามีนเยอะ เพราะต้องทำงานหนักในแต่ละวันเพื่อเลี้ยงครอบครัว หากปรับเปลี่ยนข้อกฎหมายของคดียาเสพติดให้เป็นไปตามกฎหมายสากลจะทำให้ นักโทษคดียาเสพติดลดน้อยลง เพราะเหตุผลหลัก ๆ ที่ทำให้นักโทษเพิ่มขึ้นนั้นเกิดจากการที่นักโทษที่พ้นโทษออกไปไม่ได้รับโอกาสจากสังคม จึงเป็นสาเหตุให้ตกงานและกลับมากระทำความผิดอีก ควรแก้ไขและปรับปรุงอย่างเร่งด่วน เพราะทำให้ผู้ต้องขังหรือผู้ต้องหาต้องขาดโอกาสทางสังคม และสมควรหาโทษอื่นแทนการใช้โทษจำคุกกับนักโทษคดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ประเภทเมทแอมเฟตามีน สอดคล้องกับ ธนพัฒน์ จันทรปรรณิก (2542) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาผู้ต้องขังล้นเรือนจำ : ศึกษาเฉพาะกรณี เรือนจำพิเศษธนบุรี ผลการวิจัย พบว่า ตั้งแต่ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ 135 (พ.ศ. 2539) มีผลใช้บังคับกำหนดให้ยาบ้า (AMPHETAMINE) เป็นยาเสพติดประเภท 1 เช่นเดียวกับเฮโรอีน ผู้เสพ หรือเกี่ยวข้องกับจะต้องมีความผิดทางอาญาต้องโทษจำคุก ทำให้จำนวนผู้ต้องขังเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วเฉพาะที่เรือนจำพิเศษธนบุรี เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 136 ภายในเวลา 3 ปี และ ธานี วรภัทร์ (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การลดปริมาณผู้ต้องขังในเรือนจำ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษามาตรการที่สามารถใช้ลดปริมาณผู้ต้องขังในเรือนจำ กรณีมาตรการทางกฎหมายในชั้นบังคับโทษของประเทศไทย ผลการวิจัย พบว่า กรณีการบังคับโทษจำคุกในเรือนจำจำเป็นต้องมีการปฏิรูปที่เป็นหัวใจสำคัญที่ต้องทำให้ได้ คือ การสร้างจุดเปลี่ยนแปลงให้กับผู้ต้องขังในด้านของความคิด ทักษะคิด และพฤติกรรม เป็นรายบุคคล อย่างถาวร หรือค่อนข้างถาวร เป็นจริงเท่าที่จะทำได้ เพื่อยังให้เกิดการบรรลุวัตถุประสงค์ของการบังคับโทษและภารกิจของกฎหมายอาญา ผลจากการศึกษาได้เสนอแนะแนวทางแก้ไข ดังนี้ 1) ในทางหลักคิดทฤษฎีต้องนำวัตถุประสงค์ของการบังคับโทษมาใช้ซึ่งสัมพันธ์กับการบังคับโทษรายบุคคล (Individualization of Punishment) อาจทำตามแบบของประเทศอังกฤษ สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี โดยการกำหนดโทษรายบุคคลกับผู้ต้องขัง ซึ่งผลจากการใช้ในประเทศที่ทำการศึกษาพบว่าใช้ได้ผลดีมาก 2) ประเทศไทยควรมีกฎหมายว่าด้วยการแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขัง โดยเฉพาะ เช่นเดียวกับประเทศอังกฤษ สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี เพื่อให้งานราชทัณฑ์สามารถดำเนินการไปได้อย่างถูกต้องและเป็นมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ 3) ต้องมีการบูรณาการ การบริหารจัดการกระบวนการยุติธรรมเพื่อลดปริมาณคดีเข้าสู่ศาลและลดปริมาณผู้ต้องขังล้นเรือนจำ อันเป็นปัญหาพื้นฐานของราชทัณฑ์ไทยปัจจุบัน การที่กฎหมายบัญญัติให้เมทแอมเฟตามีนมีความผิดมีโทษจำคุกทำให้ราคาเพิ่มขึ้นสูงมาก จะถือเป็นการส่งเสริมการค้าทำให้นักโทษเพิ่มขึ้นหรือไม่ นั่น ประชากร 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกัน บางส่วนประชากรกลุ่มที่ 1 เห็นว่า ราคาเสพติดที่สูงขึ้นมีแนวโน้มจะลดผลกระทบของการที่ทำให้เป็นการส่งเสริม

ทางการค้าความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษประเภทอื่น ๆ ก็มีโทษจำคุกเช่นกัน จึงมิใช่ปัจจัยที่ทำให้ราคาสูงขึ้นแต่การปราบปรามอย่างรุนแรงทำให้เมทแอมเฟตามีนหายาก / ขาดตลาด จึงทำให้มีราคาสูง อย่างไรก็ตามกรณีที่ปรากฏข่าวเกี่ยวกับนโยบายเสรีกัญชาทำให้ราคาเมทแอมเฟตามีนลดลงอาจเป็นเพราะเชื่อว่าเสพกัญชาได้อย่างเสรี จึงเป็นปรากฏการณ์ทางเศรษฐศาสตร์ อุปสงค์อุปทาน มิใช่เรื่องโทษจำคุกเหตุผลในการบัญญัติกฎหมายให้สิ่งใดเป็นยาเสพติดล้วนแต่มีเหตุผลทางวิทยาศาสตร์และการแพทย์รองรับ และความจำเป็นของสังคม ควรพิจารณาถึงสภาพการณ์ปัจจุบันเท่าที่ทราบ ปัจจุบันราคายาเสพติด เช่น เมทแอมเฟตามีนไม่ได้สูงเหมือนระยะเวลาที่ผ่านมา การคุมเข้มของรัฐทำให้คนยังต้องแสวงหาราคายาที่ต้นทุนไม่ก็บาทก็ฟุงสูงขึ้นทำให้สินค้าคูมีราคา ประเด็นนี้มีผู้ตอบว่าไม่เป็นความจริง 1 ราย ไม่ตอบคำถามข้อนี้ 1 ราย มีรายหนึ่งเห็นว่า การเพิ่มโทษทางอาญามีใช้การทำให้คิดลดลง ประชากรกลุ่มที่ 2 เห็นว่า เนื่องจากเศรษฐกิจตกต่ำ ค่าแรงขั้นต่ำไม่พอเลี้ยงครอบครัวงานก็หายากแต่ราคายาเสพติดสูง จึงเป็นแรงจูงใจให้หลายคนหันมาค้ายาเสพติดมากขึ้นทำให้คนขายเพิ่มขึ้นเป็นการส่งเสริมการค้ายังโทษสูงราคายิ่งแพงทำให้คนขายเพิ่มขึ้น ก็ใช้อยู่นะจริงอยู่ เพราะทุกวันนี้ ยังจับคนเข้ามาติดคุกยาเสพติดก็เพิ่มขึ้นน่าจะทำให้ถูกต้องราคาจะได้ลดลงถ้าทำให้ถูกต้องจะไม่มีคนขาย และก็จะไม่ค่อยมีคนเสพด้วย ค่านิยมส่วนใหญ่ของคนไทย สิ่งใดที่กฎหมายตีตราว่า “ห้ามกระทำ” มักจะยิ่งทวีความต้องการในการจะทำสิ่งนั้นมากยิ่งขึ้น และยังส่งเสริมให้สิ่งนั้นมีความสำคัญมากกว่าเดิมคิดว่าไม่น่าจะเกี่ยวกับราคาที่ต่ำหรือสูง แต่ที่คนนิยมเพราะความชอบความผิดที่มีโทษจำคุกเมื่อหลายปีก่อนทำให้ราคาของยาเสพติดเพิ่มขึ้นจริงแต่ปัจจุบันนี้ยาเสพติดราคาตกลงมากแต่นักโทษก็ยังเพิ่มขึ้นอยู่ปัจจุบันนี้ยาเสพติดมีจำนวนมากแต่ราคาไม่ได้สูงเหมือนที่ว่aley ราคาถูกมากกว่าได้ เป็นเพราะคนเราชอบกลับไปทำอะไรซ้ำ ๆ แต่ยาเสพติดมีผลกระทบต่อสังคมหากจะไม่ได้มีความผิดประเทศจะเกิดปัญหาแน่นอน เห็นสมควรให้ลดโทษจากการจำคุกเป็นอย่างอื่นแทนการจำคุก ประเด็นนี้มีผู้ตอบว่าเห็นด้วย 3 ราย ไม่เห็นด้วย 2 ราย ไม่แสดงความคิดเห็น 3 ราย หน่วยงานของรัฐส่วนหนึ่งจะมีส่วนได้เสียจากการประกาศให้เมทแอมเฟตามีนเป็นสิ่งผิดกฎหมาย จึงไม่ต้องการทำเมทแอมเฟตามีนให้ถูกกฎหมายหรือไม่ นั่น ประชากร 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ประชากรกลุ่มที่ 1 เห็นว่าต้องมีเหตุผลทางการแพทย์รับรองยาเสพติดชนิดใด ๆ หากจะทำให้ถูกกฎหมายเมทแอมเฟตามีนเป็นยาเสพติดให้โทษประเภท 1 ซึ่งมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 กำหนดห้ามผู้ใดผลิตนำเข้าไป ส่งออกจำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครอง เว้นแต่รัฐมนตรีอนุญาตเฉพาะในกรณีจำเป็น เพื่อประโยชน์ของทางราชการ เช่น เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด โดยทำการเคลื่อนย้ายภายใต้การควบคุม (Control Delivery) หน่วยงานของรัฐ จึงไม่มีส่วนได้เสียในเรื่องดังกล่าว ประเด็นนี้มีผู้ตอบว่าไม่น่าจะเป็นความจริงเหตุผลในการบัญญัติกฎหมายให้สิ่งใดเป็นยาเสพติด ล้วนแต่มีเหตุผลทางวิทยาศาสตร์และการแพทย์รองรับและมีความจำเป็นเพื่อดูแลสังคม

และไม่ตอบคำถามข้อนี้ 3 ราย ประชากรกลุ่มที่ 2 เห็นว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐส่วนหนึ่งค้ายาเสพติด เพราะเคยเจอกับตัวเองว่า พวกสายตำรวจก็เอาจากตำรวจมาขายถ้ามาจับยาได้ก็เอาไปให้ลูกน้องขาย หรือที่เรียกว่า ตอนยาเสพติดที่จับได้ เชื่อว่าหน่วยงานของรัฐมีส่วนได้เสียจริงสาเหตุหลัก ๆ คือ หน่วยงานของส่วนรัฐได้เสียจากการประกาศให้เมทแอมเฟตามีนเป็นสิ่งผิดกฎหมายทำให้นักโทษเพิ่มขึ้น ถ้าไม่ยกโทษให้นักโทษเพิ่มขึ้นก็ทำให้ถูกกฎหมายรายหนึ่งตอบว่าไม่เห็นด้วยทั้งหมด เพราะมีบุคลากรของรัฐแค่ส่วนน้อยที่เลือกรับ หรือเรียกรื่องเอาทรัพย์สินเพื่อผลประโยชน์ของตน เพราะถึงจะทำให้เมทแอมเฟตามีนถูกกฎหมายแต่ก็ไม่ได้แปลว่าบุคคลทั่วไปจะสามารถใช้หรือมีไว้ในครอบครองได้ ก็ทำให้มีการซื้อขายที่อยู่นอกเหนือการควบคุมของรัฐบาลและกฎหมายในประเด็นนี้มีผู้ตอบว่าหน่วยงานของรัฐส่วนหนึ่งมีส่วนได้เสีย 12 ราย ไม่แน่ใจ 1 ราย ไม่แสดงความคิดเห็น 3 ราย จากการวิจัย พบว่าการทำเมทแอมเฟตามีนให้ถูกกฎหมายเป็นแนวคิดที่เกิดประสิทธิผลที่สุดในการทำให้ราคาและกำไรของผู้ค้าลดลง จากผลการศึกษาเบื้องต้นบางส่วน พบว่า จำนวนผู้เสพที่จะเพิ่มมากขึ้น ไม่ได้มีมาก โดยธรรมชาติของเมทแอมเฟตามีน ซึ่งเป็นสินค้าที่มีความยืดหยุ่นต่ำเป็นการแก้ไขปัญหาปริมาณ นักโทษที่เพิ่มขึ้นที่ถูกจุดนั้น ประชากร 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันในประเด็นสำคัญประชากรกลุ่มที่ 1 เห็นว่า ต้องมีเหตุผลทางการแพทย์รับรองยาเสพติดชนิดใด ๆ หากจะทำให้ถูกกฎหมาย ไม่แน่ใจว่าจะเป็นการแก้ปัญหาที่เหมาะสม 1) การกำหนดความผิดต้องสอดคล้องกับพันธกรณีระหว่างประเทศและกฎหมายต่างประเทศประกอบกันเพื่อพิจารณากำหนดความผิดและโทษ 2) การทำให้เมทแอมเฟตามีนชอบด้วยกฎหมายอาจทำให้เยาวชนเข้าถึงยาเสพติดได้ง่าย 3) การทำให้ยาเสพติดประเภทใดชอบด้วยกฎหมายสมควรซึ่งนำนักโทษได้เสียด้วย มีข้อสังเกตว่าเมทแอมเฟตามีน มีประโยชน์อย่างไรจึงจะต้องทำให้ชอบด้วยกฎหมาย 4) หากเปรียบเทียบกรณีของกัญชา ก็ยังคงเป็นยาเสพติดให้โทษประเภท 5 แต่อนุญาตให้เสพได้เพื่อประโยชน์ทางการแพทย์ รายหนึ่งตอบว่าไม่เป็นความจริง หรือไม่น่าจะเป็นไปได้ หรือถ้าทำอย่างนั้นสังคมจะมีความเสี่ยงในการได้รับผลร้ายมากกว่าที่จะได้รับผลดี ทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์เองก็ยังคงมีความคลาดเคลื่อนและมีช่องโหว่ ทุกวันนี้ยังมีทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ใหม่ ๆ เกิดขึ้นเสมอ เพื่ออธิบายความคลาดเคลื่อนของทฤษฎีเก่า ๆ สังเกตได้จากผู้ได้รับรางวัลโนเบลสาขาเศรษฐศาสตร์ในยุคใหม่ ๆ ได้เลย การดำเนินการในเรื่องดังกล่าวจะต้องใช้เวลาในการพิจารณาดำเนินการ อย่างไรก็ตามการปราบปรามไม่ใช่กลไกเดียวในการจัดการปัญหาต้องใช้มาตรการอื่นควบคู่กันไปด้วย เช่น การบำบัดฟื้นฟู ประเด็นนี้มีผู้ไม่เข้าใจคำถาม 1 ราย ประชากรกลุ่มที่ 2 เห็นว่า หากยาเสพติดเป็นสิ่งถูกกฎหมายนักโทษจะลดน้อยลงแต่ปัญหาจากผู้เสพจะมากขึ้นแต่ถ้าเราให้ความสำคัญกับยาเสพติดลดน้อยลงความสำคัญมันก็จะลดน้อยลงตามไปด้วย แต่เราก็ต้องหาวิธีรับมือกับผู้เสพที่จะมากขึ้นด้วยในส่วนนี้คิดว่าน่าจะเป็นผลดีและผลเสีย ถ้านำมาใช้ให้ถูกวิธีก็จะดีถ้าถูกกฎหมายแล้วราคาคงลดลงน่าจะขายไม่ได้ ถ้าถูกกฎหมายแล้วคนจะหันมาเสพ

มากกว่าคนขายสำหรับผู้ติดสารเสพติดแล้วไม่ว่าจะถูกกฎหมาย หรือผิดกฎหมายก็คงต้องเสพเหมือนเดิม รัฐบาลก็จะได้กำไร เพราะทำให้ถูกกฎหมายไม่ค้าแล้วนะ เพราะมันไม่ใช่จุดหาเงินแล้ว และก็จะไม่ เสพแล้ว เพราะไม่ค้าแล้วก็ไม่ต้องการที่จะเสพอีกแล้วที่เสพเพราะอยู่กับยาที่เสพลือกก็จะต้องไม่ยุ่งเกี่ยว ไม่เสพ ไม่ขาย ไม่ใช่ยาเสพติดเลย ถ้าทำให้ถูกกฎหมายตามที่กล่าวมาจะไม่ค้าหรือเสพลือกชีวิตเสีย อิศรภาพนานเกินทำให้ขาดโอกาสทางสังคมทำให้เกาะติดอยู่กับคนข้างนอกและเกิดปัญหาทางสังคม ก็น่าจะลองดู เพราะการแก้ปัญหาที่ผ่านมามันไม่ช่วยให้ยาเสพติดและจำนวนนักโทษลดลงเลย ในประเด็นนี้ มีผู้ตอบว่าไม่ค้าไม่เสพลือกต่อไป 5 ราย ไม่ค้าแต่อาจจะเสบบ้างบางครั้ง 3 ราย ไม่ขาย 3 ราย การทำเมทแอมเฟตามีนให้ถูกกฎหมายยกเลิกความผิดให้อยู่ในความดูแลของกระทรวงสาธารณสุข เพื่อแก้ไขปัญหาปริมาณนักโทษที่เพิ่มขึ้นให้ตรงกับสาเหตุ นั้น ประชากร 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ประชากรกลุ่มที่ 1 ส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยเห็นว่าปัจจุบันเมทแอมเฟตามีนเป็นยาเสพติดให้โทษประเภท 1 อยู่ในความดูแลของกระทรวงสาธารณสุข สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาอยู่แล้ว ส่วนการยกเลิก ความผิดไม่อาจกระทำได้เพราะเป็นไปตามอนุสัญญาระหว่างประเทศ การควบคุมต้องไม่ต่ำกว่า ที่กำหนดไว้ในอนุสัญญา การฝ่าฝืนย่อมมีการ Sanction เมทแอมเฟตามีนเป็นยาเสพติดที่มีฤทธิ์รุนแรง ทำให้ผู้ป่วยติดยาอย่างหนัก หากคิดจะแก้ไขควรพิจารณาเสพลือกที่มีฤทธิ์น้อยกว่า ได้แก่ กัญชา โดยให้ถูกกฎหมายกำหนดโทษนี้เหมือนกับประเทศในแถบยุโรป และสหรัฐอเมริกาแล้วจะทำให้ คนเสพลือกมาเสพลือกกัญชาไม่เหมาะสมไม่เห็นพ้องแต่ก็มีผู้เห็นว่าควรศึกษาให้รอบคอบ เมทแอมเฟตามีน ควรเป็นยาประเภทต้องอยู่ในความควบคุมทางการแพทย์ต้องมีใบอนุญาตสั่งจำหน่ายโดยแพทย์หรือ โรงพยาบาลเท่านั้น ประชากรกลุ่มที่ 2 ส่วนใหญ่เห็นด้วยเห็นว่า ตรงกับสาเหตุมาก เพราะถ้ายกเลิก ความผิดและทำให้ถูกกฎหมายก็จะไม่มีนักโทษล้นคุก หรือทำให้กฎหมายผ่อนเบาลงจากโทษจำคุก เป็นโทษอื่นแทน ซึ่งเป็นสาเหตุของผู้ต้องขังล้นคุกก็คือนะ เพราะจะทำให้คนไม่นิยมนำมาค้าและเสพลือก อาจทำให้ปริมาณนักโทษน้อยลงหรือลดลงถ้าทำให้ถูกกฎหมายจะได้ไม่ต้องมีนักโทษอีกน่าจะทำได้ดีขึ้นได้ อาจจะลดปริมาณนักโทษลงได้แต่อาจจะไม่มากเท่าที่รัฐบาลคาดหวัง เพราะถ้าให้อยู่ภายใต้ ความดูแลของกระทรวงสาธารณสุข อาจจะอนุญาตให้แค่บุคคลบางส่วนที่ต้องใช้สารเสพลือกรักษา อาการที่ผิดปกติที่ต่างจากบุคคลทั่วไปเท่านั้นที่สามารถใช้สารเสพลือกประเภทเมทแอมเฟตามีนได้ ในความเป็นจริง ก็คือ ปัญหาสังคมอาจจะเยอะขึ้นเพราะจะมีการเสพลือก หรือจำหน่ายเสพลือกครอบครอง เมทแอมเฟตามีน โดยถูกกฎหมายจะลดจำนวนนักโทษได้แน่นอนแต่ต้องมาดูจำนวนผู้เสพลือกด้วย ก็คงจะเป็นผลดีต่อผู้ที่เสพลือกจะแก้ไขผู้ขายได้มาก น่าจะเป็นการแก้ไขได้ดีถ้าดูแลได้คงจะดีมาก และอยากให้ถูกกฎหมายสาธารณสุขจะได้ควบคุมด้วยว่าคน ๆ หนึ่งจะใช้ได้กี่เม็ดในแต่ละวัน เพราะยาบ้า ยาไอซ์ ไม่ได้ทำให้คนเปลี่ยนไปเป็น ไม่ดี เหล้า เบียร์ ก็เป็นยาเสพติดเหมือนกันกินมาก ก็มีโทษ ความจริงเหล้า เบียร์ รุนแรงกว่าด้วยซ้ำจะดีหรือไม่ดีขึ้นอยู่กับตัวคน ๆ นั้นมากกว่า

และสื่อต่าง ๆ ก็มีส่วนทำให้สังคมเข้าใจคลาดเคลื่อนที่จริงไม่เกี่ยวกับการเสพยา ยาไม่ได้ทำให้คนเปลี่ยนไปได้ขนาดเปลี่ยนนิสัยตัวเองขนาดนั้น ในประเด็นนี้มีผู้ตอบว่าเห็นด้วย 6 ราย ไม่แสดงความคิดเห็น 1 ราย

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

5.3.1.1 กระบวนการยุติธรรมทางอาญาของประเทศไทย และส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ควรมีการประชุม ปรึกษาหารือกันอย่างจริงจัง เพื่อหาแนวทางความเป็นไปได้ในการแก้ไขกฎหมาย ยาเสพติด ประเภทเมทแอมเฟตามีน ให้มีความเหมาะสมตามสภาพการณ์ปัจจุบัน

5.3.1.2 ควรหาแนวทางความเป็นไปได้ในการเปลี่ยนโทษจำคุกเป็นโทษอย่างอื่น แทนการใช้โทษจำคุกกับนักโทษคดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ประเภทเมทแอมเฟตามีน

5.3.1.3 ควรทำการวิจัยยาเสพติดประเภทเมทแอมเฟตามีนว่าจะนำมาใช้ประโยชน์ทางการแพทย์ได้อย่างไรบ้าง

5.3.1.4 ควรทำการศึกษาความพร้อมของกระทรวงสาธารณสุขในการจัดการกับตัวยา ประเภทเมทแอมเฟตามีน หาแนวทางความเป็นไปได้ เช่น ผลิต และจำหน่ายตัวยา ประเภทเมทแอมเฟตามีน ในโรงพยาบาลทั่วประเทศ โดยความควบคุมของแพทย์แต่ต้องขึ้นทะเบียนเป็นผู้ป่วยจิตเวช เพื่อลดอันตรายจากการใช้ยาเป็นการตัดกำไรของผู้ค้า ลดค่านิยม

5.3.1.5 ควรทำการศึกษาปัญหา อุปสรรค และแนวทางความเป็นไปได้ในการเสนอร่างพระราชกฤษฎีกาทูลเกล้าฯ เพื่อพระราชทานอภัยโทษเป็นการทั่วกันตามวาระสำหรับนักโทษเด็ดขาดคดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ให้ได้รับความสำคัญเพิ่มขึ้น

5.3.1.6 ควรทำการศึกษาปัญหา อุปสรรค และแนวทางความเป็นไปได้ในการผ่อนคลายนโยบายประกอบการพิจารณาเพื่อคุมประพฤติแทนการจำคุก (การพักการลงโทษกรณีปกติ)

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรทำการศึกษาผู้มีส่วนได้เสีย จากการประกาศให้เมทแอมเฟตามีนเป็นสิ่งผิดกฎหมาย (เป็นยาเสพติดประเภท 1)

5.3.2.2 ควรทำการศึกษาผู้มีส่วนได้เสีย จากการเสนอร่างพระราชกฤษฎีกาทูลเกล้าฯ เพื่อพระราชทานอภัยโทษเป็นการทั่วกันตามวาระ (สำหรับนักโทษเด็ดขาดคดีพ.ร.บ.ยาเสพติดฯ)

5.3.2.3 ควรทำการศึกษาผู้มีส่วนได้เสียจากการคุมประพฤติแทนการจำคุก (การพักการลงโทษกรณีปกติ)

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

- กรมราชทัณฑ์. (2546). รายงานประจำปี 2546 กรมราชทัณฑ์. กรุงเทพฯ : เอ็กซ์เพอร์เน็ท จำกัด.
- กรมราชทัณฑ์. (2559). รายงานการดำเนินงานของรัฐต่อสาธารณะรายปี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559.
นนทบุรี : กรมราชทัณฑ์.
- กระบวนการยุติธรรม. (2552, เมษายน - มิถุนายน). วารสารกระบวนการยุติธรรม คณะกรรมการพัฒนา
การบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ สำนักงานกิจการยุติธรรม 2(2). กรุงเทพฯ : โกลบอล ไวเรส จำกัด.
กำลังใจ. (2560, ตุลาคม - ธันวาคม). วารสารกำลังใจ โครงการในพระดำริพระเจ้าหลานเธอพระองค์
เจ้าพัชรกิติยาภา. 5(4). กรุงเทพฯ : ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กำลังใจ. (2560, มกราคม - มีนาคม). วารสารกำลังใจ โครงการในพระดำริพระเจ้าหลานเธอพระองค์
เจ้าพัชรกิติยาภา. 5(1). กรุงเทพฯ : ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- คุณพาท. (2545, กันยายน - ธันวาคม). นิตยสารสำนักงานศาลยุติธรรม. 3(49). กรุงเทพฯ : อรุณการพิมพ์.
- ชนพัฒน์ จันทรรณิก. (2542). ปัญหาผู้ต้องขังล้นเรือนจำ : ศึกษาเฉพาะกรณี เรือนจำพิเศษ ชนบุรี.
งานวิจัย หลักสูตรผู้บริหารกระบวนการยุติธรรมระดับสูง (บ.ย.ส.) รุ่นที่ 4. กรุงเทพฯ :
สำนักงานศาลยุติธรรม.
- ธานี วรภัทร. (2555). โครงการวิจัยการลดปริมาณผู้ต้องขังในเรือนจำ ศึกษามาตรการทางกฎหมาย
ในชั้นบังคับโทษจำคุก. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ธานี วรภัทร. (2556). วิกฤตสิทธิมนุษยชนในเรือนจำ : ปรากฏการณ์ผู้ต้องขังล้นเรือนจำ.
ในเอกสารวิชาการส่วนบุคคล หลักสูตร หลักนิติธรรมเพื่อประชาธิปไตย รุ่นที่ 1 ปี 2556.
กรุงเทพฯ : สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ.
- นัทธี จิตสว่าง. (2541, พฤศจิกายน). แนวทางการปฏิรูปการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดในประเทศไทย.
จุฬารัตน์วิทยา. กรุงเทพฯ : กรมราชทัณฑ์.
- นันทศรี เทพคลไชย. (2556). ยุติธรรมภิวัตน์ : มาตรการลงโทษระดับกลาง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ
กระบวนการยุติธรรม. รายงานการศึกษาส่วนบุคคล หลักสูตร นักบริหารการทูต รุ่นที่ 5 ปี 2556.
- สถาบันการต่างประเทศเวทวังก์ว โรปการ กระทรวงการต่างประเทศ. กรุงเทพฯ : สำนักงานกิจการ
ยุติธรรม.
- บทบัณฑิต. (2542, ธันวาคม). นิตยสารของเนติบัณฑิตยสภา. เล่ม 55 ตอน 4 ธันวาคม. กรุงเทพฯ :
จรรยาการพิมพ์.
- บทบัณฑิต. (2544, มิถุนายน). นิตยสารของเนติบัณฑิตยสภา. เล่ม 57 ตอน 2. กรุงเทพฯ :
จรรยาการพิมพ์.

- พิทักษ์ หัทยานนท์. (2542). *การบริหารงานเรือนจำและทัณฑสถานภายใต้แผนทิศทางของกรมราชทัณฑ์ : ศึกษาเฉพาะกรณีทัณฑสถานของผู้บัญชาการเรือนจำและทัณฑสถาน*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2556). *การบริหารงานยุติธรรม. ในเอกสารการสอนชุดวิชาการบริหารงานยุติธรรม (พิมพ์ครั้งที่ 6)*. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ยอดชาย ภูพานไร่. (2559). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่ อำเภอย้ายเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์*. (วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ยุติธรรม. (2551, ตุลาคม - พฤศจิกายน). *วารสารยุติธรรม เพื่อเผยแพร่ข่าวสารในกระบวนการยุติธรรม*. 9(1). กรุงเทพฯ : สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.
- ยุติธรรม. (2560, พฤษภาคม). *วารสารยุติธรรม เพื่อเผยแพร่ข่าวสารในกระบวนการยุติธรรม*. 17(4). กรุงเทพฯ : สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.
- ยุติธรรม. (2560, มีนาคม). *วารสารยุติธรรม เพื่อเผยแพร่ข่าวสารในกระบวนการยุติธรรม*. 17(3). กรุงเทพฯ : สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.
- วรเดช จันทรศร. (2527). *การนำนโยบายไปปฏิบัติ : ตัวแบบและคุณค่า. วารสารพัฒนบริหารศาสตร์*, 24(3), 535 - 554.
- สถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย. (2558). *คดีล้นศาล นักโทษล้นคุก ปัญหาจุกอกกระบวนการยุติธรรมไทย. ในการประชุมสัมมนาทางวิชาการ หัวข้อ คดีล้นศาล นักโทษล้นคุกปัญหาจุกอกกระบวนการยุติธรรมไทย (Diversion of Cases and Offenders)*. กรุงเทพฯ : สถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย (องค์การมหาชน).
- หยุด แสงอุทัย. (2520). *กฎหมายอาญาภาคทั่วไป* (พิมพ์ครั้งที่ 14). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- Elmer, H.J. (1978). *Crime, Correction and Society*. (4th ed.). Homewood, Illinois : The Dorsey Press.
- John, E.C. (1984). *Sociology An Introduction*. New York : Macmillan Publishing Co., Inc.
- Loraine, G. and Other. (2007). *Developments in Social Work with Offenders*. Jessica Kingsley : Publishers.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย ประชากรกลุ่มที่ 1 และประชากรกลุ่มที่ 2

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย (ประชากรกลุ่มที่ 1)

เรื่อง สาเหตุด้านกฎหมายที่ส่งผลต่อปริมาณนักโทษคดีพ.ร.บ.ยาเสพติดฯที่เพิ่มขึ้น

เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพประชากรกลุ่มที่ 1 ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ตัวแทนจากกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของประเทศไทย และส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง จำนวน 12 แห่ง แห่งละ 1 คน รวมจำนวน 12 คน โดยวิธีการคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ดังนี้

1. ตัวแทนจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ จำนวน 1 คน คือ ผู้บัญชาการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
2. ตัวแทนจากสำนักงานอัยการสูงสุด จำนวน 1 คน คือ อัยการสูงสุด
3. ตัวแทนจากศาลยุติธรรม จำนวน 1 คน คือ ประธานศาลฎีกา
4. ตัวแทนจากกรมคุมประพฤติ จำนวน 1 คน คือ อธิบดีกรมคุมประพฤติ
5. ตัวแทนจากกรมราชทัณฑ์ จำนวน 1 คน คือ อธิบดีกรมราชทัณฑ์
6. ตัวแทนจากกระทรวงยุติธรรม จำนวน 1 คน คือ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
7. ตัวแทนจากสภาพนายความ จำนวน 1 คน คือ นายกสภาพนายความ
8. ตัวแทนจากสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด จำนวน 1 คน คือ เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
9. ตัวแทนจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา จำนวน 1 คน คือ เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
10. ตัวแทนจากสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา จำนวน 1 คน คือ เลขาธิการสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา
11. ตัวแทนจากกระทรวงสาธารณสุข จำนวน 1 คน คือ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข
12. ตัวแทนจากสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา จำนวน 1 คน คือ คณบดีสาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้ ใช้สำหรับศึกษาเกี่ยวกับสาเหตุด้านกฎหมายที่ส่งผลต่อปริมาณนักโทษคดี พ.ร.บ. ยาเสพติดฯ ที่เพิ่มขึ้น จำนวน 7 ข้อ
2. คำตอบของท่านทั้งหมดจะนำมาใช้เฉพาะในการวิจัยเท่านั้น คำตอบของท่านจะไม่ถูกใช้อ้างถึงเป็นรายบุคคล
3. ขอให้ท่านตอบแบบสอบถามให้ครบถ้วน และตรงกับความคิดเห็นตามความเป็นจริงแล้ว ส่งตอบกลับทางไปรษณีย์ ภายใน 10 วัน นับจากที่ท่านได้รับแบบสอบถาม โดยบรรจุแบบสอบถามนำส่ง โดยใช้ซองที่จัดเตรียมไว้ให้พร้อมแล้ว เพื่อข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่องานวิจัยนำไปเป็นข้อมูลทางเลือกเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาปริมาณนักโทษคดี พ.ร.บ. ยาเสพติดฯ ที่เพิ่มขึ้น ต่อไป

ขอขอบพระคุณในความร่วมมือ

นายกัณฑ์คุปต์ พุ่มทอง

นักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาควิชาการศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

คำชี้แจง: โปรดพิจารณาข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบโดยเขียนแสดงความคิดเห็นของท่านลงในบรรทัดคำตอบที่เตรียมไว้

1. สาเหตุ

1.1 ประเทศไทย (พ.ศ. 2562) มีผู้ต้องขังสูงเป็นอันดับ 1 ของอาเซียน และเป็นอันดับ 6 ของโลก กว่า 70% เป็นผู้ต้องขังคดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ เพราะกฎหมายยาเสพติดไม่เหมาะสมกับความผิดทำให้นักโทษเพิ่มขึ้น ท่านคิดเห็นอย่างไร

.....

.....

.....

1.2 งบประมาณ 13,000 กว่าล้านบาท /ปี ที่ใช้ดูแลผู้ต้องขังทั่วประเทศ (พ.ศ. 2559) เป็นผลมาจากกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของประเทศไทยบกพร่อง โดยเฉพาะกฎหมายยาเสพติดทำให้นักโทษเพิ่มขึ้น ท่านคิดเห็นอย่างไร

.....

.....

.....

1.3 การใช้โทษจำคุกกับนักโทษคดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ประเภทเมทแอมเฟตามีน สัมผลทำให้ นักโทษเพิ่มขึ้น ท่านคิดเห็นอย่างไร

.....

.....

.....

1.4 การที่กฎหมายบัญญัติให้เมทแอมเฟตามีน มีความผิดมีโทษจำคุกทำให้ราคาเพิ่มขึ้นสูงมาก ซึ่งเท่ากับเป็นการส่งเสริมการค้าทำให้นักโทษเพิ่มขึ้น ท่านคิดเห็นอย่างไร

.....

.....

.....

1.5 หน่วยงานของรัฐส่วนหนึ่งมีส่วนได้เสียจากการประกาศให้เมทแอมเฟตามีนเป็นสิ่งผิดกฎหมาย จึงไม่ต้องการทำเมทแอมเฟตามีนให้ถูกกฎหมายทำให้นักโทษเพิ่มขึ้น ท่านคิดเห็นอย่างไร

.....

.....

.....

2. วิธีการแก้ไขปัญห

2.1 จากการวิจัย พบว่า การทำเมทแอมเฟตามีนให้ถูกกฎหมายเป็นแนวคิดที่เกิดประสิทธิผลที่สุด ในการทำให้ราคาและกำไรของผู้ค้าลดลง จากผลการวิจัยเบื้องต้นบางส่วน พบว่า จำนวนผู้เสพยาที่จะเพิ่มมากขึ้นไม่ได้มีมาก โดยธรรมชาติของเมทแอมเฟตามีน ซึ่งเป็นสินค้าที่มีความยืดหยุ่นต่ำ เป็นการแก้ไขปัญหปริมาณนักโทษที่เพิ่มขึ้นที่ถูกจุด ท่านคิดเห็นอย่างไร

.....

.....

.....

2.2 การทำเมทแอมเฟตามีนให้ถูกกฎหมาย ยกเลิกความผิด ให้อยู่ในความดูแลของกระทรวงสาธารณสุข เพื่อแก้ไขปัญหปริมาณนักโทษที่เพิ่มขึ้นให้ตรงกับสาเหตุ ท่านคิดเห็นอย่างไร

.....

.....

.....

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย (ประชากรกลุ่มที่ 2)

เรื่อง สาเหตุด้านกฎหมายที่ส่งผลต่อปริมาณนักโทษคดีพ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ที่เพิ่มขึ้น

เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ประชากรกลุ่มที่ 2 ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ตัวแทนนักโทษคดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ จากเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม จำนวน 20 คน (นักโทษชาย 10 คน, นักโทษหญิง 10 คน, รวมจำนวน 20 คน) โดยวิธีการคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) เฉพาะผู้กระทำความผิดซ้ำในคดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ (ประเภทเมทแอมเฟตามีน) ดังนี้

1. น.ช.เอ (นามสมมติ) คดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ประเภทเมทแอมเฟตามีน ชนิดยาบ้า จำนวน 70 เม็ด กำหนดโทษตามคำพิพากษา 3 ปี 9 เดือน ต้องโทษครั้งที่ 3
2. น.ช.บี (นามสมมติ) คดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ประเภทเมทแอมเฟตามีน ชนิดยาบ้า จำนวน 110 เม็ด กำหนดโทษตามคำพิพากษา 3 ปี 9 เดือน ต้องโทษครั้งที่ 2
3. น.ช.ซี (นามสมมติ) คดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ประเภทเมทแอมเฟตามีน ชนิดยาไอซ์ จำนวน 12 กรัม กำหนดโทษตามคำพิพากษา 8 ปี 3 เดือน ต้องโทษครั้งที่ 2
4. น.ช.ดี (นามสมมติ) คดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ประเภทเมทแอมเฟตามีน ชนิดยาบ้า จำนวน 600 เม็ด กำหนดโทษตามคำพิพากษา 10 ปี 10 เดือน ต้องโทษครั้งที่ 2
5. น.ช.อี (นามสมมติ) คดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ประเภทเมทแอมเฟตามีน ชนิดยาบ้า จำนวน 977 เม็ด กำหนดโทษตามคำพิพากษา 12 ปี ต้องโทษครั้งที่ 7
6. น.ช.เอฟ (นามสมมติ) คดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ประเภทเมทแอมเฟตามีน ชนิดยาบ้า จำนวน 550 เม็ด กำหนดโทษตามคำพิพากษา 9 ปี ต้องโทษครั้งที่ 2
7. น.ช.จี (นามสมมติ) คดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ประเภทเมทแอมเฟตามีน ชนิดยาบ้า จำนวน 590 เม็ด กำหนดโทษตามคำพิพากษา 6 ปี ต้องโทษครั้งที่ 2
8. น.ช.เฮช (นามสมมติ) คดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ประเภทเมทแอมเฟตามีน ชนิดยาบ้า จำนวน 400 เม็ด กำหนดโทษตามคำพิพากษา 7 ปี 6 เดือน ต้องโทษครั้งที่ 4
9. น.ช.ไอ (นามสมมติ) คดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ประเภทเมทแอมเฟตามีน ชนิดยาบ้า จำนวน 197 เม็ด กำหนดโทษตามคำพิพากษา 4 ปี 6 เดือน ต้องโทษครั้งที่ 3
10. น.ช.เจ (นามสมมติ) คดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ประเภทเมทแอมเฟตามีน ชนิดยาบ้า จำนวน 250 เม็ด กำหนดโทษตามคำพิพากษา 6 ปี 9 เดือน ต้องโทษครั้งที่ 2
11. น.ญ.เค (นามสมมติ) คดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ประเภทเมทแอมเฟตามีน ชนิดยาบ้า จำนวน 398 เม็ด กำหนดโทษตามคำพิพากษา 8 ปี 16 เดือน ต้องโทษครั้งที่ 2

12. น.ญ.แอล (นามสมมติ) คดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ประเภทเมทแอมเฟตามีน ชนิดยาบ้า จำนวน 10 เม็ด กำหนดโทษตามคำพิพากษา 13 เดือน 15 วัน ต้องโทษครั้งที่ 2
13. น.ญ.เอ็ม (นามสมมติ) คดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ประเภทเมทแอมเฟตามีน ชนิดยาบ้า จำนวน 80 เม็ด กำหนดโทษตามคำพิพากษา 4 ปี 1 เดือน 15 วัน ต้องโทษครั้งที่ 2
14. น.ญ.เอ็น (นามสมมติ) คดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ประเภทเมทแอมเฟตามีน ชนิดยาบ้า จำนวน 11 เม็ด กำหนดโทษตามคำพิพากษา 4 ปี 9 เดือน ต้องโทษครั้งที่ 2
15. น.ญ.โอ (นามสมมติ) คดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ประเภทเมทแอมเฟตามีน ชนิดยาบ้า จำนวน 210 เม็ด กำหนดโทษตามคำพิพากษา 4 ปี 6 เดือน ต้องโทษครั้งที่ 4
16. น.ญ.พี (นามสมมติ) คดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ประเภทเมทแอมเฟตามีน ชนิดยาบ้า จำนวน 39 เม็ด กำหนดโทษตามคำพิพากษา 3 ปี ต้องโทษครั้งที่ 2
17. น.ญ.คิว (นามสมมติ) คดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ประเภทเมทแอมเฟตามีน ชนิดยาบ้า จำนวน 155 เม็ด และยาไอซ์ จำนวน 2 กรัม กำหนดโทษตามคำพิพากษา 6 ปี 4 เดือน 15 วัน ต้องโทษครั้งที่ 2
18. น.ญ.อาร์ (นามสมมติ) คดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ประเภทเมทแอมเฟตามีน ชนิดยาบ้า จำนวน 185 เม็ด กำหนดโทษตามคำพิพากษา 3 ปี 4 เดือน 15 วัน ต้องโทษครั้งที่ 2
19. น.ญ.เอส (นามสมมติ) คดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ประเภทเมทแอมเฟตามีน ชนิดยาบ้า จำนวน 16 เม็ด กำหนดโทษตามคำพิพากษา 2 ปี 16 เดือน ต้องโทษครั้งที่ 2
20. น.ญ.ที (นามสมมติ) คดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ประเภทเมทแอมเฟตามีน ชนิดยาบ้า จำนวน 25 เม็ด กำหนดโทษตามคำพิพากษา 6 ปี 15 เดือน ต้องโทษครั้งที่ 2

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้ ใช้สำหรับศึกษาเกี่ยวกับสาเหตุด้านกฎหมายที่ส่งผลต่อปริมาณนักโทษคดี พ.ร.บ. ยาเสพติดฯ ที่เพิ่มขึ้น จำนวน 7 ข้อ
2. คำตอบของท่านทั้งหมดจะนำมาใช้เฉพาะในการวิจัยเท่านั้น
3. ขอให้ท่านตอบแบบสอบถามให้ครบถ้วน และตรงกับความคิดเห็นตามความเป็นจริง เพื่อข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่องานวิจัยนำไปเป็นข้อมูลทางเลือกเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหา ปริมาณนักโทษคดี พ.ร.บ. ยาเสพติดฯ ที่เพิ่มขึ้น ต่อไป ขอขอบพระคุณ ในความร่วมมือ

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

คำชี้แจง : โปรดพิจารณาข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบโดยเขียนแสดงความคิดเห็นของท่านลงในบรรทัดคำตอบที่เตรียมไว้

1. สาเหตุ

1.1 ประเทศไทย (พ.ศ. 2562) มีผู้ต้องขังสูงเป็นอันดับ 1 ของอาเซียน และเป็นอันดับ 6 ของโลกกว่า 70 % เป็นผู้ต้องขังคดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ เพราะกฎหมายยาเสพติด ไม่เหมาะสมกับความผิดทำให้นักโทษเพิ่มขึ้น ท่านคิดเห็นอย่างไร

.....

.....

.....

1.2 งบประมาณ 13,000 กว่าล้านบาท / ปี ที่ใช้ดูแลผู้ต้องขังทั่วประเทศ (พ.ศ. 2559) เป็นผลมาจากกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของประเทศไทยบกพร่อง โดยเฉพาะกฎหมายยาเสพติดทำให้นักโทษเพิ่มขึ้น ท่านคิดเห็นอย่างไร

.....

.....

.....

1.3 การใช้โทษจำคุกกับนักโทษคดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ประเภทเมทแอมเฟตามีน สัมหลวทำให้นักโทษเพิ่มขึ้น ท่านคิดเห็นอย่างไร

.....

.....

.....

1.4 การที่กฎหมายบัญญัติให้เมทแอมเฟตามีน มีความผิดมีโทษจำคุก ทำให้ราคาเพิ่มขึ้นสูงมากซึ่งเท่ากับเป็นการส่งเสริมการค้าทำให้นักโทษเพิ่มขึ้น ท่านคิดเห็นอย่างไร

.....

.....

.....

1.5 หน่วยงานของรัฐส่วนหนึ่งมีส่วนได้เสียจากการประกาศให้เมทแอมเฟตามีนเป็นสิ่งผิดกฎหมาย จึงไม่ต้องการ ทำเมทแอมเฟตามีนให้ถูกกฎหมาย ทำให้นักโทษเพิ่มขึ้น ท่านคิดเห็นอย่างไร

.....

.....

.....

2. วิธีการแก้ไข้ปัญหา

2.1 จากการวิจัย พบว่า การทำเมทแอมเฟตามีนให้ถูกกฎหมายเป็นแนวคิดที่เกิดประสิทธิผลที่สุด ในการทำให้ราคาและกำไรของผู้ค้าลดลง จากผลการวิจัยเบื้องต้นบางส่วน พบว่า จำนวนผู้เสพที่จะเพิ่มมากขึ้นไม่ได้มีมาก โดยธรรมชาติของเมทแอมเฟตามีน ซึ่งเป็นสินค้าที่มีความยืดหยุ่นต่ำ เป็นการแก้ไข้ปัญหาปริมาณนักโทษที่เพิ่มขึ้นที่ถูกจุด ท่านคิดเห็นอย่างไร

.....

.....

.....

2.2 การทำเมทแอมเฟตามีนให้ถูกกฎหมาย ยกเลิกความผิดให้อยู่ในความดูแลของกระทรวง สาธารณสุข เพื่อแก้ไข้ปัญหาปริมาณนักโทษที่เพิ่มขึ้นให้ตรงกับสาเหตุ ท่านคิดเห็นอย่างไร

.....

.....

.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ขอขอบพระคุณ ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ที่ รศรป. ๐๐๔๘/๒๕๖๒

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๑๗ เมษายน ๒๕๖๒

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย

เรียน อธิบดีกรมราชทัณฑ์

ด้วย นายกันต์คุปต์ พุ่มทอง รหัสประจำตัว ๖๐๘๒๖๒๐๙๐๕๐๑ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
รัฐประศาสนศาสตร์ รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สาเหตุด้านกฎหมาย
ที่ส่งผลต่อปริมาณนักโทษที่เพิ่มขึ้น” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัย
เข้าทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เพื่อนำข้อมูลไปทำ
การวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

(รองศาสตราจารย์ เสาวลักษณ์ โกศลกิตติอัมพร)

คณบดีคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

โทร. ๐๔๓-๗๒๓๕๕๕

โทรสาร ๐๔๓-๗๒๓๕๕๕

ที่ รศรป. ๐๐๔๗/๒๕๖๒

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๓๗ เมษายน ๒๕๖๒

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม

ด้วย นายกันต์คุปต์ พุ่มทอง รหัสประจำตัว ๖๐๔๒๒๒๐๔๐๕๐๑ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
รัฐประศาสนศาสตร์ รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สาเหตุด้านกฎหมาย
ที่ส่งผลต่อปริมาณนักโทษที่เพิ่มขึ้น” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัย
เข้าทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เพื่อนำข้อมูลไปทำ
การวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY
(รองศาสตราจารย์ เสาวลักษณ์ โกศลภคดิษฐ์)
คณบดีคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

โทร. ๐๔๓-๗๒๓๕๕๕

โทรสาร ๐๔๓-๗๒๓๕๕๕

การเผยแพร่ผลงานวิจัย

กัญจน์คุปต์ พุ่มทอง, ยุภาพร ยุภาส และภักดี โพธิ์สิงห์. (2562). สาเหตุด้านกฎหมายที่ส่งผลต่อปริมาณนักโทษที่เพิ่มขึ้น. ในการประชุมวิชาการระดับชาติ ด้านการบริหารกิจการสาธารณะยุคดิจิทัล ครั้งที่ 5 “การบริหารกิจการสาธารณะยุคดิจิทัล : กฎหมาย ความเป็นธรรม และการกลับคืนสู่ประชาธิปไตย”, ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ นายกัณฑ์คุปต์ พุ่มทอง
วันเกิด 30 เมษายน 2525
สถานที่เกิด เลขที่ 87/17 หมู่ 2 ตำบลสะแกกรัง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี 61000
ที่อยู่ปัจจุบัน เลขที่ 87/17 หมู่ 2 ตำบลสะแกกรัง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี 61000
สถานที่ทำงาน ธุรกิจร้านอาหาร จังหวัดอุทัยธานี และจังหวัดนครสวรรค์
ตำแหน่ง เจ้าของธุรกิจ

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2560 นิติศาสตรบัณฑิต (น.บ.)
สาขาวิชานิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
พ.ศ. 2563 รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.)
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY